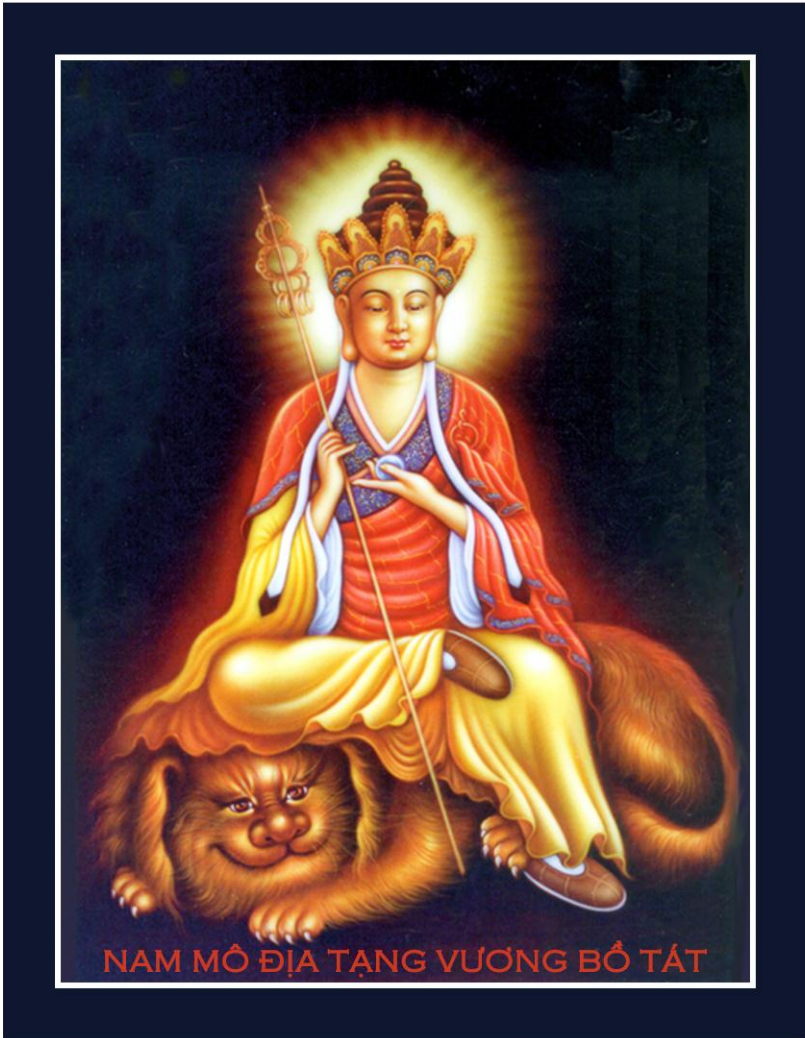

THƯỢNG QUAN NGỌC HOA

ÂM LUẬT VÔ TÌNH

*“Nhân quả báo ứng như bóng theo hình,
không phải không báo,
thời gian chưa đến mà thôi.”*

Thượng Quan Ngọc Hoa

ÂM LUẬT VÔ TÌNH

Thượng Quan Ngọc Hoa trước tác

LỜI NGƯỜI IN SÁCH

(XIN ĐỌC TRƯỚC KHI XEM SÁCH)

Nam Mô A Di Đà Phật. Quyển sách "ÂM LUẬT VÔ TÌNH" này nói về những cảnh trừng phạt tại địa ngục do bà Thượng Quan Ngọc Hoa nương nhờ Phật lực nhiều lần đi xuống địa ngục xem mà viết lại. Những ai không tin tưởng tôi tha thiết xin quý vị cũng đừng buông lời phỉ báng! Tôi thành tâm mong cầu quý vị đừng buông lời phỉ báng, chê cười, bởi vì đây là vấn đề Nhân Quả rất thâm trọng, hiểu biết bình thường của chúng ta không biết hết được. Quý vị không thích có thể không xem, nhưng xin đừng phỉ báng, cũng là để tránh tổn hại cho các vị vậy. Thành tâm mong cầu quý vị hoan hỉ! Nam Mô A Di Đà Phật

Còn những ai đọc mà tin hiểu được thì nên vui mừng vì thiện căn phước đức của quý vị rất sâu dày. Quý vị nên cố gắng đọc lại nhiều lần để ghi nhớ, sửa đổi bản thân và phổ biến đến mọi người, nhất định được công đức vô lượng không thể nói hết!

Chư Phật, Bồ Tát thường âm thầm gia hộ, cứu độ tất cả chúng sanh không hay biết!

Nam Mô A Di Đà Phật

NAMMÔ A DI ĐÀ BHẬT ĐỊA NGỤC ÔM CỘT

“Vạn ác dân đứng đầu.” Ngày nay, tà dân lan tràn, nên địa ngục lớn nhất, đông tội hồn nhất là địa ngục trị các tội tà dân.

Những người phạm tội tà dân như: quan hệ ngoài vợ chồng, truyền bá sách, phim khiêu dâm, hoặc tự mình quay phim hoặc lưu trữ hoặc chiếu xem v.v... đều đọa địa ngục này, thân ôm cột đồng cháy đỏ, máu thịt cháy khét, đau đớn, kêu la thảm thiết, chết rồi lại sống, sống rồi lại chết, thống khổ không thể tả!

Khi hết báo địa ngục, phần nhiều đọa vào súc sanh. Súc sanh thọ xong, được thân người phần nhiều bản tiện đoản mạng, hoặc sanh nơi hoàn cảnh ác liệt.

MỤC LỤC

Lời Tựa.....	5
Âm Luật Vô Tình, Phật Hữu Tình	9
1. Đệ Thất Điện Hiện Trường Nghe Xứ.....	11
2. Phán Quan Nói: “Sau Khi Chết Mới Sám Hối Thì Đã Quá Trễ Rồi!”	16
3. Thủ Dâm Đại Địa Ngục Thảm Báo, Phán Quan Tiết Lộ Tận Thiên Cơ!	19
4. Khách Kiếm Gái 10 Vạn Năm Đại Địa Ngục Báo Ứng	22
5. Tình Hình Trùng Phạt Loạn Luân Tà Hạnh Tại Đảo Luân Băng Thiên Địa Ngục Và Hoa Màu Rừng Kiếm Địa Ngục	25
6. Thiếu Niên Đắm Mê Trang Web Sắc Tình Phước Thọ Giảm Hết, Lúc Chết Chỉ 20 Tuổi!.....	29
7. Thủ Dâm Trùng Phạt Thảm Thiệt - Địa Ngục Điện Nhãn Thiệt Hoàn	33
8. Dương Thọ Chưa Hết Đã Câu Ba Hồn!	35
9. Phán Quan Nghiêm Túc Trả Lời: “Minh Vương Âm Ty Thấy Dương Gian Đã Phóng Ra Tà Khí Không Còn Chịu Đựng Được Nữa Rồi!”	39
10. Tề Luân Lang Xà Địa Ngục	43
11. Làn Đầu Gặp Âm Giới Thống Soái Tối Cao Phong Đô Đại Đế.....	45
12. Màn Ảnh Điện Quang - Địa Ngục Mới Phóng Ra Băng Điện Châm.....	49

13. Vén Ra Bức Màn Thần Bí Đằng Sau Sinh Hoạt Khu Bình Dân Tại Địa Phủ.....	51
14. Tác Giả Những Hình Dâm Xuân Cung Tây Hán 1900 Năm Trước Vẫn Còn Bị Giam Trong Đại Địa Ngục Thọ Khổ.....	54
15. Lần Thứ Hai Hiện Trường Nghe Xử - Tân Mắt Nhìn Thấy Hai Ty Thường Thiện Phạt Ác Được Nhắc Đến Trong Sách Xưa.....	60
16. Quả Báo Địa Ngục Cho Những Kẻ Truyền Đọc Chia Sẻ Sách Báo Và Đĩa Phim Sắc Tình.....	65
17. Báo Ứng Phá Thai Và Trẻ Con Thành Thác Oan Khóc.....	68
18. Hồn Trẻ Tố Cáo - Lệnh Bài Vàng Của Diêm La Vương.....	73
19. Bác Sĩ Nạo Thai Hiện Thế Và Tương Lai Báo - Địa Ngục Thôi Liệt Cầm Hình 10 Vạn Năm.....	77
20. “Âm Luật” Với Phụ Nữ Trinh Tiết Và Hành Vi Tính Dục Trước Hôn Nhân.....	82
21. “Âm Luật” Với Ý Nghĩa Sét Đánh Chết Người Dương.....	84
22. Cứu Lại Thể Nguyên Dương Của Chúng Sanh - Quan Điểm Quyền Uy Của Minh Phủ Đối Với Vật Phẩm Sắc Tình Tại Nhân Gian Xử Lý Ra Sao.....	86
23. Con Ối Đùng Khóc - Phán Quan Giải Thích Tường Tận Phương Pháp Bù Đắp Tội Phá Thai.....	89
24. Con Ối, Mẹ Yêu Con Mà! - Phán Quan Lời Nặng Tâm Mềm, Chỉ Dạy Thiên Hạ Tất Cả Người Mẹ!.....	94
25. Nơi Đến Của Kẻ Đồng Tính Luyến Ái - Liên Tưởng Đại Địa Ngục.....	98

Lời Tựa

A Di Đà Phật! Chào đại chúng!

Nguyện thế giới hòa bình, chiến tranh chấm dứt!

Nguyện hư không pháp giới tất cả hữu tình vui vẻ hạnh phúc, bình yên an lành!

Nguyện pháp giới tất cả hữu tình giải thoát sanh tử, xuất ly tam giới, lìa khổ được vui!

Nguyện pháp giới tất cả hữu tình lắng nghe chánh pháp, nghiêm trì giới luật thanh tịnh!

Nguyện trái đất của chúng ta, từ trường sớm ngày hồi phục như thuở ban đầu sơ kiếp, quân bình và hài hòa!

Nguyện tất cả hữu tình chúng sanh có duyên gặp quyển sách này có thể nói lại cho người thân bạn bè của mình, quý trọng thân người khó được do quá khứ đã giữ gìn ngũ giới, cố gắng tu hành, lợi dụng thân người ngũ quan đầy đủ này tiếp tục giữ gìn giới luật thanh tịnh, nâng cao ánh sáng tự tánh bên trong chúng ta, sớm ngày đạt được giải thoát qua bờ bên kia!

Để linh tánh của chúng ta bước về ánh sáng, nếu tất cả hữu tình linh tánh đều trong sáng thì sẽ đem lại sự quân bình cho đại tự nhiên vũ trụ, chúng ta sẽ không phải chịu quá nhiều đại cộng nghiệp thiên tai. Do đó có thể nói vì toàn vũ trụ mà chúng ta cần làm tốt bản thân mình trước, chúng ta chính là tiểu vũ trụ; tiểu vũ trụ thông đại vũ trụ, một tức tất cả, tất cả tức một, mọi người không phân biệt ta người, tất cả đều liên quan mật thiết. Đừng nghĩ rằng làm một việc riêng tư, không ai biết được; một niệm thiện ác đều được kết nối trực tiếp ghi lại trên sách thiện ác tại âm ty địa phủ.

Phật Bồ Tát từ bi nhìn hiện tại thế đạo sa đọa, vì khoa học phát triển đem lại cho người đời vật chất phong phú, tư tưởng tâm người càng trở nên hư hỏng. Người hiện tại đều không tin nhân quả, cho rằng nhân quả là loại tư tưởng cổ hủ không hợp trào lưu. Ngay cả đứa trẻ nhỏ cũng không giống như lúc trước thời sơ kiếp tánh tình thuần lương thì nói gì đến người lớn. Càng làm mất đi truyền thống tốt lành của Khổng Mạnh thời cổ xưa và sự giáo dục của tứ thư ngũ kinh. Người hiện tại tinh thần sống rất thoáng, cũng như quần áo nơi buôn bán lớn, nào là đồ lót, dây đeo, đều xem là bình thường, vào thời xưa nếu như người nữ ăn mặc như vậy thì không thể nào được. Bây giờ nơi nào cũng có, các loại tạp chí, giấy báo, ảnh bìa toàn là kiểu hở hang, áo hở ngực, đứa trẻ nhỏ mỗi ngày đến trường đều được nhìn thấy, không hư hỏng cũng không được. Phật Bồ Tát phát hiện thế gian gần như nghiêm trọng thiếu hụt sự giáo dục cho linh tánh, lo lắng linh tánh chúng sanh trầm luân, tai nạn nhất định sẽ không ngừng vãng lai. Thế gian tuy có nhiều người thiện tâm không ngừng đề xướng văn chương đạo đức nhưng nếu như chúng sanh không chịu bỏ ác làm lành thì sau khi chết nhất định sẽ vào địa ngục chịu đủ cực hình, không có ngày ra.

Thiên Đế từ bi, nhìn các đại địa ngục đã tràn đầy người, lại phải tiếp tục xây thêm, đặc biệt là các địa ngục dành cho tà dân đều đầy những đứa trẻ nhỏ trẻ tuổi thọ khổ hình, cũng vì chúng thiếu được giáo dục tư tưởng nhân quả từ trước, thực là việc đau lòng cho chúng sinh nhân gian!

Vì thế mà Thiên Đế đặc biệt thỉnh thị Phật, xin Phật sắp xếp một vị đệ tử dương gian thích hợp, đã từng giữ thanh tịnh giới luật, phải trong tình trạng sáng suốt xuống tham quan địa ngục, sau đó viết thành một quyển sách, đem tình hình địa

ngục tường tận nói cho chúng sinh dương gian biết rõ, tên là “Âm Luật Vô Tình”. Sách này sau mỗi lần tham quan địa ngục sẽ dùng văn tự dễ hiểu viết ra; không những thế mà mỗi lần viết xong phải sửa chỉnh kỹ càng cho hợp với tình hình chân thật mới được phát hành. Có lúc vì để viết đúng một phần sách mà A Ngọc phải tới lui nơi địa ngục nhiều lần để làm rõ nội dung; do đó, sẽ khác xa những sách thiện hay phụ đồng đã lưu truyền tại nhân gian, cũng không giống loại tường thuật lại của những người nằm mộng thấy kể lại.

Thiên Đế hy vọng lần này tiết lộ thiên cơ để cho tôi Thượng Quan Ngọc Hoa đem tình hình địa ngục nói cho thế nhân, mong cảnh giác người đời cố tu tâm dưỡng tánh, từ đây không phạm giới phạm tội, nhất định sẽ làm giảm cơ hội sau khi mạng chung chịu khổ ở địa ngục. Nếu như có thể đem thật tướng địa ngục nói rộng ra làm nhiều người tỉnh ngộ cải tà qui chánh, siêng năng hành thiện tích phước thì có thể miễn trừ quả báo của ác nhân địa ngục, chuyển sanh phước địa hoặc nữ chuyển thân nam, đương nhiên tình hình tường tận sẽ được Phật Bồ Tát và nhân quả xem xét cụ thể.

Trong cá thể của mỗi sinh mạng đều có bậc thềm hướng đến quang minh cho hữu tình chúng sanh nào biết sám hối bước lên, để chúng sinh hiểu được gieo thiện nhân được thiện quả, gieo ác nhân bị ác báo, nhân quả báo ứng như bóng theo hình, không phải không báo, thời gian chưa đến mà thôi.

Lúc trước, Phật có khai thị cho A Ngọc, kêu A Ngọc tham quan địa ngục, sau đó viết ra văn chương để đại chúng hiểu rõ nhân quả, thọ trì thanh tịnh giới luật. Chưa thọ giới thì cố gắng thọ giới; đã thọ giới rồi thì càng cố gắng hơn nữa, không ngừng tiến bộ, làm nhiều việc lợi ích chúng sanh.

A Ngọc là đệ tử Phật đã quy y Tam Bảo và thọ trì năm giới, rất hân hạnh được Phật cho phép làm công việc này. Địa Tạng Bồ Nguyện Kinh có nói: “Nếu không phải uy thần thì là nghiệp lực.” Thật ra, nếu không có Phật lực gia bị, A Ngọc căn bản không đủ phước đức trí tuệ mà gánh vác nhiệm vụ thần thánh này. Nhưng con sẽ quý trọng mà toàn sức hoàn thành sự an bày này của Phật.

Có một câu nói như vậy: “Hoằng pháp do Bồ Tát, hộ pháp là do Phật.” Thực ra tất cả công đức đều bắt nguồn từ Phật, Phật ở sau lưng an bày và gia trì rất nhiều rất nhiều, chỉ vì chúng ta không biết mà thôi, do đó đại chúng nên cố gắng giữ giới báo Phật ân, sư ân!

Đệ tử xấu hổ Thượng Quan Ngọc Hoa kính bút.

ÂM LUẬT VÔ TÌNH, PHẬT HỮU TÌNH

Có người bạn trên mạng hỏi: “Sao gọi là Âm Luật Vô Tình?” Âm Luật còn có thể gọi là Nhân Quả, nhân quả thì bất biến, đó là định luật của vũ trụ. Vô tình ở đây có nghĩa tính tất nhiên của nhân quả, không thể vì vật gì mà thay đổi, nhân nào quả đó. Nhân quả thông ba đời, do đó nhiều khi không thể chứng kiến tận mắt được, nhưng nhân quả có thật không sai, không phải vì thân phận, địa vị, tài phú, danh vọng, nam nữ, già trẻ, màu da mà có sai biệt khác nhau, nhân quả bình đẳng trước tất cả chúng sanh, do đó mà nói là vô tình.

Âm luật vô tình nhưng Phật hữu tình. Tuy nhân quả định luật bất biến nhưng trước khi hình thành quả báo thiện ác thì ở giữa có duyên, có thể thông qua sửa lỗi làm thiện mà chuyển hóa. Chư Phật Bồ Tát đại từ đại bi, một mực không mệt mỏi mà kiên trì chuyển chánh pháp luân, tùy cơ giáo hóa, tùy duyên khai thị, lợi ích tất cả chúng sinh, chúng sinh mới có nơi y theo mà thoát khổ được vui, là con đường giải thoát cứu cánh, mau chóng trở thành đèn sáng ở bờ bên kia.

Ở trong thời đại này, tuy có thiện hạnh nhân sĩ nhưng đa phần không hiểu nhân quả, chiều thế tạo ác nghiệp ngày càng cường thịnh, tai nạn, chiến tranh, tật bệnh đầy khắp. Tuy có uy thần lực, công đức lực, từ bi lực, thiện nghiệp lực, hồi hướng lực hợp lại cũng chỉ trị được phần ngọn, nếu muốn trị phần gốc thì cần mọi người đều biết nhân quả, cải tà quy chánh, bỏ ác tòng thiện, nhân vì cảnh theo tâm chuyển nên chư Phật thường chuyển pháp luân.

“Âm Luật Vô Tình” là sách ứng thời ứng thế mà ra, là do lòng bi mẫn của Phật Bồ Tát đối với chúng sanh từ bi an bày. Thượng Quan Ngọc Hoa tiên bối càng không từ cực khổ, dững

cảm gánh trọng trách, tận tâm tận lực vì chúng sanh phục vụ. Có một số chúng sanh không tin nhân quả mà tạo nghiệp, khuyên mãi không nghe nhưng Phật Bồ Tát không nhẫn tâm thấy chúng sanh chịu khổ, để chúng sanh thấy rõ chân tướng của địa ngục, sinh tâm thật sự sám hối mà thay đổi; chưa tạo mà biết để khỏi tạo nghiệp nữa, cũng như vẽ một đường phòng vệ trước cửa địa ngục, hy vọng đường phòng vệ này ngăn cản chúng sanh đi chịu khổ. Thật sự là ân cứu độ của Phật Bồ Tát cho đến bao giờ mới có thể nói hết được?

Nếu bạn xem qua “Âm Luật Vô Tình”, mà sám hối thay đổi, sau không tạo nữa, quảng tuyên lưu hành, giúp người cải chánh, thì cửa địa ngục tự nhiên đóng kín; Nhưng nếu cứ mãi không nghe không tin, tự ý tạo tác, thì cửa địa ngục sẽ mở rộng đón chào, không người ngăn cản. Nhưng bạn phải biết rằng, lúc đó, Địa Tạng Vương Bồ Tát gặp lại bạn chỉ mong bạn đi vào hành Bồ Tát đạo, vào địa ngục cứu độ chúng sanh, chứ không phải vì tạo ác nghiệp mà đi vào.

Mọi người trân trọng!

Đạo Phong cung kính hợp chướng.

1. ĐỆ THẤT ĐIỆN HIỆN TRƯỜNG NGHE XỬ

Cảm ân chư Phật Bồ Tát gia trì để con có cơ hội du địa ngục lần này, vừa tăng trưởng kiến văn lại kiên cố lòng tin với việc giữ giới. Thật ra từ nhỏ tôi đã có loại cảm ứng đặc biệt này, tức là những việc sắp phát sinh hoặc sẽ xảy ra trong tương lai tự nhiên xuất hiện trong giấc mơ của tôi, cảm thấy như mơ nhưng không phải là mơ. Tôi có thể biết rõ linh hồn mình xuất ra và nhìn thấy mình nằm trên giường, linh hồn xuất ra nhìn thấy những việc phát sinh thì có thể nhớ rõ, thường thì những điều này sẽ ứng nghiệm trong tương lai hay là một loại điềm báo nhưng chưa xảy ra thì tôi đã xử lý ổn thỏa rồi.

Lúc trước toàn là những việc liên quan đến cá nhân và người nhà, lần này thì khá đặc biệt, tôi cần phải chia sẻ với tất cả hữu tình chúng sinh, để mọi người biết được sự quan trọng của ý niệm, có nghĩa là nếu muốn người khác không biết thì mình đừng có làm. Bên cạnh chúng ta, trong sinh hoạt thường ngày có nhiều điều sai lầm mà ta không biết. Giống như một đôi vợ chồng hợp pháp, song phương đều không có ngoại tình nhưng họ đều phạm tội tà dâm. Vì sao? Vì họ không giữ giới luật phi thời, phi địa, phi khí.

Đêm hôm qua, tôi cảm thấy như nằm mơ xuất hồn du địa ngục, vừa đến địa ngục tôi cảm thấy âm khí rất nặng. Nam nữ ở đây đều đang chịu đau khổ, kêu gào thảm thiết, phát ra tiếng kêu lớn thất kinh, không có chút tiếng cười, không có tự do, trên người bị gông sắt khóa lại, có người bị quỷ sứ dùng hình cụ lôi đi, bị đánh, bị đâm. Địa ngục có quỷ sai, có Phán Quan, bọn họ cũng không cười, rất nghiêm túc, có người nhìn rất dữ.

Chỉ có một bộ phận địa phủ quan viên nhìn có vẻ không dữ lắm, còn những quỷ sai khác thường rất hung tợn. Địa ngục không có ánh sáng, không giống nhân gian, khí trời đen lại có chút đỏ, rất khó hình dung, là một cảm giác rất không thoải mái.

Lúc đó tôi vừa đến địa ngục Đệ Thất Điện, đúng lúc địa phủ đang xét xử một vụ phạm tà dâm của hồn nam, được sự cho phép của Phán Quan mà vào dự thính. Ngay chính giữa đại điện là chủ quản tên Thái Sơn Vương, ông ta quản lý điện này, điện này có 16 địa ngục nhỏ đều do Thái Sơn Vương phụ trách quản lý. Lớn nhất trong địa ngục là Diêm La Vương. Diêm La Vương quản lý cả địa ngục, bao gồm thập điện, mỗi điện có một Vương, mỗi vị Điện Vương phụ trách quản lý 16 cái địa ngục nhỏ. Hai bên Thái Sơn Vương là hai vị địa phủ quan viên, một vị là Phán Quan, một là Chấp Hành Quỷ Sai cầm đao lớn và xiềng xích, bọn họ đều rất nghiêm túc nghe xử, không khí cảm giác âm u, lại có cảm giác mát nhẹ.

Lúc này thấy Thái Sơn Vương rất hung dữ xét hỏi nam hồn phạm tội tà dâm khi còn sống; hồn này đang xảo biện, Thái Sơn Vương dùng tay vẽ một đường trên hư không hiện ra Nghiệt Kính Đài¹. Nghiệt Kính Đài hiện ra hồn nam lúc còn trẻ cùng vợ và người tình phi thời, phi địa, phi khí, đang xem sách sắc tình, đĩa phim sex v.v... tội tà dâm. Nam hồn kinh sợ cả người run rẩy, quì xin tha tội, nhưng đã quá muộn rồi, Thái Sơn Vương đã mệnh lệnh quỷ sai áp giải đến địa ngục ôm trụ đồng thọ hình.

¹ Nghiệt Kính Đài: Tắm gương hiện cảnh những việc tội hồn đã làm trong quá khứ. Tội hồn nào chối tội thì cho xem.

Quý sai cầm đao lớn dùng xiềng xích lôi tội hồn ra khỏi đại điện đi thọ hình, tôi cũng đi theo xem tình hình ra sao. Không xem thì không sao, một khi đã xem rồi thì ôi! Thật kinh người, toàn bộ hồn quý trong địa ngục này đều rên la thống khổ, mà số lượng thì rất nhiều rất nhiều, bọn họ rên la thê thảm mà không hề ngưng nghỉ được, sự đau khổ liên tục mà hoàn toàn không có thời gian nghỉ ngơi. Tôi trông thấy vị nam hồn lúc này vui vẻ chạy đến trụ đồng, khi hấn ôm vào thì tức khắc rên la đau khổ. Tôi hỏi Phán Quan tại sao như vậy? Phán Quan nói lúc này hồn nam thấy trụ đồng là mỹ nữ nên hấn rất vui vẻ nhưng khi ôm vào trụ đồng thì bị đốt cháy cả người, cho nên đau khổ rên la.

Tôi tiếp tục hỏi Phán Quan sao gọi là phi thời, phi địa, phi khí? Thì ra dù là vợ chồng chính thức cũng phải giữ một số giới luật, nếu không cũng là phạm tội tà dâm. Phi Thời là ngày dẫn sanh của Phật Bồ Tát hoặc 6 ngày chay trong mỗi tháng hay 3 tháng trường chay trong năm², không được quan hệ. Trong những ngày này như mùng 1, mùng 10, 15, Tứ Đại Thiên Vương sẽ du tuần xem xét ghi lại thiện ác tại nhân gian rồi báo cáo cho Ngọc Đế. Phi Địa là vợ chồng quan hệ nên vừa đủ, ngoài giường nằm của vợ chồng không được quan hệ ở nơi khác như phòng khách, bếp, nhà vệ sinh, lộ thiên, trước tượng Phật v.v... Phi Khí là ngoài bộ phận sinh dục ra không được hành dâm ở bộ phận khác, nếu không sẽ phải xuống địa ngục chịu khổ. Chịu hết khổ địa ngục còn phải đầu thai làm heo, chó, uyên ương, rắn v.v...

² Sáu ngày chay: 8, 14, 15, 23 và 2 ngày cuối tháng (âm lịch). Ba tháng trường chay: tháng giêng, tháng năm, tháng chín (âm lịch).

Hiện tại khoa học phát triển, trên mạng internet có rất nhiều trang web sắc tình, không được xem, xem cũng là phạm, nhất định sẽ bị giảm trừ phúc, lộc, thọ. Tuy rằng chưa có hành động gì, ý niệm nhất động, câu sinh thần lập tức ghi lại hết. Mỗi người chúng ta đều có hai vị câu sinh thần, một vị ghi ác nghiệp, một vị ghi thiện nghiệp. Đương nhiên có người nói, một đời tôi chỉ quan hệ với bạn đời của mình thì không tính là phạm tội được, thật ra là sai. Phán Quan nói: Làm người phải giữ gìn chân tinh khí, quan hệ quá độ sẽ làm tổn hao chánh khí của tự thân mình, khi nam nữ quan hệ hành dâm thì sẽ làm phát tán tà khí phá hoại chánh khí trong trời đất. Nếu như vợ chồng chánh thức có phạm phải những điều như trên như giới luật phi thời, phi địa, phi khí thì mau mau sám hối thay đổi và đem những điều này chuyển nói cho tất cả hữu tình làm cho mọi người biết giữ mình trong sạch, giữ lễ tiết, giữ nhân luân, làm cho chánh khí trong trời đất được quân bình.

Nếu như lúc trước có phạm phải phi thời, phi địa, phi khí mà do người bạn đời ép bức, trong lòng không có ý hưởng lạc hành dâm, lại kịp lúc sám hối sửa lỗi, đồng thời lập nguyện về sau sẽ khuyến hóa người khác, như thế thì sẽ khỏi phải chịu khổ hình nơi địa ngục. Nếu như cố ý tìm cầu khoái cảm mà phạm giới, thì phải đọa địa ngục ôm trụ đồng, thọ báo xong bị đánh vào súc sanh đạo, lại chuyển sanh làm thân nữ hạ tiện.

Dưới đây sẽ nói đến sự phân biệt phán xử đối với kẻ phạm giới tà dâm. Trước tiên là nam nữ chưa kết hôn, nếu nam nữ chưa kết hôn còn giữ được thân đồng tử (người nam nữ chưa từng quan hệ tình dục với người khác phái) xem sách sắc tình hay trang web sex, cũng là phạm tội tà dâm, sẽ bị giảm trừ phúc, lộc, thọ. Nếu như xem một lần sẽ bị giảm tuổi thọ 1 tháng, nếu tiếp tục xem sẽ bị giảm thọ 1 năm hay hơn nữa, nếu

như xem mà không có hành động và kịp thời sám hối thì có thể giảm nhẹ tội nghiệp.

Nếu như chưa kết hôn mà quan hệ tuy là chỉ với một đối tượng dù sau đó đi đến kết hôn với người đó, cả hai cũng phải bị giảm trừ phước báo vì không giữ đúng lễ tiết.

Nếu như chưa kết hôn mà quan hệ bừa bãi, có nghĩa là thường xuyên thay đổi đối tượng, hôm nay A, ngày mai B, ngày mốt C, hiện tại rất phổ biến trào lưu người nam càng có nhiều bạn gái càng tự hào, người nữ thì ngủ với nhiều người v.v... Trường hợp như vậy sau khi mạng chung sẽ đọa địa ngục ôm trụ đồng, thời gian chịu khổ càng dài, sau đó luân hồi làm súc sanh, lại chuyển làm thân người trả nợ xưa. Nếu như đã kết hôn mà ngoại tình thì phải xem xét mức độ thương tổn mà định thời gian thọ hình cùng mức độ nặng nhẹ, ít nhất là ôm trụ đồng 1 vạn năm.

Nếu như cưỡng hiếp, giở mưu kế làm người nữ mất trinh tiết, hay người nữ tham dâm, mạng chung đọa địa ngục này 2 vạn năm, sau đó lại vào địa ngục rên la thọ báo 1 vạn năm, lại sanh nhân gian trả nợ cũ. Nếu như tà dâm lại thêm độc hại người chết, đọa địa ngục này 4 vạn năm, sau đó sanh vào nhân gian trả nợ cũ.

A Di Đà Phật! Nếu viết ra không hay thì đều là lỗi của kẻ hậu học không liên quan đến sự chỉ dạy của Phán Quan. Cảm tạ sự gia trì của Phật Bồ Tát cho con đến được địa ngục tham quan mà có thể viết ra đoạn văn này chia sẻ với mọi người. Nếu như có công đức, xin đem hồi hướng cho hư không pháp giới nhất thiết chúng sinh, xa rời dục vọng, giữ gìn giới luật thanh tịnh, cùng chúng vô thượng chánh đẳng bồ đề.

2. PHÁN QUAN NÓI: “SAU KHI CHẾT MỚI SÁM HỐI THÌ ĐÃ QUÁ TRỄ RỒI!”

Cảm ân Phật Bồ Tát lại gia trì, cho con lần nữa đến địa ngục tăng trưởng kiến văn. Địa ngục cảm giác luôn luôn đau khổ và đen tối, sung mãn từ trường âm tính, hy vọng mọi người không phải vì tạo nghiệp mà đến địa ngục, đúng là thật đau khổ quá.

Lập tức đến Đệ Thất Điện đang thẩm vấn một hồn nam, trông anh ta khá lịch sự, không biết là phạm phải tội gì, bị Phán Quan phán 500 năm tội nuốt viên đồng. Xem kỹ thì ra anh ta có một vợ và hai người tình cố định, lúc còn sống anh ta thích hành dâm phi thời, phi địa, phi khí; ba người này vừa đủ có thể thỏa mãn dục vọng của anh ta, một đời anh ta chỉ có ba người này.

Lúc này nghe thấy hồn nam tự biện hộ cho mình: “Tại sao có thể miễn trừ 500 năm tội ô trụ đồng mà không trừ được 500 năm tội nuốt viên đồng?” Lúc này Phán Quan nói: “Xem phim!”³ Thì ra lúc còn sống nam hồn yêu cầu vợ hành dâm phi khí, người vợ cự tuyệt còn nói không nên làm như vậy, không hợp với lễ tiết. Người vợ chỉ chịu hành dâm phi thời, phi địa với hắn, mà dục vọng của người vợ ít nên tội nhẹ hơn, chỉ tốn hao đi phước báo, nhân vì cự tuyệt và khuyên nói không được phi khí hành dâm, lại tích được một ít phước.

Hồn nam tuy không có cưỡng ép người vợ nhưng lại phạm 3 hạng tà dâm với 2 người còn lại. Phán Quan nói: “Niệm người có tâm sám hối và hiếu thảo với cha mẹ, lại biết tôn trọng pháp luật trong công việc, chỉ phạm 3 hạng tà dâm này,

³ Xem phim: xem Nghiệt Kính Đài.

do đó miễn trừ 500 năm ôm trụ đồng.” Lúc này nam hôn không còn gì để nói nữa, bị quỷ sai dẫn đến địa ngục nuốt viên đồng. Quỷ sai đẩy nam hôn vào ngục, hắn thấy tình nhân của mình liền đi tới nhưng thật ra là một con chim lớn, nó dùng cái miệng lớn ngậm phải bộ phận sinh dục của nam hôn rồi bay lên kéo đứt đi; nam hôn đau đớn kêu la thảm thiết, đến đây vì máu huyết tanh hôi nên tôi không cách gì xem tiếp nữa.

Sau khi ra khỏi điện, tôi thỉnh giáo Phán Quan một vài vấn đề về hình phạt tội tà dâm. Theo Phán Quan chỉ dạy, trước tiên phải giữ gìn chánh tri chánh niệm, lúc nào cũng cảnh giác bản thân sao cho trong sạch. Nếu như ý niệm hành dâm mà không hành động thì giảm phước 1 tuần; nếu như xem sách báo sắc tình, chỉ xem thì giảm phước thọ 1 tuần lễ; có hành động giảm phước thọ 1 tháng; nếu có lần thứ 2 hành động thì giảm thọ 2 tháng, cứ như thế mà tính.

Nam nữ trước khi kết hôn quan hệ tình dục đều bị giảm phước thọ, cụ thể thì mỗi trường hợp có khác nhau, đại khái chia ra 3 loại:

1. Một đời chỉ có một người mà đối phương dục vọng ít, sau đó kết hôn với đối phương; loại này nếu như không phạm cấm giới phi thời, phi địa, phi khí thì chỉ bị giảm phước báo, càng có thể sớm sớm hồi tiêu nghiệp.

2. Trước sau kết hôn quan hệ với bạn đời có phạm phi thời, phi địa, phi khí mà dục vọng nhiều, trước sau hôn nhân đều bị giảm phước thọ, mạng chung đọa vào địa ngục ôm trụ đồng 500 năm, nuốt viên đồng 500 năm. Nếu như lúc còn sống biết sám hối thì hiệu quả hơn, kèm với việc khuyên người không phạm, lấy công chuộc tội thì có thể miễn trừ quả báo địa ngục.

3. Trước sau kết hôn phạm tà dâm bừa bãi, dực vọng đặc biệt nghiêm trọng, cả ngày sống trong cảnh say mê đắm tình, lúc còn sống nhất định là giảm phước, giảm thọ, mạng chung đọa vào địa ngục ôm trụ đồng, nằm giường sắt, nuốt viên đồng và các địa ngục khác ít nhất là 1 vạn năm, căn cứ cụ thể từng trường hợp phán xử. Địa ngục báo chung lại sanh vào súc đạo, có người làm con uyên ương, có người làm chó, rắn v.v...

Hiện tại nhiều nhất trong địa ngục là loại thứ 3, vả lại trước mắt, địa ngục đã được mở rộng lớn hơn trước, tại nhân gian hiện tại có rất nhiều thuộc loại thứ 3, tương lai đều phải đến địa ngục thọ báo.

Phán Quan nói tiếp, lúc người nữ vào kỳ sinh lý, vợ chồng nghiêm cấm hành lạc; lúc có thai và bú mớm cũng vậy, nếu không sẽ tổn phước báo; do thời kỳ sinh lý hành lạc sẽ chiêu cảm các loại quỷ nuốt tinh huyết đến hút máu, mỗi lúc hành dâm đều có quỷ nuốt tinh khí đến hút tinh khí, sau đó làm thân thể phát bệnh và gặp nhiều vận xui.

Phán Quan còn nói, người nữ vào lúc mùa nóng ăn mặc quá hở hang thì cũng bị giảm phước 1 tuần vì làm cho người khác phái khởi tâm tà dâm. Sau khi nghe lời Phán Quan, cảm thấy khởi tâm động niệm thật quan trọng hết sức vậy, thì ra trong vô hình lại có quỷ thần giám sát ghi lại tất cả hành vi của chúng ta!

Rất cảm ân Phán Quan chỉ dạy những điều quan trọng, tiết lộ thiên cơ, bái biệt tại đây; đương nguyện thiên hạ hữu tình đều tu thanh tịnh phạm hạnh, thoát khổ địa ngục.

3. THỦ DÂM ĐẠI ĐỊA NGỤC THẨM BÁO, PHÁN QUAN TIẾT LỘ TẬN THIÊN CƠ!

Phật Bồ Tát cứu độ chúng sanh cũng như biển lớn không rời sóng nước, không có ngưng nghỉ, niệm niệm tương tục, sóng sóng nối tiếp. Nguyên thiên hạ hữu tình có thể thể hội làm tốt phận sự của bản thân, giữ trọn năm giới để có được thân người, tự làm trong sạch bản thân; nguyên hậu học cũng có thể học theo tinh thần đại từ đại bi không ngừng không nghỉ của Phật Bồ Tát, vì quảng đại chúng sinh phục vụ, hôm nay lại thừa Phật lực du địa ngục một lần nữa.

Đảnh lễ cảm ân Phật lực gia trì! Vừa niệm Phật hiệu thì đến ngay địa ngục khổ nạn. Nếu không có Phật lực gia trì vòng sáng vây quanh, tôi nhất định sẽ rất mệt, từ trường âm tính của địa ngục như dòi non lấp bễ không có gián đoạn. Nếu như nhân gian liên tục mưa 7 ngày, trời mưa lại thêm phát sốt, tin rằng nhiều người sẽ than khổ, mỗi ngày trời đã mưa người lại mang bệnh, đầu nặng chân mềm còn phải đi làm, thật ra cái khổ của địa ngục lại gấp trăm ngàn lần cái khổ tại nhân gian, cái khổ của địa ngục thì không gián đoạn. Nghe thấy tiếng kêu lớn, tiếng rên la thống khổ! Theo tiếng mà đi xem!

Oa! Rất nhiều người nam thân thể lỏa lồ bị một vài con rắn hai đầu phát ra lửa hồng đeo bám. Hồn nam thấy cảnh tượng mỹ nữ sờ mó, nhưng khi con rắn hai đầu chạm vào bộ phận sinh dục của hồn nam thì lập tức cắn đứt nó, hồn nam đau đớn kêu lớn rồi hôn mê. Con rắn hai đầu này thổi một cái, hồn nam lập tức tỉnh dậy, bộ phận sinh dục cũng được hồi phục lại, lúc này con rắn hai đầu lại tiếp tục làm lại màn cảnh như lúc nãy, đúng là không muốn xem tiếp nữa, trong lòng cảm thấy rất khó chịu!

Ở đây có rất nhiều nam hồn đều chịu khổ như vậy. Tôi đi vào địa ngục thỉnh giáo Phán Quan, xin hỏi bọn họ phạm phải tội gì vậy? Phán Quan nói, đây là một trong những địa ngục trị tội thủ dâm khi còn sống, quả báo rần hai đầu thường là 1 vạn năm! Đây là một trong các loại ác báo của việc thủ dâm bình thường.

Còn có một loại thủ dâm ác báo phải thọ 2 vạn năm. Lúc còn sống theo đuổi cảm giác mạnh, dùng nước hay nước ấm, dùng ớt, dùng chất nước bôi trơn v.v... hoặc là dùng vật phẩm bản thân ưa thích tự làm hay dạy người khác thủ dâm tà dâm, mạng chung sẽ bị đọa vào địa ngục băng hỏa ngũ trùng thiên.

Tôi xin hỏi vì sao tội thủ dâm phán nặng như vậy, kẻ phạm nhẹ cũng phải 1 vạn năm?

Phán Quan nói tại vì thủ dâm đặc biệt tổn thân bại đức, tổn hại tam bảo của thân người là tinh khí thần, càng rất bất hiếu với cha mẹ; cũng như tự sát vậy, tuy rằng không có xâm hại người khác nhưng cũng giết chết sinh mạng bản thân nên hình phạt nặng. Những chúng sinh thích thủ dâm thường phạm liên tục. Lúc còn sống phạm tội thủ dâm một lần, giảm phước thọ nửa tháng, lần thứ hai giảm phước thọ 1 tháng, mạng chung đọa vào địa ngục thọ báo. Nếu như lúc sống cố gắng sám hối thì có thể miễn địa ngục khổ hình, phải xem một án lệ thực tế phán xử.

Phán Quan hỏi tôi có muốn tham quan địa ngục băng hỏa ngũ trùng thiên không? Tôi nghĩ cũng được, đi xem thử.

Ở đây còn tàn khốc hơn địa ngục rần hai đầu, công cụ ở đây rất nhiều, nên nói là hình cụ rất nhiều. Hình cụ là vật trong suốt có chút màu trắng sắc bén hình tròn, nhìn có vẻ rất lạnh

và bén, sau khi chạm vào bộ phận sinh dục của hôn nam thì tức khắc đông cứng và đứt đoạn, sau đó lại hồi phục.

Thọ hết băng hình thì lập tức thọ núi lửa áp đỉnh báo không ngừng. Núi lửa áp đỉnh này là do lúc thủ dâm tà dâm dùng nước ấm, ớt để trợ dâm. Nam hôn bị một hình cụ như tòa núi nhỏ cũng hình lửa đỏ bay đến vồ lấy, như là đã đo sẵn kích cỡ, ngay tại bộ phận sinh dục có cái nút đề ngay đó để lửa đốt cháy rụi, lại là những tiếng kêu đau đớn thảm thiết rồi hôn mê chết ngất, sau lại do nghiệp lực mà tỉnh dậy, tiếp tục chịu đưng, đúng là thật đau khổ, thật tội nghiệp!

Đêm nay lại đến địa ngục này thật ghê tởm quá. Phán Quan cho biết địa ngục này là mới xây, còn không đủ chỗ, cần phải xây thêm, nhân gian có quá nhiều loại chúng sanh mạng chung sẽ đọa vô địa ngục này thọ hình.

Tôi lại thấy có xây thêm địa ngục chuyên dành cho những người làm thẩm mỹ viện giúp làm đẹp, nâng ngực, làm phẫu thuật phân dưới cho người nữ, rất nhiều công ty thẩm mỹ hay bộ phận y tế, chuyên môn làm cho người nữ trầm mê dục vọng, tà dâm phạm giới, lúc sống tổn phước thọ, mạng chung vào địa ngục 1 vạn năm.

Phán Quan biết tôi có vấn đề, chúng tôi thật ra dùng ý niệm để câu thông. Tôi muốn hỏi tại sao phi địa hành dâm cũng là phạm giới? Phán Quan cho xem phim⁴.

Thì ra lộ thiên, nhà vệ sinh hay vào đêm sấm chớp, có rất nhiều loại quỷ và tinh linh đến hút tinh khí hay phi tinh nhập hôn; nếu như vào lúc đó phi địa hành dâm, đối với bản thân bất lợi mà còn làm tổn hại từ trường chánh khí đại tự nhiên,

⁴ Xem phim: xem gương báu hiện cảnh nhân gian, giống như Nghiệt Kính Đài.

trăm hại mà không có một lợi, do đó những chúng sinh vi phạm đều phải thọ khổ báo.

Trước khi ra về, Phán Quan dặn dò tôi rằng: “Lần này người thừa Phật lực đến nơi đây, lại được Thánh Thượng và Diêm Vương ân chuẩn, mệnh bản quan giải nói tình trạng chân thật của địa ngục, đã tiết lộ tận thiên cơ, không sót gì cả, hy vọng người về dương gian nói lại, cảnh cáo người đời, đừng phạm vào tà dâm làm tổn luân bại đức, tự tạo địa ngục, càng tăng trưởng lượng công việc ở đây và dương gian thiên tai nhân họa. Người nhìn tướng của ta kinh dị như thế, hy vọng người đời sau khi chết khỏi phải gặp mặt ta thì thật là may mắn vậy.”

Vạn ác dâm đứng đầu! Ở đây bái biệt Phán Quan, cảm ân Phán Quan chỉ dạy, lần sau gặp lại.

4. KHÁCH KIỂM GÁI

10 VẠN NĂM ĐẠI ĐỊA NGỤC BÁO ỨNG

Cảm ân Phật cho con ngồi hoa sen trắng xuất phát, địa ngục hôm nay sao lại khác thường, có phải đi sai đường không? Bình thường địa ngục âm khí nặng nề, hôm nay lại có một luồng sáng màu hoàng kim rất mạnh, Phật quang thật dễ chịu. Ngưỡng đầu nhìn lên thì ra là Đại Nguyện Địa Tạng Vương Bồ Tát, nước mắt gần như chảy ra rồi, lập tức năm vóc sát đất đánh lễ Địa Tạng Vương Bồ Tát.

Địa Tạng Bồ Tát khai thị tôi cần quý trọng thân người, làm tốt công việc có ý nghĩa này; cần chân thành tuyên dương chánh pháp, lấy khổ nạn của địa ngục thổ lộ ra ngoài, khi về nói cho chúng sanh biết làm chúng sinh nhân gian cải tà qui

chánh, bỏ ác tòng thiện. Tôi vui vẻ hồi bẩm Bồ Tát nói, con nhất định dùng tận sức mình y giáo phụng hành.

Trước tiên hướng về Phán Quan hành lễ! Hôm nay muốn hỏi Phán Quan: “Kẻ chơi gái, gái điếm và người dặt mỗi quả báo ra sao vậy?”

Phán Quan nói với tôi, khách chơi phân làm 2 loại:

Thứ nhất là nhu cầu sinh lý không chế không được, vợ không thỏa mãn được, định kỳ tìm gái điếm hành dâm; lúc còn sống mỗi lần phạm tội giảm phước thọ 1 tháng, mạng chung vào các địa ngục dành cho tội tà dâm thọ báo. Thời gian thọ báo tùy theo án lệ cụ thể mà định, đại khái là 800 năm.

Thứ hai là dục vọng quá mạnh, trường kỳ kiếm gái tà dâm, lãng phí không quý trọng thân người, sống trong cảnh say mê dục lạc, sử dụng công cụ trợ dâm theo đuổi kích thích cảm quan thân xác; loại này mỗi lần phạm tội giảm phước thọ 1 tháng rưỡi, mạng chung đọa vào địa ngục tội tà dâm thọ báo 10 vạn năm, hết tội địa ngục sanh vào súc sanh đạo làm súc sanh thấp hèn 1000 năm, sau đó chuyển làm người có đầu óc không tỉnh táo.

Cho đến gái điếm, quả báo chia làm 3 loại:

Thứ nhất là hoàn toàn bị khống chế cưỡng bức bán dâm, tự thân không thể tạm thời thoát li, với lại trong lúc hành dâm không có hưởng thụ cảm giác, sau được cứu thoát nhưng cần sám hối nghiệp chướng không được tái phạm nữa, hoặc có thể miễn khổ báo địa ngục.

Thứ hai là vì tiền bạc mà làm gái điếm, lúc sinh tiền mỗi lần hành lạc giảm phúc thọ 1 tháng, mạng chung vào địa ngục thọ hình 8 vạn năm, hết tội địa ngục sanh vào súc sanh đạo 800 năm, sau đó chuyển làm thân người thọ hạ tiện báo.

Thứ ba là gái điếm giống loại khách chơi thứ hai, đều là dục vọng mãnh liệt, lãng phí không tiếc thân người, say mê dục lạc, sử dụng công cụ trợ dâm theo đuổi cảm giác kích thích, mỗi lần giảm phước thọ 2 tháng, mạng chung thọ báo địa ngục 15 vạn năm, hết tội địa ngục sanh vào súc sanh đạo, làm súc vật hạ tiện 2000 năm, sau đó chuyển làm người thọ báo thân hạ tiện.

Còn kẻ dốt mỗi chia làm 2 loại:

Thứ nhất vì tiền tạm thời làm việc, sau vì giác ngộ mà rời bỏ không tái phạm nữa, lại cố gắng sám hối tội lỗi, hoặc có thể miễn đi một số quả báo địa ngục, nhưng lúc sống mỗi lần phạm tội bị giảm phước thọ 1 tháng rưỡi, mạng chung đọa vào khỏi hoa lăn lộn địa ngục thọ báo 10 vạn năm.

Thứ hai là tâm địa bất chính, không chế gái điếm, tự thân dục vọng mãnh liệt, tự tư tự lợi, chuyên môn nghĩ kế hãm hại người khác v.v... lúc sống giảm phước giảm thọ, mạng chung đọa vào khỏi hoa lăn lộn địa ngục thọ báo đến lúc tất cả gái điếm bị hại chuyển lại thân người mới được rời khỏi địa ngục, sau vào súc sanh đạo thọ báo, súc sanh đạo báo tận lại thọ thân người hạ tiện.

“Oa! Phán Quan, sao kẻ dốt mỗi bị phán nặng như vậy! Nghe ông giải thích rõ rồi, tôi lại cảm thấy đau lòng chua xót và rất thông cảm những chúng sinh trong hạnh nghiệp này.”

Phán Quan nói: “Loại hành nghiệp này phá hoại nghiêm trọng phong hóa của xã hội, phá hoại đạo đức lễ tiết luân thường, nghiêm trọng ảnh hưởng đến bản tính thuần lương của con người, do đó địa ngục minh vương muốn trừng phạt loại chúng sinh phạm ác này. Nhưng theo sự hiểu biết của bản quan, Phật Bồ Tát từ bi lân mẫn loại chúng sanh này, hóa thân

người ở trong nơi sống của bọn họ mà độ kẻ còn thiện căn quay đầu hướng thiện.”

Hôm nay tạm thời đến đây, cảm ân Phán Quan! A Di Đà Phật! Ngồi hoa sen trắng về thôi.

Hôm nay rất vui vì có thể gặp Địa Tạng Vương Bồ Tát trong địa ngục, kim quang bao phủ toàn thân Bồ Tát, lại gia trì được cho con, nguyện lực rộng lớn thật bất khả tư nghĩ!

Quay về nhân gian, đã rất mệt mỏi; nhân mỗi lần đi thăm địa ngục đều hao tổn nguyên thần nguyên khí rất nhiều, sau khi về phải lập tức niệm chú bồ sung.

Hy vọng các vị độc giả đừng xem như tiêu thuyết, vậy mới không phụ tấm lòng khổ tâm của Địa Tạng Vương Bồ Tát. A Ngọc lần nữa cảm ơn chư vị, Nam Mô Đại Nguyện Địa Tạng Vương Bồ Tát Ma Ha Tát!

5. TÌNH HÌNH TRỪNG PHẠT LOẠN LUÂN TÀ HẠNH TẠI ĐẢO LUÂN BĂNG THIÊN ĐỊA NGỤC VÀ HOA MÀU RỪNG KIẾM ĐỊA NGỤC

A Ngọc đánh lễ Địa Tạng Bồ Tát! Rất vui lại được lợi ích từ pháp diệu!

Địa Tạng Bồ Tát khai thị A Ngọc về năm giới, giữ năm giới có thể được thân người, là căn bản làm người, không bị đọa lạc, xem có vẻ đơn giản nhưng đa số chúng sinh đều phạm mà không hay biết. Chúng ta thường nghe nhiều kẻ xung quanh nói, tôi không có cướp của giết người, phóng hỏa hại ai, là một người dân lương thiện. Thật ra giết người phóng hỏa đã

là tội rất nghiêm trọng, phải xuống địa ngục thọ báo. Bây giờ chúng ta lắng nghe Địa Tạng Bồ Tát từ bi khai thị, nếu nghe có sai sót thì là vấn đề của bản thân A Ngọc, A Ngọc đơn giản thuật lại lời khai thị của Bồ Tát như sau:

1. Không sát sanh: Nghiêm cấm đoạt lấy sinh mạng bất kỳ hữu tình nào, thanh tịnh ăn chay là căn bản của việc giữ giới này, sao gọi là thanh tịnh? Cần nghiêm chỉnh thủ hộ giáo nghĩa của Kinh Lăng Nghiêm, bất cứ thứ gì liên quan đến bản thân đều không được dùng, ăn, tất cả thức ăn liên quan đến động vật đều không được ăn. Ví dụ: sữa bò, trứng, mật ong, pho mát, mỡ bò, những cái liên quan đến động vật đều giới cấm, vật phẩm trang điểm đa số đều có thành phần của động vật, không được dùng. Khi chúng ta bị bệnh cần uống thuốc, đặc biệt là thuốc đông y có nhiều thành phần động vật [cần tránh].

2. Không trộm cắp: Chưa được sự chấp nhận của người khác mà chiếm giữ cho bản thân là trộm cắp. Có rất nhiều người tại công ty, lấy đồ văn phòng của công ty dùng cho việc riêng tư hay đem về nhà dùng, hoặc gọi điện thoại cho việc riêng tư, sạc điện di động tại công ty, dùng máy photocopy, máy fax làm việc riêng tư v.v..., nếu chưa được công ty đồng ý thì đều là phạm giới trộm cắp.

3. Không tà dâm: Quan hệ tình dục ngoài vợ chồng ra đều là tà dâm. Phi thời, phi địa, phi khí, xem đĩa phim sex, dùng công cụ trợ dâm đều là phạm giới tà dâm.

4. Không vọng ngữ: Nói lời chân thực, không lừa gạt người khác. Có thì nói có, không thì nói không, cố ý lừa gạt là phạm giới nghiêm trọng; trường hợp thuận tiện vọng ngữ thì cố gắng đừng nói, nhân vì nói nhiều thì sẽ trở thành thói quen tự nhiên.

5. Không uống rượu: Cấm rượu và chất ma túy. Sản phẩm liên quan đến rượu đều không được ăn, ví dụ như chao, đa phần là có rượu không được ăn, mặc dù cho người chủ bán chao nói là dùng rất ít rượu, chỉ cần có một ít cũng là rượu, trừ khi dùng với thuốc để cứu mạng người thì không sao, còn có nhiều vật phẩm trang điểm có thành chất rượu, tốt nhất không dùng.

Sau khi nghe Địa Tạng Bồ Tát khai thị, A Ngọc tiếp tục đến trước gặp Phán Quan. Phán Quan, A Di Đà Phật! Hôm nay muốn thỉnh giáo Phán Quan quả báo của việc loạn luân.

Phán Quan nói, loạn luân là bại hoại đạo đức, nhiễu loạn phong khí xã hội, là hành vi phá hoại chánh khí nhân luân, địa phủ sẽ trừng phạt nghiêm khắc loại chúng sanh này. Những chúng sanh phạm tội này, lúc sống giảm phước thọ 2 tháng rưỡi, mạng chung vào đảo luân địa ngục thọ khổ 500 năm, ôm trụ đồng địa ngục 500 năm, giường sắt địa ngục 500 năm, khối hoa lặn lộn địa ngục 500 năm, rừng kiếm địa ngục 500 năm, đây chỉ là hình phạt cho trường hợp loạn luân bình thường, đương nhiên là hình phạt tùy thuộc vào mỗi trường hợp vi phạm khác nhau mà phán định. Trong sát na, ngòi hoa sen trắng đến đảo luân địa ngục rồi, ở đây nam hồn nhiều hơn nữ hồn.

Những hồn loạn luân tại địa ngục này, toàn là những kẻ hành dâm với người thân khác giới của mình. Tức là nam với chị dâu, em dâu, chị, em gái, hoặc là hành dâm với người khác giới bên vợ. Nữ với anh rể, em rể, anh, em trai, hoặc người thân khác giới bên chồng.

Đảo luân băng thiên địa ngục có một cái bánh xe rất lớn tự chuyển động, bốn mặt là tường bằng băng đá lạnh, phía trên là

một mảnh băng như cái gương, thì gọi là băng kính vậy. Băng kính này không giống bốn bức tường, nó có độ trong suốt và độ chiếu xạ hơn, nói chung là có công năng của tấm gương, có thể soi rọi tình hình trong bánh xe lớn; mặt tấm gương đó không ngừng phóng ra băng đá trong suốt, bắn vào những chúng sinh đang thọ hình trong bánh xe lớn.

Lúc này chỉ thấy một hồn nam toàn thân lỏa lồ chạy đến bánh xe lớn, bánh xe hút anh ta vào giam lại chuyển động, mặt gương phóng ra băng đá đâm vào người hắn, mỗi miếng băng đá đều làm cho tội hồn chảy máu đứt tay đứt chân, đau khổ muôn phần, tội hồn bán mạng chạy ra ngoài. Khi anh ta bị thọ thương tạm thời rời khỏi được bánh xe lớn, quỷ sứ bên ngoài dùng thiết xoa đâm hắn bỏ vào lại, tình trạng vô cùng thảm khốc, A Di Đà Phật!

Lúc này Phán Quan gọi tôi đến hoa màu rừng kiếm địa ngục kể bên xem thử, địa ngục này là do lúc còn sống phạm dâm với thân thuộc trực hệ, cưỡng ép hay tự nguyện. Nếu như bị ép bức mà lúc đó không có ý hưởng lạc, thông qua sám hối thì không bị thọ hình phạt; nếu như có ý hưởng lạc thì phải thọ báo. Phạm là nam với con gái, cháu gái, bà ngoại, bà nội hay thân thuộc trực hệ bên nhà vợ; Nữ với cha, cháu trai, ông nội, ông ngoại hay là thân thuộc trực hệ bên nhà chồng. Trong địa ngục này có vô số hoa đẹp, số hoa này có rất nhiều cơ quan, hoa sẽ biến sắc, xem hoa hình như rất hấp dẫn người.

Lúc này có nam hồn thân mình lỏa lồ, lòng đầy dục vọng muốn hái hoa, hoa mau chóng biến hình bám vào người hắn, hoa từ từ bám xuống bộ phận sinh dục của hắn rồi lập tức bẽ gãy nó, máu tuôn đầy đất, máu thịt bầy nhầy, sau đó hoa biến thành vô số cánh hoa cứng không ngừng đánh vào tội hồn chết ngất đi, rồi quỷ sứ dùng nước hàn băng tưới lên mặt tội hồn

làm hấn tỉnh dậy, tiếp tục hành hình, lại phải chịu thêm một lần đau khổ muôn phần, sớm biết như vậy thì lúc đầu đừng phạm!

Phán Quan nói: “Nhân gian loạn luân tà hạnh thì thiên địa bất dung, tội ác thật lớn, nhất định phạt nặng, không được tha thứ, để làm sáng tỏ âm luật vô tư.”

Hôm nay đến đây là đủ, ngày khác quay lại.

Bái biệt Phán Quan, cảm ơn sự chỉ dạy của Phán Quan!

6. THIẾU NIÊN ĐẢM MÊ TRANG WEB SẮC TÌNH PHƯỚC THỌ GIẢM HẾT, LÚC CHẾT CHỈ 20 TUỔI!

Cảm ân chư Phật Bồ Tát! A Ngọc ngồi hoa sen trắng xuất phát.

Phán Quan, A Di Đà Phật! A Ngọc hợp chướng hành lễ!

Hôm nay Phán Quan dẫn tôi đi tham quan tà dâm điện quang nhân địa ngục. Địa ngục này là dành cho người lúc sống thích xem sách truyện hay trang web sex, mạng chung vào địa ngục thọ báo. Chúng sinh đến địa ngục này sẽ căn cứ vào mức tuổi và mức độ xem mà định phán hình, ít nhất là 50 năm, số tuổi càng trẻ phán tội càng nặng.

Đa số người sau khi xem trang web sex đều sẽ tiếp tục phạm nhiều loại tà dâm khác, như thủ dâm hoặc phi thời, phi địa, phi khí tà hạnh, thậm chí dùng công cụ trợ dâm. Xem loại sách sắc tình này sẽ nghiêm trọng phá hoại bản tánh tốt lành của con người, đặc biệt là thiên tính thuần tịnh thuần dương

của trẻ nhỏ, người trưởng thành cũng không được xem hưởng chi là trẻ vị thành niên.

Hiện tại nhân gian có rất nhiều thanh thiếu niên đều lên mạng xem những trang web sex. Bất cứ người nào đắm mê sắc dục đều sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển tốt lành của tâm linh. Con người mỗi ngày đều phải nhờ vào ý niệm tư duy để sống. Ý niệm tư duy sẽ thúc đẩy hành vi, hành vi tạo thiện ác nghiệp, thiện ác nghiệp quyết định vận mạng, vận mạng tạo thành nghiệp lực, nghiệp lực sản sinh phải thọ báo.

Thường xuyên xem trang web sắc tình, tư duy của con người sẽ hôn trầm, xử lý mọi việc không tinh tế; đặc biệt là trẻ nhỏ bị ảnh hưởng rất nhiều, đoạn mất cơ hội tu hành giải thoát. Trên đầu chữ sắc là một con dao, cổ kim đã có biết bao danh nhân tướng sĩ không qua nổi cửa ải này.

Phán Quan nói: “Mỗi lần xem sách hay trang web sex sẽ bị giảm phước thọ, sau đó phạm tội tà dâm khác lại cũng giảm phước thọ, cũng như là mãn tính tự sát.”

“Hiện tại nhân gian khoa học phát đạt, trẻ nhỏ đều dùng máy vi tính, có rất nhiều đứa trẻ nhỏ xem trang web sex. Có một vài phụ huynh không biết, vì bản thân phụ huynh không biết sử dụng máy vi tính, mặc cho con em tự học vi tính mà không quan sát, mỗi ngày làm việc lại rất bận rộn, căn bản là không có thời gian quan tâm đến con em. Hoặc là kinh tế tốt một chút thì thuê người giữ con, người làm thì không nhất định sẽ chăm sóc chu đáo, do đó những phụ huynh này sẽ bị giảm phước, không thể nói không biết mà không quan tâm, nuôi mà không dạy là lỗi của cha mẹ. Cha mẹ cần phải quan tâm nhiều đến việc giáo dục con cái lành mạnh trưởng thành. Cho đến có một số cha mẹ rõ ràng biết như vậy nhưng không

ngăn cản hoặc xem như là giáo dục giới tính mà buông thả cho trẻ nhỏ xem. Có người lại nói thời đại không như trước rồi, hiện tại là thời đại mở thoáng, tại trường học cũng có khóa trình học giáo dục giới tính cho trẻ nhỏ, đó là quan điểm sai lầm nghiêm trọng. Minh phủ hy vọng lần này mượn cơ hội A Ngọc tham quan địa ngục, sau khi về nhân gian kêu gọi chúng hữu tình cải tà qui chánh, quý trọng nhân gian mấy chục năm sinh sống, cố làm nhiều việc lợi lạc thể đạo nhân tâm, đừng làm những việc hại người hại mình; nếu không một khi nhắm mắt sẽ đến đây gặp ta đấy!”

Đã nghe thấy tiếng thăm kêu, thì ra là chúng sinh trong điện quang nhân địa ngục đang thọ cực hình. Trong địa ngục này thiết lập rất nhiều máy vi tính lớn có nhiều cơ quan, mỗi hồn một cái máy vi tính; trong máy tính có hình để xem, mỗi hồn đều đang xem máy tính của mình; không xem thì thôi, một khi xem thì lớn tiếng thăm kêu.

Có hồn nam rất trẻ, chỉ 20 tuổi; máy tính của nó phóng ra móc câu điện quang màu đỏ móc vào 2 mắt của nó, kéo xé hai con ngươi ra ngoài, máu đỏ đầy đất, nam hồn có vẻ cực kỳ đau khổ bi ai! Đây là quả báo của việc xem phim sách hay tiểu thuyết sex trên mạng.

Phán Quan nói, nam hồn này đã xem những trang web sắc tình từ nhỏ, không những thế mà còn thủ dâm; vì phạm ở mức độ cao nên phước báo cả đời gần như giảm hết mà đọa vào địa ngục này, cha mẹ của nó tại nhân gian còn đang kêu khóc con mình.

Bên cạnh có tội hồn ngồi trên một cái ghế xem sách sắc tình, giống như trường hợp móc mắt lúc nãy nhưng tốc độ thọ

hình chậm hơn. Tôi xin thỉnh giáo Phán Quan vì sao thọ hình tốc độ lại có sai khác vậy?

Phán Quan nói: “Nhân vì khi xem trang web sex, thường xem được số lượng nhiều trong thời gian ngắn, thời gian xem cũng tương đối dài, còn xem sách hình hay tiểu thuyết sắc tình, chỉ giới hạn trong vài quyển thôi. Nếu như chúng sanh lúc còn sống có xem mà sau này giác ngộ sám hối không tái phạm nữa, đồng thời cố gắng tuyên truyền sách thiện này, khuyên bảo chúng sinh không được xem những trang web, đĩa, sách sex nữa, dùng tiền của mình tận lực mua sách đĩa sex đem thiêu hủy hết, lấy công chuộc tội thì miễn chịu địa ngục khổ báo.”

Phán Quan nghiêm khắc nói: “Những chúng sinh thọ báo tại địa ngục điện nhãn quang, thường thì phải tiếp tục thọ hình tại những địa ngục khác. Phạm thủ dâm, phạm phi thời, phi địa, phi khí đấng tội, sau khi chết quyết định sẽ bị đánh vào các ngục nuốt viên đồng, ôm trụ đồng, khói hoa lăn lộn và nhiều đủ loại địa ngục khác nữa thọ hình.”

Hôm nay tạm thời đến đây, bái biệt Phán Quan!

A Ngọc hợp chưởng hướng Phán Quan hành lễ, cảm ân Phán Quan! Ngồi hoa sen trắng quay về.

Trang web sắc tình và đĩa phim sex đúng là hại người không ít, mùi máu tanh trong các loại đại địa ngục làm A Ngọc khó lòng chịu đựng. Tham quan các loại đại địa ngục thấy nhiều tội hồn bị quỷ tốt chặt đầu chặt tay, xẻo thịt cắt chân, rên la thảm thiết trong máu tanh thật kinh hoàng, A Ngọc sau khi về nhà, trong lòng cũng phải điều chỉnh một phen mới hồi phục bình thường lại được!

7. THỦ DÂM TRỪNG PHẠT THẨM THIẾT - ĐỊA NGỤC ĐIỆN NHÃN THIẾT HOÀN

Cảm ân chư Phật Bồ Tát! Ngồi hoa sen trắng xuất phát.

Phán Quan, A Di Đà Phật! A Ngọc hợp chường hành lễ!

Hôm nay Phán Quan dẫn tôi đi tham quan tà dâm địa ngục, điện quang thiết hoàn địa ngục.

Điện quang thiết hoàn địa ngục là dành cho những người đắm mê những trang web sex, hình ảnh sắc tình, sách báo sex và vừa xem vừa thủ dâm, mạng chung vào địa ngục này thọ phạt, thời gian là 800 năm; sau đó xem xét linh thức chuyển hóa như thế nào để quyết định có thọ phạt tại đây nữa không.

Lúc trước có nói, mỗi lần xem sách báo sắc tình thì bị giảm phước thọ 1 tháng; trừ lần đầu giảm phước thọ nửa tháng ra, những lần sau đều giảm 1 tháng. Nếu như xem thường xuyên lại thủ dâm thì chắc chắn phước báo một đời mau chóng hết sạch rồi.

Địa ngục này bên cạnh điện quang nhãn địa ngục, so với điện quang nhãn địa ngục khổ hơn ngàn vạn lần. Ở đây hầu như đa số đều là thanh thiếu niên. Oa! Thật tội nghiệp, đứa nào cũng rất nhỏ tuổi. Nhớ lại bản thân mình vào độ tuổi này còn đi học ở trường ngu khờ biết mấy, cái gì cũng không biết, tại sao chúng nó có trường không học mà chạy tới đây thọ hình vậy, chỉ một chữ, thật đau lòng! Những đứa trẻ nhỏ phải biết giữ mình trong sạch, địa ngục thật khổ lắm khổ lắm vậy, đừng có bao giờ đến đây, ở nhân gian cố gắng đi học tu hành, quý trọng cuộc đời tươi đẹp này.

Ở đây phát hiện có một nam sinh trung học thật quen mặt, gặp qua ở đâu vậy? Ah, nghĩ ra rồi, đại khái là nửa năm trước

nhìn thấy di ảnh của nó tại tang đường. Nửa năm trước tôi xử lý tang sự của người thân, linh đường của nó ở kế bên, lúc đó linh đường bên chúng tôi vì nhiều người, trẻ con nhiều, cảm giác rất náo nhiệt; còn bên linh đường của nó thì thật lạnh lẽo, chỉ có cha mẹ và hai, ba người thân. Lúc đó, thân thuộc chúng tôi bên đây nghị luận đứa trẻ này nhỏ như vậy, không biết xảy ra chuyện gì. Cha mẹ rất thăm sâu, mẹ của nó rất đau lòng, tôi chỉ có thể hướng về di ảnh của nó niệm vài câu A Di Đà Phật hồi hướng, không ngờ lại gặp nó tại địa ngục, mạng người thật vô thường!

Nghe Phán Quan nói, cha mẹ đứa trai nhỏ này chỉ có một mình nó, lúc sống nó mê đắm những trang web sex, sách báo sắc tình, lại còn nhiễm thói ác thủ dâm, lại dùng công cụ tự mình sáng tạo ra trợ dâm. 6 tuổi bắt đầu thủ dâm, 10 tuổi đã hư thận; mẹ của nó dẫn nó đi khắp nơi trị bệnh, uống rất nhiều thuốc đông y, đi đường giống như ông già dùng gậy chống; vì nó không biết quý trọng sinh mạng, quý trọng sức khỏe, trong thời kỳ uống thuốc lại tiếp tục thủ dâm, do đó 12 tuổi phước báo mất hết bị đánh vào địa ngục điện nhãn thiết hoàn thọ phạt 800 năm.

Tôi thấy bên cạnh nó có hình cụ máy tính và rắnlửa bám vào thân nó. Trong máy tính phóng ra móc câu hồng quang móc mắt nó, máu huyết bay tung; rắnlửa bám vào, hình như là sờ mó bộ phận sinh dục của nó rồi lập tức cắn đứt, lại là máu phun đầy đất. Trong khi nó chưa kịp phản ứng thì có hai con sói dữ đến cắn xé nó, cắn đứt hai tay nó, thật là thâm quá! Đúng là cực hình trong cực hình, rất đau khổ khó chịu.

Tôi hỏi Phán Quan, tại sao trong một lúc chịu nhiều loại hình phạt như vậy? Sao không để nó lành đôi mắt rồi mới thọ hình rắnlửa và chó sói.

Phán Quan nói: “Đây tuyệt đối không thể phân ra thọ chịu, nhân vì lúc còn sống hẳn vừa xem vi tính vừa thủ dâm, sau đó lại dùng công cụ tự chế phạm tà dâm lần nữa, do đó mà hẳn rất mau đến địa ngục thọ báo vậy. Sau khi thọ báo ở đây xong, hẳn còn phải đến đại địa ngục kêu la tiếp tục chấp hành hình phạt. Do hẳn phạm phải thủ dâm sớm ngày tiêu trừ hết phước báo, làm cha mẹ đau buồn thương tâm, người tóc bạc đưa người tóc đen, là mang tội bất hiếu mà chịu hình phạt này. Hiện tại người ở nhân gian, tuổi đời nhỏ nhỏ, đã không giữ lễ nghĩa; đối với song thân ngỗ nghịch trả treo, mở lời nhục mạ, càn tay đâm chân đá, hành vi còn thua loài cầm thú hạ đẳng. Ở giữa trời đất là kẻ đại bất hiếu, sau khi chết phải đến đây thọ phạt, tẩy rửa linh thức, tịnh hóa nguyên thân, đến khi thật lòng sám hối sửa lỗi.”

“Hôm nay đến đây chấm dứt, bốn quan còn công vụ tại thân, ngày khác lại đến.”

“A Ngọc bái biệt Phán Quan, đa tạ Phán Quan!”

8. DƯƠNG THỌ CHƯA HẾT ĐÃ CÂU BA HỒN!

Cảm ân Phật lực gia bị! Ngồi hoa sen trắng xuất phát.

A Di Đà Phật! A Ngọc hướng Phán Quan hành lễ.

Hôm nay Phán Quan dẫn tôi đi tham quan địa ngục tội tà dâm, địa ngục roi trượng. Sao gọi là địa ngục roi trượng? Tức là chúng sinh phạm tội tà dâm mà dương thọ chưa hết, một bộ phận thần thức của họ bị quỉ sai nơi địa phủ bắt đến địa phủ chịu trừng phạt. Người có ba hồn bảy vía, quỉ sai bắt ba hồn của tội linh hành hình. Chúng sinh nhân gian cảm thấy đau

đầu chóng mặt rất hôn hôn trầm trầm, có người cảm thấy bị đánh trong lúc mơ hồ; nhưng đa số bọn họ đều nghĩ rằng mình bị ác mộng, nghiêm trọng thì bị sốt nằm trên giường thiếp đi. Đến khi thọ hết hình phạt về đến dương gian, có người thấy toàn thân đau đớn, cảm giác đau đến thấu xương.

Cái địa ngục roi trượng này, thật là quá lớn! Có thể nói nhìn không thấy nơi tận cùng; giống nhân gian nhìn biển lớn vậy, không thấy nơi chấm dứt ở đâu, là địa ngục lớn nhất tôi nhìn thấy từ trước đến giờ. Trong roi trượng địa ngục này có rất nhiều người không cùng một quốc gia, như Trung Quốc, Anh, Mỹ, Pháp, Nhật Bản, Thái Lan, còn có Ấn Độ, Phi Châu, Pakistan v.v... rất nhiều quốc tịch khác nhau. Có một điều thật không may là lại có rất nhiều vô số thanh thiếu niên và trẻ nhỏ trong ngục chịu trừng phạt.

Tôi xin hỏi Phán Quan sao lại có nhiều người như vậy? Cái địa ngục này sao lớn đến kinh dị như vậy?

Phán Quan nói: “Chính vì khoa học phát đạt, nhân gian phát minh máy vi tính, số lượng trang web sex kinh người đã đầu độc ô nhiễm thanh thiếu niên và trẻ nhỏ, bọn họ đều đang phạm tà dâm tạo nhân địa ngục, con số những chúng sanh bất thiện này không gián đoạn vượt thẳng lên, do đó Phật đặc biệt phái người đến địa ngục tham quan, quay về hãy cáo giới chúng sanh cần giữ ngũ thường bát đức; đặc biệt là người trẻ tuổi, đừng nghĩ là những thứ này đã cũ rích rồi mà phải giữ mình trong sạch, cải tà qui chánh, bỏ ác tòng thiện, nếu không sau này khó thoát khổ hình địa ngục, đến lúc đó hối tiếc cũng quá muộn rồi!”

Lúc này, tôi thấy chúng sanh tại địa ngục roi trượng, toàn bộ bị quỷ sai lấy roi trượng đánh đập. Quỷ sai ở đây một mực

cầm roi trượng đánh tội hồn, tội hồn đau quá kêu oa oa, tiếng kêu lớn cứ như sóng lan từ chỗ này đến chỗ khác. Bị đánh là để tội hồn phản tỉnh lỗi lầm của bản thân, số ít tội hồn sau khi tỉnh dậy sẽ thay đổi lỗi cũ, nhưng đa số tội hồn sau khi về nhân gian lại tiếp tục phạm lỗi.

A Ngọc xin thỉnh giáo Phán Quan, làm sao để chúng sinh dương gian tin tưởng “Âm Luật Vô Tình”, bộ sách trước tác muôn nghìn lần chân thật về tình trạng địa ngục hiện nay? Nhân vì có một vài người có thể nói A ngọc tự mình hoang tưởng hoặc hư cấu viết ra, giống tiểu thuyết vậy, thật khó làm người ta tin vậy.

Phán Quan nói: “Trong âm thầm tất cả đều có nhân quả, không phải nhìn không thấy thì cho là giả. Chúng ta mỗi một người đều không thể thấy mẹ mình sinh ra mình nhưng đây là sự thật chắc chắn, không nhìn thấy không có nghĩa là không tồn tại. Trên đầu ba tác có thần linh, trong đại thiên thể giới này có quá nhiều sự vật mà chúng ta nhìn không thấy, nhưng chúng và cuộc sống của chúng ta có quan hệ mật thiết, tương quan từng chút, chỉ có điều chúng ta không phát hiện ra sự tồn tại của Phật Bồ Tát và quỷ thần thôi. Cơ duyên và phước báo của mỗi người không giống nhau, sở cảm thọ và kinh nghiệm qua cũng không giống; thiện ác nhân quả như bóng theo hình, không phải không báo, thời gian chưa đến thôi, lưới trời lồng lộng tuy thưa mà khó thoát. Lần này A Ngọc con đến tham quan tình hình các đại địa ngục, cũng phải qua sự chọn lựa an bày của Phật; con có đủ tư cách gánh vác sứ mệnh này như một đệ tử Phật giữ giới, cố gắng hoàn thành tốt thiện hạnh lợi lạc chúng sanh này.”

Đa tạ Phán Quan khích lệ, A Ngọc nhất định tận dụng hết khả năng hoàn thành nhiệm vụ thần thánh này.

Lúc này, tôi nhìn thấy có vài quan viên địa phủ hướng về roi trượng địa ngục đi đến. Oa! Thì ra là Diêm Vương đến rồi, A Ngọc hợp chưởng hướng Diêm Vương hành lễ! Thì ra địa phủ phải xây lớn thêm địa ngục roi trượng, Diêm Vương đến để xem xét thực tế. Diêm Vương đang mật thiết quan tâm đến thanh thiếu niên tại nhân gian phạm tội tà dâm, một vấn đề lớn của xã hội, hiện tại phát hiện không chỉ đơn giản là vấn đề của nhân gian mà địa phủ cũng bị liên lụy, càng phải xây lớn thêm. Tôi kinh ngạc nói: “Hiện tại tầng địa ngục này đã lớn đến không biên giới rồi mà còn phải xây thêm à?”

Diêm Vương nói: “Nhân vì dương gian không ngừng có thanh thiếu niên mới gia nhập vào hàng ngũ phạm giới tà dâm, bọn họ xem trang web sex, đĩa phim sex, sách báo sex, thủ dâm v.v...; nhưng dương thọ bọn chúng chưa hết, mà vấn đề này lại làm tổn thân bại đức, như thế nên trừng phạt nghiêm khắc. Nhân gian không có pháp luật nào trừng phạt vấn đề nghiêm trọng này, chỉ có bản vương phải xây thêm địa ngục, bắt hồn sống đến liễu trừ nhân quả. Địa phủ chúng tôi luôn phải xây thêm trong mấy năm nay, lượng công việc một mực gia tăng; trước mắt cái địa ngục roi trượng này tương đối là quá nhỏ vậy, làm sao có thể chứa đựng đủ số lượng tội hồn đổ vào mỗi ngày. Bản vương nói cho ngươi biết, tại dương gian tuân thủ pháp luật, giữ Phật giới luật hay người đại thiện, địa phủ câu hồn họ không được; chỉ có kẻ phạm qua giới luật và phạm pháp thì nhất định không thoát khỏi quyền sổ ghi lại thiện ác sinh tử của bản vương. Pháp luật dương gian dễ chạy thoát nhưng âm luật thì không cách gì thoát được; nhân như vậy quả như vậy, cho dù chân trời góc bể, âm phủ quỷ sai đều sẽ moi tìm ra, trừ khi ngươi không phạm giới, phạm tội. A Ngọc con nên làm tốt công việc truyền pháp, lần này luật địa

phủ mở một đường, tiết lộ tận thiên cơ, cho người đời biết được chân tướng địa ngục, mục đích là hy vọng chúng sinh có thể từ mê lầm mà quay đầu, hành thiện tích đức, nhờ thế mà giảm trừ dương thế các loại đại tai nạn do nghiệp ác lớn, để miễn sinh linh đồ thán. Con về phải khuyên cáo đại chúng cần giữ ngũ thường bát đức, đừng phạm quốc pháp, hiếu thuận cha mẹ, tôn kính sư trưởng, giữ gìn lễ tiết, đừng tạo nhân quả địa ngục. Được rồi, bốn vương còn công sự tại thân, con mau về dương gian đi.”

Cảm ân Diêm Vương! Cảm ân Phán Quan! A Di Đà Phật!

9. PHÁN QUAN NGHIÊM TÚC TRẢ LỜI: “MINH VƯƠNG ÂM TY THẤY DƯƠNG GIAN ĐÃ PHÓNG RA TÀ KHÍ KHÔNG CÒN CHỊU ĐỤNG ĐƯỢC NỮA RÒI!”

Cảm ân chư Phật gia trì! Xém một chút là hôm nay không viết được rồi. Mấy ngày nay có rất nhiều chương ngại đến cản trở A Ngọc đi địa ngục, đúng là đợt này chưa dứt lại đến lượt khác. Đầu tiên là máy tính xảy ra sự cố đánh chữ không được, sau đó lại có phi nhân nhân dịp tôi ngủ đến quấy nhiễu để tiêu hao nguyên khí của tôi, A Ngọc lúc này bắt đầu cảm thấy sốt và đau đầu, rất mệt mỏi. Sáng hôm nay là đã thuộc vào trạng thái cảm mạo rồi, mỗi khi bị cảm tôi đều tinh tấn niệm chú thì ít nhất 7 ngày mới khoẻ, nếu không cũng nửa tháng mới được.

Lúc nãy tôi dùng niệm lực nói với bản thân hôm nay nhất định không được ngã bệnh, địa ngục nhất định cần phải đi, văn chương nhất định phải viết, tin rằng bản thân nhất định được. Vì thế ngồi xuống bắt đầu niệm chú Không Tước, đại khái qua

30 phút sau, hết sốt rồi, không còn chảy nước mũi nữa, cổ họng bắt đầu không còn đau nữa, đầu cũng không nhức nữa, cảm mạo đã bắt đầu chuyển sang nhẹ dần, vô hạn cảm ân sự gia trì của Không Tước minh vương và thập phương chư Phật. A Ngọc nhất định tận lực làm tốt phần công việc thần thánh này để báo đáp ân Phật! Nếu không sẽ phụ lòng chư Phật gia bị!

Ngồi hoa sen trắng xuất phát. Phán Quan, A Di Đà Phật!

Hôm nay Phán Quan dẫn con đi tham quan một địa ngục tà dâm - địa ngục âm hồn kiếm hoa.

Xin hỏi Phán Quan: “Tại sao gọi là địa ngục âm hồn kiếm hoa?”

Phán Quan nghiêm túc trả lời: “Địa ngục này là dành cho chúng sinh dương thọ chưa hết, tại dương gian đắm mê thủ dâm, tà dâm; nam thì mỗi ngày hoặc thường xuyên cố ý thay đổi bạn gái hay người tình mà còn dương dương tự đắc, nữ thì mỗi ngày hay thường xuyên cố ý thay đổi bạn trai hay người tình mà còn cho là rất hay. Loại phạm giới tà dâm này, đắm chìm trong tà dục, nghiêm trọng phá hoại sự quân bình chánh khí âm dương của trời đất. Tại vì mỗi khi hành dâm, tư tưởng của chúng sinh sẽ phát tỏa ra rất nhiều khí tà dâm dục vọng, loại tà khí này sẽ hấp dẫn các loại quỷ và tinh linh v.v... đến, âm thầm làm tổn thương người hành dâm mà không biết; khi loại tà khí này quá nhiều quá thịnh, làm hình thành một luồng cực độ lớn mạnh thế lực rồi thì nhân gian tất sẽ xuất hiện vô số các loại tai nạn để làm quân bình.

Nhân loại nghiêm trọng phá hoại pháp tắc tự nhiên của vũ trụ, dương gian vì không pháp luật xử lý, có vài quốc gia phương tây pháp luật lại tán thành sống chung hợp pháp v.v...;

người quy định loại pháp luật như vậy phải chịu vô lượng vô biên quả báo địa ngục, đợi khi loại pháp luật này hoàn toàn chấm dứt tại nhân gian mới kết thúc nghiệp quả địa ngục. Đúng như câu nói Bồ Tát sợ nhân, chúng sanh sợ quả; chúng ta cần phải làm mọi việc phù hợp với nhân quả mỗi ngày, cần thận gieo nhân một chút để khỏi trả ác báo kiếp sau. Âm ty minh vương thấy dương gian đã phóng ra tà khí hết chịu được rồi, đa số là do những thanh thiếu niên vị thành niên tạo ra ác nghiệp. Do đó minh vương ta lại phải cho xây thêm rất nhiều địa ngục mới để trừng phạt loại chúng sinh phạm giới mà chưa hết dương thọ này, hy vọng mượn việc bắt hồn sống của người dương vào địa ngục trừng phạt để cảnh cáo người đời, tiêu đi tội nghiệp của chúng, lại có thể giảm ít đi thời gian thọ hình tại địa ngục sau khi chết.”

Đa tạ Phán Quan vì A Ngọc giải thích tường tận, lại học hỏi được rất nhiều, đúng là phải cảm ơn Phán Quan!

Khi tôi đi đến địa ngục âm hồn kiếm hoa, nhìn thấy ngục này rất rộng lớn, thì ra trong ngục có rất nhiều trẻ nhỏ, đặc biệt là các nước phương tây đều cùng nhau thọ hình, thật là rất nhiều vậy! Như nước Anh, Mỹ, Pháp, Trung Quốc cũng có, nói chung là tất cả loại người khác quốc tịch đều có đủ.

Đúng ngay lúc này, tôi thấy rất nhiều linh thể đứa trai nhỏ bị quỷ sai lôi ra ngoài, bị một loại hình cụ như hoa sắt đánh vào bộ phận sinh dục, đánh làm chúng nó đau khổ kêu to, máu tươi tuông ra, xem có vẻ kinh tâm động phách; còn nữ thì dùng hoa sắt đã nung đỏ đút vào phần dưới, đau đến nổi lăn lộn trên đất, kêu gào khóc than. Ở đây quá nhiều phạm nhân, tiếng khóc kêu vang trời, tôi nghe thấy rất khó chịu, xem một chốc liền rút lui, trong lòng rất khó chịu; nếu không phải vì

khuyên đạo người đời mà tận sức, A Ngọc tuyệt đối không muốn đến đây!

Chúng sinh tại dương gian chịu hình phạt này, bọn họ cảm thấy như phát sốt, nằm trên giường mơ mơ hồ hồ trong hôn mê, nhân vì ba hồn trên người bị bắt đi vào địa ngục, do đó loại người này không cách nào có cuộc sống bình thường. Có một số người cho rằng mình đang gặp ác mộng nhưng đau khổ hơn gặp ác mộng; đa số có thể cảm giác sự đau khổ trên nhục thể, đặc biệt là phần dưới rất đau, cảm giác khó chịu đau mãnh liệt; số ít người sau khi thọ hình phạt địa ngục sẽ bị sự đau đớn của nhục thể cảnh tỉnh mà thay đổi. Phán Quan nói, Diêm Vương địa phủ rất coi trọng vấn đề xã hội này, thọ hình là để ngăn cản phong khí bất lương tiếp tục lan tỏa hồng tránh khỏi tai nạn nghiêm trọng tại dương gian.

A Ngọc xin thỉnh giáo Phán Quan: “Tại sao hình phạt trong các loại địa ngục tà dâm lại hiện đại hóa như vậy, vừa có hình cụ máy vi tính, gương phóng băng v.v...?” Phán Quan nói: “Địa ngục là nơi phản ảnh của nhân gian, chỉ cần chúng sanh tại nhân gian phạm giới với các vật hiện đại thì địa ngục lập tức xây thêm hình cụ như vậy để trừng phạt chúng. Hiện tại kỹ thuật chinh hình tại dương gian rất tiên tiến, chỉ cần tốn một ít tiền bạc thì lúc nào cũng có thể thay đổi từ đầu tới chân mà không ai biết được, tại dương gian có thể che đậy chôn chạy, nhưng đối với âm luật thì đừng nói là thay đầu đổi mặt, dù cho đầu thai chuyển kiếp bao nhiêu lần cũng sẽ bị minh vương ta lập tức áp giải về thọ hình. A Ngọc con quay về cố gắng khuyên bảo chúng sanh nhân gian, cần phải tuân thủ pháp luật, hiếu thảo cha mẹ, tuân hành nhân nghĩa lễ trí tín, đừng nói đây là đồ cổ không có ý nghĩa gì mà là điều rất quan trọng để cân bằng pháp tắc cho trời đất thường vận hóa, ai không tuân thủ

thì sẽ bị tự nhiên đào thải và nhân quả trừng phạt. Được rồi! Hôm nay đến đây là đủ, con hãy ra về, lần sau tiếp tục.”

A Ngọc đánh lễ bái biệt Phán Quan!

10. TÈ LUÂN LANG XÀ ĐỊA NGỤC

Cảm ân Phật lực gia bị! Nói đến cảm ân thì thật là nhiều vậy!

Cảm ân Phật! Cảm ân Phật đã để lại vô thượng đại pháp kinh điển!

A Ngọc rất thích kinh Phật, đặc biệt rất thích trực tiếp nghiên cứu kinh điển gốc; cứ như là tận mặt tham dự pháp hội nghe Phật khai thị vô thượng thậm thâm bồ đề pháp âm ở 2500 năm trước tại núi Linh Thứu Ấn Độ, loại cảm giác đó, văn tự không diễn tả được. Mọi người tốt nhất nên nghiên cứu kinh điển gốc, có quá nhiều đạo lý nhân sinh thâm diệu đều có đáp án trong kinh điển.

Phật trong tất cả kinh điển đều dạy chúng ta làm cách nào làm tốt bản thân. Giữ giới là gieo nhân bồ đề, tu lục độ vạn hạnh, những chi tiết tinh tấn tu hành cho đến khi chứng được vô thượng chánh đẳng bồ đề đều được nói rất kỹ càng. Lúc ban đầu có thể có một vài vị sư huynh không hiểu ý nghĩa kinh điển, thật ra không sao, chỉ cần mỗi ngày kiên trì đọc kỹ, nhất định sẽ từ từ bắt đầu hiểu, quan trọng nhất là mỗi ngày đều phải đọc. A Ngọc lúc ban đầu đọc kinh, mỗi lần đọc thì cảm thấy rất thù thắng; nhưng sau đó lại quên sạch sẽ, trong đầu chỉ cảm thấy rất thù thắng, còn nội dung nói gì thì diễn tả không được, nghiệp chướng nặng quá! Nhưng vì tôi yêu thích kinh điển, cho dù quên đi cũng phải đọc mỗi ngày. Cứ như

thế, thời gian qua vài năm sau, phát hiện bản thân bắt đầu nhớ được một ít hay trong thời kỳ không gian khác nhau tự nhiên có thể lãnh ngộ một số đạo lý, do đó kiên trì rất quan trọng; nguyện đại chúng quý trọng thân người lúc khỏe mạnh cần nên đọc tụng kinh điển cho nhiều. Đòi người vô thường, một hơi thở chầm dứt thì thành kiếp sau rồi. Nếu như muốn báo Phật ân thì cần phải tu hành giữ giới, mới là đệ tử Phật chân chính! Mọi người cùng nhau nỗ lực tinh tấn giữ giới!

Ngồi hoa sen trắng xuất phát! A Di Đà Phật! A Ngọc hướng về Phán Quan hành lễ!

Phán Quan hôm nay dắt tôi đi tham quan địa ngục tề luân lang xà. Những chúng sinh đến địa ngục này thọ hình là do lúc còn sống thích, nam thì cùng hai người nữ hành dâm trong một lúc, nữ thì cùng hai người nam hành dâm trong một lúc. Đến rồi, lại nghe tiếng thảm kêu kịch liệt!

Xem thấy một vị nam tử, hấn lửa lò bị trói buộc trong một cái bánh xe biết chuyển động. Hai bên bánh xe là hai con rắn mềm uốn bám vào hấn; một con màu đỏ, con kia màu xanh đậm. Một con rắn bám chặt không buông, đầu rắn cắn vào mặt, tai, một miếng lại một miếng cắn xé, máu tươi đầy đất; con còn lại cắn vào hạ bộ của hấn, người nam này có vẻ đau khổ cực độ mà rên la. Lại xem người nữ bên cạnh, cô ta cũng lửa lò bị trói buộc trên một cái bánh xe biết quay, hai bên bánh xe là hai con sói sắt cực kỳ hung dữ cắn xé cô ta. Một con cắn xé bộ ngực của cô ta, con còn lại cắn vào bên dưới. Người nữ lớn tiếng kêu cứu nhưng không ai quan tâm, nói chung cảnh tượng rất máu lạnh. Hai người nam nữ lúc này tuổi đời mới khoảng 30 tuổi mà lại đọa địa ngục thọ báo, thật là thâm!

Phán Quan nghiêm khắc nói với tôi: “Loại chúng sanh này không những phá hoại linh tánh tự thân mà còn nghiêm trọng phá hoại phong khí xã hội, do đó địa ngục nhất định nghiêm trị; bọn họ cần phải thọ hình ở đây 500 năm, sau đó đưa vào các địa ngục khác chịu xét xử. Loại chúng sanh này càng ngày càng nhiều nên địa ngục này gần đây phải xây thêm, sau này con nên tới tham quan nhiều hơn. Ngoài trừ địa ngục tà dâm ra, còn phải tham quan ghi lại tình hình các địa ngục khác, mau chóng in ra sách đọc, lợi ích dương gian chúng sinh, làm mọi người có thể mau chóng bỏ ác sám hối, hành thiện tích phước, giảm thấp cơ hội vào địa ngục và tai nạn tại dương gian.”

Được rồi, Phán Quan, A Ngọc tuân mệnh! A Ngọc nhất định dốc hết sức hoàn thành.

Ngồi hoa sen trắng quay về.

11. LẦN ĐẦU GẶP ÂM GIỚI THÔNG SOÁI TỐI CAO PHONG ĐỘ ĐẠI ĐẾ

Bộ sách “Âm Luật Vô Tình” này, A Ngọc khuynh tận sức lực viết thành, A Ngọc tuy rằng đọc sách không nhiều, văn bút thô thiển; nhưng một mực hy vọng tất cả hữu tình giữ gìn Phật giới, là tâm hoàn thành chân thật.

Gần đây A Ngọc thấy có vị nữ sư huynh không ngừng hủy báng Đàm lão sư, lời lẽ ép người, nói chuyện không từ thủ đoạn! Nhân vì Đàm lão sư có ân với A Ngọc, A Ngọc học được rất nhiều Phật lý sống động từ văn chương của lão sư, rất cảm ân! Không những thế, Diêm Vương tự thân nhậm mệnh

lão sư vì sách “Âm Luật Vô Tình” làm công việc chỉnh sửa, lão sư cũng đồng ý rồi; vì giúp hữu tình ly khổ đắc lạc, thầy nhất định không chối từ. Nếu như có người hủy báng mà ảnh hưởng tới “Âm Luật Vô Tình” xuất bản lưu thông, thì đây là vấn đề rất nghiêm trọng.

Do đó A Ngọc cần tận một phần lực của bản thân, trong lúc này ra mặt ủng hộ lão sư, xin tự mình thỉnh giáo Phán Quan nói rõ thuyết minh tất cả.

Cảm ân Phật lực gia bị! Ngồi hoa sen trắng xuất phát.

A Ngọc hướng Phán Quan chấp tay!

Hôm nay xin hỏi Phán Quan: “Lời nói của Đàm lão sư có phải chánh pháp không?”

Phán Quan trả lời: “Lời nói của Đàm lão sư là chánh pháp, không cần hoài nghi; nếu không minh vương có sao lại ủy nhiệm ông ta chỉnh sửa văn chương? A Ngọc con hỏi như vậy thì có vẻ coi thường trí tuệ của minh vương rồi.”

“Ah! Xin lỗi Phán Quan! A Ngọc hỏi sai rồi, xin Phán Quan tha tội.”

Phán Quan nói: “Trước lúc Đức Phật thành đạo dưới cội cây bồ đề, Ma vương dùng đủ cách quấy nhiễu Phật, Phật dùng tam muội định lực và từ bi phước đức uy thần lực đánh đuổi ma quân. Lúc đó Ma vương nuốt hận lui ra, nhưng trong lúc lui ra đã phát nguyện nói, ta hiện tại không thể phá hoại định lực của người, đợi đến thời kỳ mạt pháp, ta sẽ sai ma con ma cháu mặc y phục của người để phá pháp của người, sau đó ma mới tức giận lui đi, lúc đó Phật mới rơi giọt lệ từ bi, thật ra Phật không lo lắng ma phá hoại chánh pháp, mà thương xót lũ ma con ma cháu vì phá hoại Phật pháp, hủy báng chánh pháp phải chịu vô lượng vô biên quả báo địa ngục. Trước khi Phật

diệt độ đã khai thị chúng đệ tử, đệ tử Phật đời sau nên lấy giới làm thầy, y pháp bất y nhân, quan trọng nhất là xem lời thuyết pháp có hợp với kinh điển không. “Kinh Lăng Nghiêm” có nói: “Nếu như ta nói, thì là Phật thuyết; còn không như vậy thì là ma thuyết.” Thời kỳ chánh pháp, có Phật tại thế còn có ma lại quấy nhiễu, thì thời kỳ mạt pháp làm sao tránh được, tà sư thuyết pháp như hằng hà sa số. Nơi nào có chánh pháp thì nơi đó nhất định có ma, đó cũng là một cách mài luyện cho linh tánh thăng hoa và là cơ hội thử thách. Phật vào lúc đó cũng bị người em họ Đề Bà Đạt Đa hủy báng, tìm đủ cách hãm hại, sau này Đề Bà Đạt Đa nhục thân đọa vào nơi đây thọ hình.”

Lúc này đột nhiên có vị quan viên đến từ địa phủ thông báo: “Phong Đô đại đế có lệnh, cần lập tức triệu kiến người dương Thượng Quan Ngọc Hoa.” Ah! Tôi bị giật mình một cái! Phong Đô đại đế là lãnh đạo tối cao ở đây, cần gặp A Ngọc, không biết là chuyện gì, tôi và Phán Quan lập tức đi theo.

Đến đại điện rồi! Tôi lập tức quì xuống tham kiến Phong Đô đại đế.

“Nam Thiêm Bộ Châu nước Chấn Đán, người dương dân nữ Thượng Quan Ngọc Hoa, khấu kiến Phong Đô đại đế! Mong Phong Đô đại đế tha tội.”

Tôi gặp Phong Đô đại đế, thân mặt triều phục, đầu đội mũ báo, ngồi trên tòa cao, sắc mặt tỏa ra màu đen, vẻ mặt rất nghiêm túc, làm người cảm thấy run sợ.

Tôi một mực quì trên đại điện, không có đứng dậy, đầu không dám ngẩng nhìn.

Lúc này Phong đô đại đế mở miệng nói: “Bổn tọa đã biết ý đến của ngươi nên khai ân triệu kiến ngươi. Dương gian Đàm

sinh, biệt hiệu Văn Thù Ma Cật, nói lời chánh pháp, giáo dục mật pháp chúng sanh, tịnh hóa nhân tâm. Như nay, dương gian gần như không còn quan niệm đạo đức, nghiêm trọng mất đi giáo dục tư tưởng nhân quả, không biết thiện có thiện báo, ác có ác báo, vì thế mà không biết kiềm chế đi theo tư tưởng khai phóng, sát sinh, tà dâm, hủy báng người khác, cho rằng tự do ngôn luận, thật không biết rằng bản thân đã phạm vào tội hủy báng người khác và thánh giáo. Lời của Đàm sinh là cứu vớt nhân tâm, hướng thượng sửa lỗi đi theo chánh pháp; chỉ cần có bất cứ ai hộ trì chánh pháp Phật thuyết, bốn tọa đều sẽ gia công luận thưởng. Nếu tuân theo giáo điều của Phật hành trì cả đời không phạm, chỉ tự tu không hoằng dương thì cũng có thể khỏi đến địa ngục thọ khổ. Nếu như không những tự tu mà còn giúp người tu hoằng dương chánh pháp, nhất định thêm phúc thêm thọ, phúc ấm con cháu đời sau. Còn như không hành trì mà cố ý hủy báng phá hoại, hiện thế quyết định giảm phước giảm thọ, mạng chung vào địa ngục móc lưỡi, địa ngục kêu la, còn phải chịu các loại địa ngục cực hình như móc mắt, moi tim, cắt tai v.v... còn thời gian thọ hình phạt cần phải đợi đến những chúng sinh tin nghe hủy báng bắt đầu sinh chánh tín, bắt đầu lại tu hành chánh pháp thì tội hồn hủy báng này mới có cơ hội xuất ly địa ngục. Sau đó chuyển sanh thân người hạ tiện hoặc các căn không đủ, hai mắt mù, tai điếc, thân thể ốm yếu, nghèo hèn, hoàn cảnh sinh hoạt ác liệt, vật tư khuyết hãm, gia đình bất hòa, đủ loại báo ứng gian khổ. Con mau mau quay về viết ra lời lẽ của bốn tọa, hy vọng khuyên bảo chúng sanh chấp mê bất ngộ, đừng báng chánh pháp, quay đầu sám hối.”

A Ngọc đánh lễ khấu tạ Phong Đô đại đế, Diêm Vương và các đại Phán Quan! Ngồi hoa sen trắng quay về.

12. MÀN ẢNH ĐIỆN QUANG - ĐỊA NGỤC MỚI PHÓNG RA BĂNG ĐIỆN CHÂM

Cảm ân Phật lực gia bị! Ngồi hoa sen trắng xuất phát.

A Ngọc hướng về Phán Quan hợp chường!

Phán Quan nói, hôm nay dẫn tôi đi tham quan địa ngục màn ảnh điện quang.

Sao gọi là địa ngục màn ảnh điện quang? Là khi lúc còn sống chế tác sách báo sắc tình, đĩa phim sắc tình, hình ảnh sắc tình, phim ngắn sắc tình, âm thanh lời lẽ sắc tình v.v..., nói chung là những thứ làm cho chúng sinh dương gian sản sinh ý niệm bất lương, hoặc là sản phẩm trực tiếp làm chúng sinh có ý niệm tà dâm, cố ý tải lên trang web vi tính cho chúng sinh tự do xem, phá hoại tư tưởng chúng sinh dương gian, làm chúng sinh phạm tội nghiệp tà dâm. Lại lên mạng chuyên tải những sản phẩm sắc tình, loại chúng sanh này thọ chung tất yếu vào địa ngục thọ hình.

Nhưng phạm là chúng sanh vào địa ngục này thọ hình phạt, kỳ hạn phải đợi đến khi sản phẩm sắc tình của bọn họ hoàn toàn triệt để mất hết trên mạng, những chúng sinh bị ảnh hưởng đều cải tà qui chánh, từ đây không tái phạm nữa thì mới được thoát li địa ngục.

Tôi xin thỉnh giáo Phán Quan, cái địa ngục này có không ít người? Sao nhiều người chế tác đến như vậy.

Phán Quan nói: “Tất cả chúng sinh chuyên tải cũng chịu tội chung, cần phải vào địa ngục này chịu khổ, đương nhiên, tội của chúng nhẹ hơn bọn chế tác. Mạng vi tính có thể trong thời gian ngắn độc hại vô số đưa trẻ ngây thơ vô tri, nghiêm trọng

phá hoại sự trưởng thành con đường tâm linh của chúng. Sự trưởng thành tâm linh lúc nhỏ của mỗi người đều cố định nền tảng hành vi lúc thành niên, nhưng con người hiện tại chỉ bao nhiêu tuổi đầu lại có thú vui bất lương như vậy. Như “Địa Tạng Kinh” nói: “Nếu gặp ác duyên, ngày càng tăng trưởng.” Tập quen thành tự nhiên, sau khi lớn lên thì rất khó sám hối sửa lỗi, trừ phi gặp đại thiện tri thức khuyến hóa. Hiện tại thế giới vi tính ngày càng mới mẻ, làm cho trẻ nhỏ khuyết hãm giáo dục nhân quả, đã có biết bao trẻ vị thành niên mỗi ngày đều xem những sản phẩm sắc tình này trên mạng.

Những nhân quả này cần phải được bọn chế tác và chuyên tải gánh chịu, vì thế địa phủ đặc biệt xây tạo địa ngục này để trừng phạt chúng.”

Tôi trông thấy chúng sinh trong địa ngục này đều lơ lơ chạy đến một cái máy vi tính; bọn chúng xem thấy đều là sản phẩm sắc tình mà tôi thấy đều là hình cụ. Máy vi tính này giống như lửa màu hồng biết phóng quang, khi tội hồn mê mẫn chạy đến máy tính, máy tính lập tức phóng ra móc câu màu lửa đỏ móc mắt tội hồn, lại còn có kim điện băng đâm vào cả người chúng chảy máu; trước tiên là đầu, sau đó đâm xuống đầy cả người, nói chung là hoàn cảnh cực kỳ thâm! Nếu như cực hình này phải chịu đựng không thời hạn, phải đợi đến khi sản phẩm sắc tình hoàn toàn mất hết trên đời thì đau khổ đến mức nào đây! Phải rời khỏi nơi đây thôi! Thảm sầu quá đi!

Phán Quan tiếp tục nói: “Trước khi Âm Luật Vô Tình còn chưa thành sách, A Ngọc con nên trước tiên công khai nội dung trên mạng để chúng sanh có duyên chuyển tải cho nhau hồng mau chóng tịnh hóa tâm người. Chúng sanh nào chuyển tải cho người sẽ được ghi đại thiện công trong sách thiện ác tại

địa phủ, cũng như công đức hiếu thuận cha mẹ không khác nhau.

Vạn ác dâm đứng đầu, bách thiện hiếu trên hết, minh vương chủ của ta rất tán thán người hiếu thuận. Hôm nay đến đây là đủ, ta về trước đây.”

A Ngọc bái biệt Phán Quan! Ngồi hoa sen trắng về thôi.

13. VÉN RA BỨC MÀN THẦN BÍ ĐẰNG SAU SINH HOẠT KHU BÌNH DÂN TẠI ĐỊA PHỦ

Sau khi “Âm Luật Vô Tình” trình bày ra, một số người cho là văn chương viết ra do phụ đồng hay nhập hồn. Do đó, ở đây đặc biệt nhấn mạnh một lần nữa, là sau khi A ngọc ngồi thiền nhập định, tâm không tạp niệm mới tập trung tâm lực và nương nhờ Phật lực gia trì, trong trạng thái rất tỉnh táo mà ngồi hoa sen trắng trong sát na đến địa ngục. Nên sách “Âm Luật Vô Tình” này, nội dung đã qua ba lần bốn lượt tới lui địa ngục chỉnh sửa, giá trị tham khảo rất cao! Nếu như có sai sót thì đều do A Ngọc tu không đến mà nghe sai, nhưng tâm vì Phật Bồ Tát làm việc cùng lợi ích tất cả chúng sinh trì giới thì tuyệt đối chân thật vậy!

Do đó sách “Âm Luật Vô Tình” là tuyệt đối không giống phụ đồng, nhập xác trong nhân gian hay khởi linh nằm mộng mà viết ra đâu, kính mong chư vị độc giả lưu ý.

Cảm ân Phật lực gia trì! Ngồi hoa sen trắng xuất phát.

A Ngọc hướng về Phán Quan hợp chưởng hành lễ!

Hôm nay muốn hỏi Phán Quan: “Địa phủ khu bình dân có thuộc qui đạo không?”

Phán Quan nói: “Khu bình dân là thuộc trong qui đạo. Tức là chúng sinh lúc còn sống không thiện không ác, không có làm việc đại thiện nào mà cũng không làm việc đại ác nào, cứ một đời bình thường trải qua. Khi tuổi thọ hết, sẽ được hắc bạch vô thường dẫn vào đại điện thẩm vấn, xem sổ ghi chép thiện ác. Chúng sanh không có nghiệp địa ngục thì được phân chia đến khu bình dân này; nếu như có đại thiện nghiệp thì được thăng lên hoặc về nhân gian đầu thai.

Hôm nay sẽ tham quan khu bình dân. Ah! Trong một niệm đã đến khu bình dân rồi. Nơi đây cảm giác dễ chịu hơn địa ngục nhiều lắm, ít nhất khỏi thọ hình phạt. Nhìn thấy sinh hoạt của chúng sanh tại đây, không khác gì dương gian, mọi người rất tự do. Chúng sanh khu bình dân có thể tự do hoạt động, tự do buôn bán trao đổi.

Nơi đây có người lớn trẻ nhỏ và tiệm quán bán đồ, có trời màu tro, không có mặt trời, càng không có mặt trăng và ngôi sao. Quần áo của bọn họ trông có vẻ mờ mờ, không có thân máu thịt, cảm giác hình thể của họ bay là là, không giống chúng sanh dương gian đi đường bị lực hút của trái đất vậy, đó là một trong những sự khác nhau.

Tôi qua đó xem thử, phía trước tụ tập một nhóm bình dân qui đạo. A! Thì ra là hành lang nơi bán tạp hóa. Hành lang này rất dài hai bên đều có sạp hàng hóa; mỗi sạp có hai ba người chủ, có cái chỉ có một người đang buôn bán.

Ở đây cũng có khu ăn uống, xem thử bọn họ ăn những gì. Ah! Sao đồ ăn của bọn họ đều không có độ ấm, toàn là nguội lạnh. Tất cả đồ ăn hình như là rất nhẹ, như một vật phẩm,

nhưng khi cầm trong tay thì cảm thấy như vật không trọng lượng. Tại dương gian cầm ly nước thì cảm thấy có trọng lượng nhưng đồ vật ở đây lại không có cảm giác đó. Lại tiếp tục xem các linh thể tại khu bình dân ăn bằng cách nào! Bọn họ ăn bằng cách hít vào rất nhanh. Lúc này, đột nhiên nghe một bà chủ gọi tôi.

“Chào bà chủ! Đây là gì vậy?”

“Đây là canh thanh nhuận vừa làm xong, uống hết năm sau uống tiếp.”

Oa! Một năm uống một lần? Linh chi cũng không có công hiệu như vậy! Một năm uống một lần, dinh dưỡng thật nhiều vậy!

Lúc này, tay bà chủ chạm vào tay tôi.

Bà ta nói: “Nhiệt độ cơ thể của cô rất cao đó! Cần bảo trọng, đến uống một tô xem! Uống xong sẽ giảm thấp nhiệt độ cảm giác dễ chịu.”

Tôi cười nói: “Cám ơn! Hôm nay không uống.”

Tại dương gian nhiệt độ cơ thể của tôi từ nhỏ đã rất thấp, đến khu bình dân lại trở thành cao rồi.

Trên đường đi nhìn thấy các hồn tự do mua đồ. Khu bình dân này trông có vẻ rất bình đạm, lại có âm khí, nhưng vẫn tốt hơn địa ngục rất nhiều lần.

Tôi thỉnh giáo Phán Quan: “Tuổi thọ chúng sinh khu bình dân trung bình là bao nhiêu tuổi vậy? Bọn họ ăn bằng cách hít phải không?”

Phán Quan nói: “Thọ mạng ngắn nhất là 300 năm, dài nhất là 1500 năm, nếu như có thiện căn tu hành thì sớm thọ chung được thăng lên làm người hoặc lên trời. Còn đồ ăn thì bọn họ

không cần ăn 3 bữa như con người tại dương gian; bọn họ sống nhờ vào xúc thực, hấp thu tinh hoa của thực phẩm, ăn một lần có thể no 1 năm.

Nếu như con cháu tại dương gian cúng tế vào lúc thanh minh tháng tư thì đủ no một năm.

Nhưng phải nhớ là không được dùng thịt cúng tế, nếu không sẽ làm tăng trưởng tội nghiệp của người chết. Con cháu tại dương gian phải dùng đồ chay, hoa tươi, trái cây mà cúng tế. Dương nhiên tốt nhất là tụng kinh niệm Phật, tích đức hành thiện, hồi hướng cho người mất để đền ơn dưỡng dục, giúp người mất sớm ngày siêu thăng. Hôm nay đến đây là đủ, sau khi về đừng quên nói cho người đời biết, không được dùng thịt bái tế tổ tiên mà làm người mất chịu thêm khổ.”

Lần này đến khu bình dân tại địa phủ tham quan học hỏi, làm A Ngọc mở mang tầm nhìn, tăng trưởng kiến văn, học được không ít điều; con người sau khi chết làm quỷ lại có một không gian thế giới khác tồn tại, tiếp tục sinh mạng nghiệp báo chưa xong.

A Ngọc cảm ân Phán Quan chỉ dạy! Ngồi hoa sen trắng về nhà thôi.

14. TÁC GIẢ NHỮNG HÌNH DÂM XUÂN CUNG TÂY HÁN 1900 NĂM TRƯỚC VẪN CÒN BỊ GIAM TRONG ĐẠI ĐỊA NGỤC THỌ KHỔ

Cảm ân các loại phương tiện từ bi độ hóa của Phật, vì đại chúng an bày sáng tạo đủ loại cơ hội tu hành. Tu hành không tiến thì là lui, thật xấu hổ là vốn đem qua phải đi địa ngục,

nhân vì mệt quá mà thôi từ, nên nay xin sám hối trước Phật Bồ Tát. Phật trong rất nhiều kinh điển đều dạy chúng ta tinh tấn ra sao, giữ giới ra sao, xấu hổ xấu hổ quá!

Trong “Kinh Hoa Nghiêm”, Phật có nói: “Bồ Tát ma ha tát trụ bất phóng dật, được 10 loại tinh tấn. Sao gọi là 10? Gồm giáo hoá nhất thiết chúng sanh siêng tinh tấn, thâm nhập nhất thiết pháp siêng tinh tấn, nghiêm tịnh nhất thiết thế giới siêng tinh tấn, tu hành nhất thiết Bồ Tát sở học siêng tinh tấn, diệt trừ nhất thiết chúng sinh ác siêng tinh tấn, đình chỉ nhất thiết tam ác đạo khổ siêng tinh tấn, phá trừ nhất thiết chúng ma siêng tinh tấn, nguyện vì nhất thiết chúng sanh tác thanh tịnh nhân siêng tinh tấn, cúng dường nhất thiết chư Phật siêng tinh tấn, làm nhất thiết như lai đều hoan hỷ siêng tinh tấn, đó là 10. Nếu Bồ Tát an trụ pháp này thì sẽ đạt được cụ túc Như Lai vô thượng tinh tấn ba la mật.” Cảm thấy mình tu học tinh tấn còn khuyết hãm, phải cố gắng gấp đôi mới được.

Lại xem “Đại Bảo Tích Kinh, Bồ Tát Tàng Hội”, Phật nói: “Xá Lợi Tử! Ta vì người nói kiên cố nhẫn, kiên cố chánh cần phương tiện thí dụ, để Bồ Tát đạt kiên cố nhẫn, kiên cố chánh cần, hành Bồ Tát đạo không tiếc sinh mạng, vô khủng vô bố, không kinh không sợ, phát tứ kiên cố dũng mãnh uy thế.” Thật xấu hổ là mới mấy lần tham quan địa ngục thì đã mệt, thật phụ ân giáo hóa của Phật Bồ Tát, cần tiếp tục nỗ lực giữ giới tinh tấn tu hành, báo ân Phật Bồ Tát, cũng nguyện mong mọi người có thể thành tựu vô biên thế lực, dũng mãnh tinh tấn, chánh cần tinh tấn, giới như ngọc sáng.

Trước khi xuất phát, phát hiện dưới chân có một đóa hoa sen, cảm ân hộ pháp! Phật Bồ Tát vĩnh viễn thật từ bi! Hôm nay có đóa hoa sen tốc độ nhanh hơn nhiều, trong sát na đã tới

địa ngục rồi, hành lễ với Phán Quan, Phán Quan đã đứng đợi tôi rồi.

Hôm nay xin thỉnh giáo Phán Quan về quả báo của việc viết sách dâm, in sách dâm, bán sách dâm, đóng phim sex, tạo đĩa phim sex, quả báo của diễn viên đóng phim sex, bán vật phẩm trợ dâm như thuốc kích dục.

Phán Quan lập tức dẫn tôi đi tham quan địa ngục khói hoa lẫn lộn. Trong khi chúng tôi đang trao đổi thì bắt đầu cảm thấy một loại không khí đặc biệt, rất âm tính, nhưng ở địa ngục này dâm khí còn nặng hơn âm khí gấp nhiều lần, tức là dâm khí đậm trên âm khí, lại còn có một loại mùi tanh hôi cực độ. Nếu không phải để nói lại cho mọi người biết thì thật lòng không muốn xem.

Đã đến nơi rồi, lại là tiếng kêu gào thảm thiết trong đau khổ. Ở đây có rất nhiều hồn nam nữ, bọn họ không có trao đổi nói chuyện với nhau hay an ủi đối phương, đơn giản hỏi han cũng không có vì mọi người chỉ là không ngừng thọ báo địa ngục.

Tôi nhìn thấy trong bọn chúng có một tội hồn, hai tay chống lên một cái ghế nhỏ tròn chuối, là đầu hướng xuống chân hướng lên, rất khoa trương vậy! Sau đó té xuống đất chết đi rồi lại sống dậy tiếp tục. Phán Quan nói rằng, đây là quả báo cho những kẻ lúc còn sống thích viết ra những động tác trong sách dâm, nữ nằm nam đứng hành dâm.

Có một hồn dùng một tay chống đất, trông anh ta mệt đến nổi chảy mồ hôi run rẩy; khi anh ta ngừng chống thì lập tức có con chim lớn bay đến ăn nuốt liền, sau đó sống lại rồi tiếp tục thọ hình. Cái này là hình phạt cho việc thích miêu tả khoa

trương động tác hành tà dâm như đánh roi, theo đuổi kích thích cảm quan khi còn sống.

Có một hồn không ngừng lăn lộn trên đất, một khi ngừng lại thì lập tức bị nhiều con sói rừng cắn xé ăn thịt, cái này là quả báo của việc làm thuốc kích dục khi còn sống.

Có một hồn bị trừng phạt đứng một chân, hình như là đang làm động tác hành dâm, một khi ngừng lại thì có chim sắt lập tức xông đến tông chết, sau đó sống lại tiếp tục hình phạt, đây là quả báo viết sách sắc tình.

Có một hồn một mực không ngừng uống thuốc, một khi ngừng lại lập tức bị nôn mửa đến chết đi sống lại rồi bị bắt uống tiếp, đây là quả báo của những kẻ lúc sống chuyên nghiên cứu chế tạo thuốc kích dục.

Có một hồn tay cầm cây lửa một mực đốt bộ phận sinh dục của mình, cho đến khi bộ phận sinh dục bị cháy rụi rồi hồi phục tiếp tục thọ khổ, đây là báo ứng của việc bán dụng cụ trợ dâm.

Có hai tội hồn cùng cầm một số những con rắn nhỏ biết rung hành hình bộ phận sinh dục của họ, cả hai bộ phận sinh dục đều hư nát rất đau đớn, bọn chúng là người chủ bán những sản phẩm tính dục.

Có hồn lại phải ngồi trên cái ghế nhỏ nhưng vừa nhọn lại vừa nóng, trên một cái bàn vừa bị nung đỏ vừa phun ra lửa viết chữ; tôi thử đọc tâm của hắn, thì ra tâm của hắn đang nghĩ làm sao viết sách dâm. Khi hắn muốn viết thì hai tay lập tức bị đốt cháy rồi phục hồi tiếp tục thọ hình, đây là quả báo của việc viết sách dâm.

Bên đây có một vài hồn nam nữ giống như rất hứng thú xem sách dâm (nhân vì điên đảo vọng tưởng, trong đầu bọn họ

chứa đầy dâm dục, do đó nhìn thấy sách dâm, tôi thì lại thấy là một tấm giấy trắng), ở đây lại có một cái máy in vi tính cực lớn, khi chúng nó muốn in ra sách dâm, bộ máy cực lớn này sẽ hút bọn họ vào, toàn bộ bị ép nát thành huyết tương, máu bắn tung tóe, kêu la thất thanh, loại đau khổ cực đỉnh này thật không biết miêu tả ra sao, chịu đựng ra sao, trong một ngày phải thọ hình ngàn vạn lần, đến đây thì tôi không xem nổi nữa, bản thân cũng cảm thấy khó chịu dị thường, đây là quả báo cho những kẻ quay phim sắc tình, chế tạo đĩa sắc tình phải chịu đựng.

Tôi hít một hơi sâu, sau đó lại thỉnh vấn Phán Quan: “Những tội hồn này chung cuộc phải thọ báo bao nhiêu năm vậy?”

Phán Quan trả lời: “Bọn chúng phải thọ báo bao lâu thì thật khó nói, căn bản là khi những sách dâm chúng viết, in, phim sex chúng quay, đóng, đĩa phim sex, các loại thuốc kích dục, tráng dương trợ dâm đều hoàn toàn mất hết tại nhân gian thì mới có ngày thoát được địa ngục, cho dù sinh làm người cũng phải chịu quả báo cực kỳ hạ tiện, thời gian thọ báo cụ thể thì chỉ có Phật Bồ Tát mới trả lời được. Cái địa ngục này, hiện tại mới xây thêm nhiều tầng, lại gia tăng thêm đủ loại hình phạt mới, lúc trước diện tích đất chiếm không nhiều như vậy. Hiện tại khoa học phát đạt, máy in sản sinh những sản phẩm tà dâm với tốc độ nhanh kinh người, cửa hàng bán vật phẩm tính dục tại nhân gian ngày càng nhiều, người phạm tội phạm giới bị bắt vào địa ngục thật không sao kể xiết nổi. Kỳ thật địa ngục là cái bóng của nhân gian, nhân gian phạm giới với vật mới thì địa ngục lập tức xây thêm ứng với loại nghiệp đang tạo, chúng sinh phạm tội thọ chung sẽ đến đây chịu khổ hình.”

Tôi nói: “Loại hình phạt vô thời hạn này, không phải như là địa ngục vô gián hay sao?” Phán Quan nói: “Chỗ này so với vô gián địa ngục còn cách xa lắm! Nhân vì loại sách và sản phẩm tà dâm này có thể họa hại đến vô lượng vô số chúng sinh, đặc biệt là những trang web sex, ngay cả đứa trẻ ngây thơ vô tà, thuần dương thể cũng bị ô nhiễm, điều này âm luật không thể chấp nhận và tha thứ được. Ta nói cho con nghe, lúc này nói là diễn viên bị bắt buộc đóng phim sex, quả báo sẽ nhẹ hơn là 100 năm, nhưng phải bảo đảm là sau này nhất định không được tái phạm và cố gắng sám hối tội nghiệp. Nếu như vì tiền chỉ đóng 1 bộ, sau này không đóng nữa, thì thọ báo 1000 năm. Nếu như về sau, tự mình mua hết toàn bộ đĩa sắc tình thiêu hủy, thật lòng sám hối thì sẽ giảm đi 500 năm hình phạt. Đạo diễn quay phim sex hay là người phát hành chế tác đĩa sex, mạng chung vào địa ngục này thọ báo cho đến khi phim sex và đĩa phim hoàn toàn mất hết mới thoát được, những nhân viên làm việc liên quan đều sẽ bị đem vào địa ngục này thọ báo 5 vạn năm. Tất cả người chủ, diễn viên, đạo diễn, nhân viên công tác viết, in, bán sách dâm, đóng, làm phim tà dâm, đĩa phim tà dâm đều sẽ bị giảm phước thọ, mỗi bộ sách dâm hay phim đều sẽ bị giảm phước thọ một năm.

Tôi lại hỏi Phán Quan: “Nếu như thiết lập trang web buôn bán đĩa phim sắc tình hay công khai cho người tải xuống, bất luận là thu phí hay không thu phí thì báo ứng như thế nào?” Phán Quan nói: “Đạo lí thì giống nhau, cũng bị đánh vào địa ngục cho đến khi đĩa phim vĩnh viễn mất hết trên đời, trang web sex có liên quan cũng triệt để đóng cửa thì mới thoát được địa ngục. Sau khi con về nhất định phải khuyên người giữ pháp giữ lễ, phụng hành giới luật, sẽ tránh được trời phạt!

Hôm nay tạm thời đến đây là đủ, con mau ngồi hoa sen quay về, ngày sau lại đến.”

Tôi muốn thuyết minh rõ với các vị độc giả, tôi tham quan địa ngục để hiểu rõ nội tình, là lúc thần thức của tôi tỉnh táo cùng nương nhờ Phật lực mà đến, chứ không phải trong mộng đi hay giống như thiên đạo nhất quán đạo dùng phụ đồng để đi. Bản thân tôi là đệ tử Tam Bảo đã quy y, ăn chay trường và giữ năm giới, tôi kêu là A Ngọc, những lời trên đều là chân thật, hồi hướng tất cả chúng sanh tất thành Phật đạo.

15. LẦN THỨ HAI HIỆN TRƯỜNG NGHE XỬ - TẬN MẮT NHÌN THẤY HAI TY THƯỜNG THIÊN PHẬT ÁC ĐƯỢC NHẮC ĐẾN TRONG SÁCH XỬA

A Ngọc gần đây cứ một mực tham quan địa ngục tà dâm. Địa ngục dành cho tà dâm chiếm diện tích rộng nhất, lớn nhất trong địa ngục, có thể thấy rằng tà dâm là vấn đề rất lớn, rất nghiêm trọng trước mắt tại nhân gian. Với đại trí tuệ, Phật sớm đã nhắc đến trong rất nhiều kinh điển về vấn đề này; Phật còn từng tận nói ra cách giải quyết triệt để căn bản chấp trước này mà nhiều đời tích lũy đeo bám. Mọi người chúng ta nên đọc kinh điển cho nhiều, biết rằng dâm loạn là từ đâu đến cùng cách nào giải quyết nó; chứ kinh điển quá nhiều, trong một lúc không thể nào đưa ra hết, ví dụ:

“Kinh Phật Thuyết Pháp Diệt Tận” có nói: “Không có đạo đức, dâm dật trực loạn, nam nữ không khác... nên kiếp dục tận, nhật nguyệt chuyên đoản, nhân mạng chuyển mau, 40 đầu

bạc. Nam tử dâm dật, tinh tận yếu mạng, hoặc thọ 60. Nam tử thọ đoản, nữ nhân thọ trường, 70, 90 đến trăm tuổi.”

“Kinh Phật Thuyết Tứ Thập Nhị Chương” có nói: “Dục từ ý mà sanh, ý từ tư tưởng sanh; hai tâm đều tịch tịnh, phi sắc cũng phi hành.”

“Kinh Đại Phật Đánh Như Lai Mật Nhân Tu Chứng Liễu Nghĩa Chư Bồ Tát Vạn Hạnh Thủ Lăng Nghiêm” có nói rõ ràng hơn: “Nếu lục đạo chúng sinh trong các thế giới, tâm ấy không dâm thì không tùy sinh tử tương tục. Người tu tam muội, được xuất trần lao; không trừ dâm tâm, trần không thể ra. Dù cho trí tuệ tu thiền định hiện tiền, như không đoạn dâm, tất lạc ma đạo...”

Phật trong kinh điển khuyên nhắc đại chúng nhiều lần, dâm loạn đến từ ý niệm điên đảo tương của tự thân. Ý từ tư tưởng sanh, người người đều có chủng tử lưu chuyển sanh tử này. Phật dạy chúng ta nếu khởi lòng dâm, thân tâm đều đoạn, trong Phật kinh có nói: “Ta tạo nghiệp bất thiện, như cây gỗ bị cháy xém; kiếp này không trang nghiêm, kiếp khác cũng vậy thôi. Trong phòng không trang nghiêm, ở ngoài cũng vậy thôi; ác nhân tạo ác nghiệp, vì thế vào ác đạo. Kiếp sau chịu đau khổ, không biết ở nơi đâu; chư thiên tất nghe ta, khóc than tiếng nghe xa; không có người cứu hộ, tất phải sa địa ngục.”

Hy vọng tất cả hữu duyên gặp được quyển sách này, đều có đủ chánh tín chánh niệm, tu hành chánh pháp, li khổ đắc lạc.

Cảm ân Phật lực gia trì! Ngồi hoa sen trắng xuất phát!

A Ngọc hướng Phán Quan hợp chương tác lễ!

Phán Quan nghiêm túc nói: “Hôm nay xét xử, có hai tội hồn nam nữ thọ thâm; nam là kẻ dặt mối, nữ là chủ gái điếm.”

Tôi nói: “Hay quá! Cám ơn Phán Quan sắp xếp, cho A Ngọc bàng thính.”

Ừ! Đến rồi, lập tức nghe thấy tiếng vỗ bàn rất lớn.

Ah! Thấy rõ vẻ tức giận phần nộ của Thái Sơn Vương đê thất điện địa phủ, ông ta gần như rời khỏi tòa rồi, đứng lên rồi thân hướng xuống dưới, hướng tội hồn hét to: “Tội hồn to gan, hồn đến địa phủ mà còn cãi bướng, sao gọi là đôi bên tình nguyện, thực sắc là tính người, giải quyết cái khổ của con người, thật là hoang đường. Vợ chồng người vốn thuộc gia đình trung lưu, sinh hoạt khá là ổn định; có công việc chính đáng không chịu làm, vì tiền bạc mà lừa gạt chiêu dụ nhiều thiếu nữ phụ nữ vô tri, muốn họ làm việc bán dâm, tội này là một. Còn nghĩ kế lừa gạt bọn họ, làm cho họ rơi vào bẫy của các người, sau đó bóc lột tiền xương máu của họ, tội này là hai. Các người cố ý làm phụ nữ thiếu nữ hít heroin, cờ bạc, uống rượu, hút thuốc, nợ một khoảng tiền lớn, từ đó mà khống chế họ, làm cho họ không cách nào rời khỏi nghề nghiệp bán dâm, tội này là ba. Khi bọn họ không may mang thai, các người cố ý sắp xếp họ phá thai, tổn thương sinh mệnh vô tội, tội này là bốn. Những việc thương thiên hại lý như vậy, thật đáng kinh tởm!”

Bên cạnh Thái Sơn Vương, có hai vị quan viên cao cấp của địa phủ; một người là ty thường thiện, tôi thấy ông ta thân mặc áo dài màu tím đen, vẻ mặt bình hòa, có một chút vẻ mỉm cười; trong địa ngục mà nói, có thể gặp gương mặt như vậy thì thật khó vậy; nhân vì A Ngọc thấy quan viên địa phủ, người nào cũng nghiêm túc và hung dữ đáng sợ. Người còn lại là ty phạt ác, ông ta mặc áo dài màu đen xanh, dáng vẻ cực hung nộ, con mắt phát ra u quang màu trắng nhạt, cho ông ta nhìn

một cái cũng khó chịu cả người. Hai vị ty trưởng đội nón như nhau, mà nón và y phục có màu sắc rất hợp nhau.

Lúc này, nghe âm thanh của Thái Sơn Vương nói: “Trình lên sổ phạt ác, lập tức tuyên đọc.” Lúc này thấy ty phạt ác lấy ra một quyển sổ, oa! đúng là một quyển sổ rất dài, ty phạt ác vẻ mặt rất nghiêm túc, bắt đầu tuyên đọc tội lỗi của hai tội hồn này, thật là tội ác tràn đầy, tôi nói ra một phần cho mọi người hiểu rõ.

Hai tội hồn này lúc còn sống không chế một số thiếu nữ đẹp làm công cụ kiếm tiền cho họ, làm cho họ không ngừng phá thai rất nhiều lần, càng nhiễm phải những thói quen xấu; sau đó có một vài người nam có duyên với bọn họ cưới về làm vợ hay vợ lẽ. Nhưng có một số nhân vì không thể sinh nở dẫn đến gia đình tan vỡ, có một số vì đã từng hít heroin hay phá thai dẫn đến thân thể xuất hiện hậu di chứng suốt đời, ví dụ như bệnh phụ khoa mãn tính, trung khu thần kinh rối loạn và tay chân tê liệt v.v...; trong đó có người vì thần kinh rối loạn mà bị chồng bỏ rơi, sau đó lại bị người nhà bỏ rơi, phải ra ngoài đường ở, thật là quá nhiều đủ thứ mà không nghe nổi nữa rồi.

Thái Sơn Vương nói: “Người đâu! Dem hai tên này bỏ vào địa ngục khối hoa lăn lộn, trước tiên thọ hình 10 vạn năm, xem tâm tính có ý hối hận không, sau đó sẽ xét lại.” Lúc này, hai tội hồn chân run dữ dội, cả người đều run rẩy nhưng tất cả đều đã quá muộn rồi.

Phán Quan nói: “Giống như loại tội hồn này, thường phải thọ hình một đoạn thời gian rất lâu rất lâu, phải đợi những chúng sinh mà bọn họ làm hại hoàn toàn thoát li đau khổ do

hút heroin và phá thai bị hậu di chứng, thì bọn họ mới thoát ra khỏi địa ngục.”

A Ngọc thỉnh vấn Phán Quan: “Nếu như có một số hành vi ảnh hưởng và độc hại sâu sắc đến tư tưởng của người khác, có thể phải qua nhiều kiếp mới triệt để hồi phục, vậy cũng phải đợi vài kiếp mới được sao?”

Phán Quan trả lời: “Đúng vậy! Thời gian hồi phục của mỗi người sau khi bị tổn thương không nhất định, có lâu có mau, đương nhiên là càng mau càng tốt; nhưng có một số linh hồn quá cố chấp, có một vấn đề cũng gần cả ngàn năm mới giải quyết được. Nhân vì có một số linh hồn lưu lại trong một không gian nào đó, không chịu đi khỏi, nguyên nhân là vì chấp trước. Trước đây đã từng có một cô gái điếm trẻ tuổi, cô gái này có vài phần sắc đẹp, may mắn là không nhiễm phải thói xấu nào, chỉ có hút thuốc và uống rượu. Thật ra thì cô gái này cũng không thích hút thuốc và uống rượu, nhưng vì công việc mà phải học biết. Dưới sự an bày và dụ dỗ của tên dốt mồi và bà mẹ nên chỉ trong 1 năm đã phá thai đến 6 lần; sau đó cô gái điếm bị một người thương nhân có duyên phận với cô cưới làm vợ, người thương nhân không biết cô gái trẻ tuổi như vậy mà phá thai đến 6 lần. Sau khi kết hôn, nhân vì phá thai nên cô bị hậu di chứng dẫn đến bệnh phụ khoa và không sinh nở được nữa, thế là không bao lâu người thương nhân lấy vợ khác để nối dòng nối dõi. Cô gái điếm bị hậu di chứng không sinh nở được bị bỏ rơi mà không cam lòng, thọ chung linh hồn một mực ở trong quỷ đạo 1000 năm, đến khi gặp được hữu duyên chánh pháp mới rời khỏi được.”

Phán Quan tiếp tục nói: “Đây cũng chỉ là nói đại khái cho con biết, nhân vì mỗi tội hồn đến địa ngục thọ hình, đều có vấn đề liên quan đến những chúng sanh khác, cần phải đợi đến

những chúng sinh đó, dù là trong bất cứ chỗ nào ở lục đạo, thoát khỏi đau khổ thì tội hồn đó mới được rời khỏi địa ngục. Cho đến hai tội hồn lúc này cụ thể thọ tội báo địa ngục bao nhiêu lâu, trước mắt cũng không biết được, bây giờ chỉ là mới bắt đầu mà thôi.”

“Được rồi! Hôm nay đến đây là đủ rồi, mau quay về đi!”

“Vâng ạ! Phán Quan”

A Ngọc bái biệt Phán Quan! Cảm ân Phán Quan!

Ngồi hoa sen trắng quay về!

16. QUẢ BÁO ĐỊA NGỤC CHO NHỮNG KẺ TRUYỀN ĐỌC CHIA SẺ SÁCH BÁO VÀ ĐĨA PHIM SẮC TÌNH

Thời gian lúc trước, nhân vì có rất nhiều công việc bận rộn, mà cần phải bẻ quan tự tu, dẫn đến A Ngọc không có cơ hội đi tham quan địa ngục để lấy tài liệu viết sách, rất có lỗi với mọi người! Để mọi người đợi lâu. Tôi viết sách cần phải ở vào trạng thái tinh thần tốt nhất, mỗi lần đi địa ngục một lần thì hao tổn nguyên khí một ít, sau khi quay về phải niệm chú bổ sung, hôm nay trạng thái tinh thần rất tốt, nhưng lại có sức mạnh vô hình ở chiều không gian khác đến chướng ngại, không cho tôi viết, sức mạnh của bọn họ không nhỏ đâu, lại tiêu hao thời gian nửa ngày của tôi. Mỗi ngày không giữ giới tức là ma quyến thuộc, nhất định phải giữ giới, A Ngọc nghĩ như vậy, khi tôi gặp phải bất cứ chướng ngại nào thì dùng tâm pháp giữ giới mà vượt qua. Tâm pháp này là của Phật dạy, rất hữu dụng, A Ngọc muốn chia sẻ cùng mọi người, đến hiện giờ có thể nói là trăm trận trăm thắng.

Trước khi Phật niết bàn có nói với A Nan: “Thời kỳ mạt pháp, lấy giới làm thầy, y pháp bắt y nhân.” Trong “Đại Trí Độ Luận” cuốn thứ hai có nói: “Phật lấy nhẫn làm áo giáp, tinh tấn làm khiên thép, trì giới làm ngựa chiến, thiền định làm cung tên, trí tuệ làm mũi tên, bên ngoài phá ma quân, bên trong diệt giặc phiền não, thị danh A La Hán.” Cũng như trong “Phật Thuyết Đế Thích Sở Vấn Kinh” có nói: “Bất y Phật cấm giới, nay mới thấy xấu hổ”, giữ giới thật quan trọng rồi!

Tâm lực đến đi! Nam Mô Đại Khổng Tước Minh Vương!
Nam Mô Đại Khổng Tước Minh Vương! Hiện tại tôi phải xông phá những chướng ngại này lập tức đi địa ngục.

Cảm ân Phật Bồ Tát gia trì! Ngõi hoa sen trắng xuất phát!
Lập tức đến địa ngục!

A Di Đà Phật! A Ngọc xin đánh lễ Phán Quan!

A Ngọc hôm nay xin thỉnh vấn Phán Quan quả báo truyền đọc sách sắc tình và đĩa phim.

Phán Quan nói: “Hỏi hay lắm, trước mắt tại dương gian có quá nhiều thanh thiếu niên có hành vi bất lương này. A Ngọc con khi về nên nhớ nói cho chúng sinh dương gian thay đổi cái tật không tốt này, hành đức tích thiện, tránh quả báo thảm khốc của địa ngục, hại mình hại người; tin tức này quá quan trọng, nhớ kỹ đó!”

“Vâng ạ, Phán Quan! A Ngọc sau khi về sẽ lập tức viết ra.”

Phán Quan nói: “Nhưng phạm chúng sinh tại dương gian tự truyền hay truyền đọc sách đĩa sắc tình có quả báo như những kẻ bán sách báo và đĩa phim sắc tình vậy, thọ địa ngục báo 10 vạn năm, đó là sự trừng phạt bình thường, còn nghiêm trọng thì phải đợi sách báo và đĩa phim sắc tình mất hết tại nhân gian mới thoát khỏi địa ngục, đó là vô lượng vô biên khổ.

Những chúng sinh mới bắt đầu truyền đọc sách báo và đĩa phim sắc tình, mỗi một lần truyền đọc lập tức bị hắc bạch thiện ác câu sinh thần ghi lại, giảm trừ phúc báo thọ mạng, lúc sống sẽ bị quỷ sai địa phủ bắt hồn sống vào địa ngục roi trượng thọ phạt; cho đến roi trượng địa ngục lúc trước đã giới thiệu qua, ở đây không nói nữa. Tức là chúng sinh dương gian cảm giác đau đầu, ý thức mơ hồ hỗn loạn không rõ; đại đa số cảm thấy sốt cao nằm ác mộng, lúc tỉnh lại cả người đau nhức. Nếu như lúc còn sống bị bắt sinh hồn vào địa ngục roi trượng mà sau đó thay đổi sám hối thì được miễn giảm quả báo địa ngục, nhưng cụ thể cần xem các án thực tế định luận. Nếu như cứ chấp mê bất ngộ, phước báo hưởng tận, thì trực tiếp vào địa ngục tà dâm thọ báo, mà còn phải xem những sách báo và đĩa bọn họ truyền đọc thuộc loại gì. Nếu như truyền đọc thủ dâm thì vào địa ngục nuốt viên sắt, nếu như truyền đọc hình ảnh sắc tình trên vi tính thì vào địa ngục điện quang nhãn, nếu như truyền đọc đĩa phim 1 nam 2 nữ hoặc 1 nữ 2 nam tà dâm thì vào địa ngục tề luân sói rắn thọ báo, nếu như truyền đọc đĩa phim loạn luân tà dâm thì vào địa ngục đảo luân băng thiên v.v..., không thể nói hết được. Nếu như đều phạm tất cả thì phải vào từng nơi từng nơi thọ báo. Cho đến những địa ngục tà dâm mới nói lúc này, A Ngọc con đã tham quan qua rồi; bây giờ quay về cố gắng khuyên bảo chúng sinh dương gian, truyền đọc sách báo sắc tình và đĩa sắc tình sẽ bị phạt chịu khổ vô lượng vô biên tại địa ngục đó, mau chóng thay đổi, đừng hại mình hại người. Hiện tại khoa học phát triển, máy vi tính chỉ trong vài giây là có thể đưa tin tức đi khắp thế giới, nhưng có bao giờ suy nghĩ qua? Loại tin tức tổn hại linh tánh của người như vậy vô hình trung gieo hạt giống ác nghiệp địa ngục vô lượng vô biên trong sát na. Mong chúng sinh dương

gian cố quý trọng thân người khó được, nếu không sẽ làm mất quân bình chánh khí thiên địa, tất giáng tai nạn xuống nhân gian, làm chúng sinh tự mình hiểu rõ, nhưng lúc đó đã là quá muộn rồi. Khi tai nạn đến, thì là ác nghiệp đã thành thực rồi, nhân gian nhất định đau khổ muôn phần, sẽ thấy bi thương khắp nơi. Ngã Phật từ bi, đặc biệt phái A Ngọc con đến địa phủ tham quan; con hãy mau chóng ra về, lấy tất cả tình hình mình thấy được nói cho mọi người biết đi!”

A Ngọc đành lễ cảm ân Phán Quan! Làm khổ con rồi!

Ngồi hoa sen trắng quay về.

17. BÁO ỨNG PHÁ THAI VÀ TRẺ CON THÀNH THÁC OAN KHỐC

Cảm ân Phật lực gia trì! Ngồi hoa sen trắng xuất phát!

“A Di Đà Phật! Phán Quan! A Ngọc hôm nay muốn thỉnh vấn Phán Quan quả báo của việc phá thai.”

Phán Quan: “Phá thai thì âm phủ nghiêm trị. Âm luật đã định, kẻ có âm đức gồm 3: một là cứu mạng người; hai là thành tựu quả phụ thủ tiết; ba là chí thiện không ai biết. Trong định luật nhân quả, âm đức đủ để thay đổi vận mạng; từ cổ chí kim, có rất nhiều tấm gương, đều do âm đức mà làm quan quý nhân tại dương gian, con cháu hiển hách. Phá thai thật ra là đoạt mất sinh mệnh chúng sinh, phạm sát sinh giới. Vả lại đứa trẻ còn chưa đẻ ra, thiên tính thiện lương thì đã bị giết, cũng đồng như giết cha mẹ và làm thân Phật chảy máu, mà còn kết ác duyên với đứa nhỏ, do đó mà nói không oán không thù thì không thành quyên thuộc. Duyên phận của trẻ nhỏ và cha mẹ, một là đòi nợ, hai là trả nợ mà thôi. Nếu như trẻ nhỏ đến trả

nợ, nhân vì bị giết mà sản sinh ra tâm oán hận thì biến trở thành ác duyên rồi; còn nếu trẻ nhỏ vốn là đến đòi nợ thì rắc rối to rồi, đã là ác duyên mà còn thêm tâm sân hận, kết quả là nợ thêm càng nhiều.

Phá thai có 3 loại tình huống:

1. Không phải cha mẹ cố ý phá thai, là con nhỏ phước báo không đủ, ví dụ như thai chết trong bụng, chửa trứng, hoặc bệnh thai phụ khác dẫn đến con nhỏ không thể được sinh ra, việc này người lớn phải cố sám hối, niệm kinh siêu độ, hồi hướng trẻ nhỏ sớm ngày thoát khổ được vui.

2. Vì kinh tế không tốt nên phá thai, cái này âm luật không tha thứ cho, không được vì vấn đề kinh tế mà sát sanh. Phương pháp xử lý mọi việc rất quan trọng, cho dù tại dương gian có bao nhiêu khổ cực cũng còn hơn phá thai rồi bị đọa địa ngục thọ báo trăm ngàn lần, hãy nhớ kỹ! Cũng có thể là đưa trẻ đến báo ân, sau khi sanh rồi, kinh tế có thể chuyển sang hướng tốt, đương nhiên là phải xem tùy theo mỗi trường hợp. Việc làm này sẽ làm tổn giảm phước báo (sức khỏe, sự nghiệp, tài vận v.v... toàn bộ sẽ bị giảm trừ) cho đến đọa vào địa ngục rừng kiếm thọ báo 1000 năm. Nếu là chưa kết hôn, thì phải vào địa ngục roi trượng thọ báo 500 năm, sau đó chuyển làm thân người phải chịu trả dư báo sát sinh. Ví như phụ nữ bị bệnh phụ khoa, nam tính thì bị bệnh liên quan đến bộ phận sinh dục.

3. Là cái mà hiện tại dương gian có nhiều nhất. Rất nhiều nam nữ chưa kết hôn, có con rồi đi phá thai, quả báo của hành vi này rất lớn; lúc sống giảm trừ phước báo, thọ chung vào địa ngục roi trượng thọ báo 800 năm, lại vào rừng kiếm địa ngục thọ báo 2000 năm. Người nữ phá thai tội nặng hơn người nam,

nhân vì nữ tính là người quyết định sau cùng có phá thai hay không, A Ngọc có muốn đi tham quan không?”

Tôi nói: “Được thôi!” Rất mau đến nơi. Nơi đây và địa ngục tà dâm không giống nhau, địa ngục tà dâm tràn đầy tà khí của tà niệm và tiếng kêu la, ở đây lại rất nhiều tiếng kêu khóc oán hận, xem phía trên ghi 4 chữ lớn: “Thành Thác Oan Khóc”

Oa! Nhiều người nhỏ quá! Dày đặc cả, đều đang khóc. Tiếng khóc của chúng sao thê thảm quá! Tôi xem thấy cũng muốn khóc; có một đứa nhỏ kêu khóc lớn, có cái như cái bọc máu vậy.

Phán Quan nói là lúc phá thai bác sĩ làm chúng nó thành như vậy, đứa trẻ đó quá sợ hãi, hiện tại vẫn còn núp ở trong đó; thật ra hiện tại đã có thể thoát ra nhưng nó vẫn luôn sống trong sự chấp trước đau khổ đó mà ra không được. Tôi hỏi Phán Quan: “Vậy hồn nhỏ này đến bao giờ mới hết chịu khổ?” Phán Quan nói: “Còn phải xem cha mẹ của hồn trẻ này có sám hối với nó không? Hoặc tạo công đức hồi hướng cho nó.” Lại có một đứa đang kêu mẹ ơi, tôi hỏi Phán Quan: “Sao lại có trẻ nhỏ chưa sanh lại kêu mẹ vậy?” Phán Quan nói: “Nếu như những đứa trẻ này ra đời tại dương gian làm người thì phải sau 1 tuổi mới bắt đầu học nói. Nhưng hiện tại bọn chúng không còn tại nhân gian nữa, đã đến địa ngục, là một loại linh tánh. Linh tánh thì có thần thông, nhờ ý niệm tư duy.” Nói chung là hồn trẻ tại đây rất thê thảm, đều không ngừng khóc la. Hừm! Trời cao có đức hiếu sinh, chúng ta đừng vì việc tư của mình mà tàn sát sinh mạng nhỏ bé vô tội.

Phán Quan nói cho tôi biết, “Thành Thác Oan Khóc” này là mới xây. Khi chúng tôi đang nói chuyện thì không ngừng có trẻ nhỏ đi vào đây, đúng là rất nhiều rất nhiều vậy!

Lúc này tôi nhìn thấy có một nhóm trẻ nhỏ tay cầm một miếng giấy vàng bay ra. Đang lúc cảm thấy kỳ lạ, thì Phán Quan nói chúng cầm lệnh bài do Diêm Vương phê chuẩn, có lệnh bài này thì quỷ sai sẽ cho chúng ra khỏi nơi đây để tìm cha mẹ của chúng. Chúng nó đa số sống bám trên cơ thể mẹ chúng, làm người mẹ thân thể khó chịu; còn cụ thể bám vào nơi nào thì phải xem ý muốn của hồn trẻ. Có hồn trẻ thích vào bụng của người mẹ thì chui vào tử cung, có đứa lại thích bám vào ngực mẹ, có đứa lại một mực đi theo cha mẹ, có đứa không cho cha mẹ ngủ, nói chung là gây đủ thứ phiền phức. Nếu như có con sắp ra đời, hồn trẻ sẽ phá hoại sự hài hoà của gia đình, ví như đánh em, cố ý tạo ra rất nhiều việc để biểu hiện sự oán hận của mình.

Ở đây bên phải có một cái đã cũ rồi, khoảng 70 năm trước, kêu là “Thành Máu Do” đã không đủ dùng nữa, hồn trẻ trong “Thành Máu Do”, cảm thấy bọn chúng cảm giác cô độc rất mạnh. Phán Quan nói hồn trẻ do không cố ý phá thai, toàn bộ vào đây. Ah! Thì ra là như vậy, trách chi bọn chúng đều tự mình khóc than vậy.

Phán Quan còn nói: “Nếu như dương gian mỗi ngày đều có hồn trẻ phá thai đến trình diện, không những thế mà còn là 90 phần trăm do phạm tà dâm nên phá thai, đó là một đại ác nghiệp do sát sanh. Tà dâm cộng thêm sát sanh sẽ hình thành tai nạn một cộng ác nghiệp, khi cái nghiệp lực này đạt đến mức độ làm mất quân bình trời đất thì nhân gian nhất định sẽ phát sinh tai nạn, đó là do những oán khí này dẫn đến; bọn

chúng cần phải trả thù để thỏa lòng, cần phải có tai nạn lớn để tiêu tan đại ác nghiệp.

A Ngọc! Con mau về đem quả báo nạo phá thai cáo giới dương gian hữu tình đi!

Vâng ạ! Hôm nay cực nhọc Phán Quan quá!

A Ngọc hướng về Phán Quan hành lễ! Ngồi hoa sen trắng quay về.

A Ngọc muốn cùng mọi người chia sẻ quyển thứ 56 “Kinh Đại Bảo Tích” - “Phật Thuyết Nhập Thai Tạng Hội Thứ 14 Chi Nhất” Phật nói: “Tùy theo nghiệp trước mà thác nơi sanh, sở cảm tức như hình kia. Nếu đầu hướng lên thì là cõi trời, nhân bàng sanh quỉ là nằm ngang, địa ngục thì đầu hướng xuống. Phàm những thứ đó đều có thần thông bay đi, như thiên nhãn nhìn xa nơi sanh.”

“Phụ mẫu và con cái có tương cảm nghiệp, mới vào thai mẹ, mà trong đó khi vào thai, tâm tức điên đảo. Nếu là nam thì thích mẹ ghét cha; nếu là nữ thì thích cha ghét mẹ.”

Mỗi một sinh mệnh đi đến đều có đủ loại duyên phận với song phương cha mẹ, vô duyên không nhập thai; hữu duyên đi đến nên quý trọng vậy. Bất luận là thiện duyên hay là ác duyên, khi nhân duyên hội tụ thì quả báo tự chịu. Đương nguyện các hữu tình đã phá thai đều cố gắng sám hối, niệm Phật hồi hướng những hồn trẻ đáng thương, nguyện chúng nó sớm ngày siêu sanh Tây Phương Tịnh Thổ, li khổ đặc lạc!

18. HỒN TRẺ TỐ CÁO - LỆNH BÀI VÀNG CỦA DIÊM LA VƯƠNG

Cảm ân Phật lực gia trì! Ngồi hoa sen trắng xuất phát!

A Di Đà Phật! A Ngọc hương về Phán Quan hành lễ!

Phán Quan đang xử lý án hồn trẻ tại “Thành Thác Oan Khóc”. Tôi nghe thấy có hồn trẻ gái đang kêu lớn: “Tôi hận các người, hận chết các người, vĩnh viễn cũng không tha cho các người, các người đời đời kiếp kiếp cũng không được chết tốt, vĩnh viễn cũng không tha cho các người, ta nhất định sẽ quay lại tìm các người báo thù.” Nó một mực kêu lớn trong đau khổ. Oa! Một đứa trẻ nhỏ như vậy mà có tâm oán hận thật lớn. Đứa hồn gái này trông có vẻ lớn hơn những hồn trẻ khác, Phán Quan nói hồn gái này chỉ mới 6 tháng; sau khi cha mẹ biết là con gái, lần thứ hai bị phá thai, hai lần đều là 6 tháng bị phá thai, do đó hồn gái thượng cáo Diêm Vương, Diêm Vương phê chuẩn nó tiếp tục nhập thai đòi nợ.

Qua đó câu thông với đứa trẻ này xem sao, tôi niệm một câu A Di Đà Phật cho nó, hỏi nó tại sao thống hận cha mẹ như vậy? Hay là thôi đi đừng tìm bọn họ nữa, dù sao bọn họ cũng không muốn có con gái, người đầu thai rồi bọn họ cũng không đối xử tốt người đầu, sao mà khổ thế?

Đứa trẻ này lại kêu khóc oa oa. Nó nói không được, bất luận đi đến chân trời góc bể, cũng phải trả thù, nhất định không buông tha bọn họ, nó nói trong tức giận và kích động rằng bọn chúng đã giết hại nó lần thứ hai rồi; khi nạo thai lần thứ hai, bác sĩ có nói làm như vậy sẽ rất nguy hiểm, nhưng cha mẹ nó nói quan trọng nhất là giữ cho người lớn an toàn còn

đứa nhỏ thì không cần, do đó sẽ sử dụng phương pháp xử lí có lợi cho người lớn.

Đứa trẻ gái khóc mà nói tiếp, lúc đó tay chân nó dùng hết sức đá trong bụng mẹ, hy vọng có thể sớm ra ngoài, nhưng bác sĩ đã dùng tay ấn vào đầu nó chích một liều thuốc, sau đó nó đột nhiên cảm thấy toàn thân tê đau không còn sức nữa; rồi bác sĩ dùng kéo cắt đi tay phải hai miếng, dùng kiềm gấp ra, lại cắt đi chân nó 4 miếng, rồi dùng máy hút ra, lúc đó nó cảm thấy lạnh lẽo đến cực đau và nhức xương, thân mình cũng như vậy.

Đứa trẻ gái vừa khóc vừa nói: “Phần đầu, cái tai và con mắt bị cắt đi từng miếng từng miếng, đặc biệt là cắt đầu rất đau, phần đầu bác sĩ cắt rất nhiều lần, lại dùng cái móc hình dao nhọn móc tôi ra, lại dùng kiềm gấp tôi ra v.v... Mỗi khi bác sĩ cắt tôi một miếng thì thân tôi đau đớn vô cùng, cả người không sức phản kháng, máu chảy liên tục không ngừng, loại đau khổ này tôi vĩnh viễn vĩnh viễn cũng không quên đi được. Đặc biệt là người bác sĩ phá thai lần này kinh nghiệm lại không được phong phú cho lắm, bà ta động tác chậm hơn người bác sĩ lần đầu, mà còn làm lỡ tay; vốn là có thể cắt ít đi vài miếng, nhân vì bác sĩ lỡ tay làm không tốt nên tạo thêm rất nhiều đau khổ, ví như: cây quạ, máy hút, móc câu v.v... đều dùng nhiều hơn lần trước, tất cả những đau khổ này đều do bọn chúng không cần tôi nữa mà tạo ra. Tôi không gây phiền phức cho bác sĩ, vì bác sĩ có đề nghị sinh tôi ra nhưng bọn chúng không nghe, là bọn nó không cho tôi nhìn thấy ánh sáng mặt trời, là lỗi của bọn nó, một lần lại một lần muốn tôi chết, tôi vĩnh viễn oán hận cả hai bọn nó, tôi muốn chúng nó không được chết tốt, vĩnh viễn không tha cho chúng nó.” Rồi lại một lần khóc la trong đau khổ nữa, ôi! Thật đúng là! Thật là tâm

oán hận rất nặng nề vậy, xem ra đôi cha mẹ tại dương gian này phải tích cực sám hối vậy, thật ra sinh nam hay nữ có gì khác nhau đâu!

Phán Quan nói: “Hồn trẻ này đã được Diêm Vương nhiều lần phê chuẩn đầu sanh cùng một nhà cha mẹ đòi nợ, lần này hồn trẻ này có thể cầm lệnh bài trú trong tử cung của mẹ. Đợi khi nó thành hình người rồi thì lệnh bài này sẽ ở bộ phận sinh dục của nó, bác sĩ sẽ ngộ nhận nó là nam. Do đó đứa trẻ gái này sẽ được cha mẹ song thân yêu thương trong thời kỳ mang thai, mong chờ nó ra đời; tuy nhiên cuối cùng bọn họ sẽ thất vọng vì sinh ra con gái, đó là phán lệnh của Diêm Vương. Bọn họ không biết an phận giữ mình, phá hoại pháp kỷ âm luật, phạm tội giết người. Đôi cha mẹ này vốn có phước báo khá tốt, nhưng vì có hai lần phá thai, hành vi sát sinh này đã toàn bộ tiêu giảm gần hết phước báo và thọ mạng, sau này lại còn phải chịu đựng sự bất hiếu của trẻ này. Thật ra cũng không phải Diêm Vương phán lệnh cho người cha mẹ này chịu khổ, chỉ có điều tự thân hai người này không tuân thủ định luật vũ trụ là không được giết người; nếu như lúc đầu mang thai bọn họ cho ra đời đứa con nhỏ thì không bị tiêu trừ gần hết phước báo và thọ mạng. Nhân như thế nào, quả như thế đó; bất luận là giết hại chúng sanh nào, tương lai cũng sẽ bị nó giết lại, đoản mệnh, nhiều bệnh là khó tránh. Bất luận thời đại khoa học phát triển mau chóng như thế nào, ba định luật âm đức căn bản của âm luật - cứu mạng người, thành toàn quả phụ thủ trinh tiết, chí thiện không để người biết, 3 hạng mục này vĩnh viễn không thay đổi. Tiêu chuẩn thiên địa nhân luân cũng vĩnh viễn không thay đổi, mỗi một sinh mệnh đều có quyền lợi sinh tồn. Tại địa ngục mỗi ngày đều có quá nhiều hài nhi nhân vì phụ mẫu dương gian phá thai nên đến đây trình diện, âm luật

sẽ nghiêm trị loại chúng sanh sát nhân này, cho dù khuyển người phá thai cũng sẽ bị giảm phước thọ, nói chi đến tự mình phá thai. Tương phản khuyển người không phá thai thì được tăng phước thọ, mỗi người trong số sanh tử tại âm phủ sẽ ghi một đại thiện công đức. Vì làm như thế là lợi mình lợi người.”

Phán Quan tiếp tục chỉ dạy A Ngọc nói: “Như nay chúng sanh dương gian đã nghiêm trọng khuyết hãm quan niệm nhân quả, cho rằng đứa trẻ chưa ra đời thì cái gì cũng không biết; nhưng thật ra, sau khi một sinh mệnh thọ thai thì giống y như một con người; duy chỉ có sinh mệnh chúng rất mỏng manh, nhưng chúng có trí nhớ, cũng có thể cảm giác đau khổ.

Đặc biệt là khi hồn trẻ đã thành hình người, bọn chúng có thể cảm giác đau khổ mạnh hơn một tầng so với khi thọ thai 1 tháng, như thế mà suy ra. A Ngọc con nghe thử sự tố cáo của hồn trẻ tại “Thành Thác Oan Khóc” thì sẽ rõ. Bệnh phụ khoa, đau lưng, đau đầu, các loại tật bệnh khó lành trên cơ thể những bà mẹ phá thai tại dương gian, đa số đều liên quan đến những hồn trẻ này.”

Xem thử “Thành Thác Oan Khóc”, đúng là thật sự rất lớn, năng lực của tôi thật không nhìn thấy được biên giới; trong đó tiếng khóc than liên tục không ngớt, nghe muốn điếc tai, đúng là tội nghiệp vô cùng vậy!

Trước khi về đi thăm lại đứa trẻ lúc nãy. Tôi nói: “A Di Đà Phật! Em gái nhỏ à, đừng khóc nữa. Nhớ sau khi đầu thai phải hiếu thảo với cha mẹ nha! Rốt cùng mẹ con mang thai 10 tháng cũng khổ lắm, vả lại oan oan tương báo lúc nào mới dừng; nếu như Diêm Vương đã cho lệnh bài, thì lần này sẽ không bị nạo phá nữa đâu.” Đứa trẻ gái tức giận trả lời không được, nói nhất định không tha cho chúng đâu.

Tôi nói: “Nhu vậy nha! Nếu như không có lệnh bài của Diêm Vương thì không biết bao giờ con mới đầu thai được, con nên cảm ơn Diêm Vương ấy!”, nó nghe tôi nói như vậy thì bắt đầu không khóc, giống như là chấp nhận cảm ân Diêm Vương rồi. Tôi nói: “Con nên cảm ân ân đức của Diêm Vương!”, nó trả lời: “Phải cảm ân Diêm Vương nhưng vẫn không tha cho cha mẹ.”

“Được rồi! Em gái nhỏ, A Ngọc cần phải đi thôi, A Di Đà Phật! Hy vọng con về sau không phát sinh những chuyện không vui nữa, cố gắng bảo trọng nha.”

Hướng Phán Quan hành lễ! Đa tạ Phán Quan!

A Ngọc hôm nay cáo lui trước rồi, ngồi hoa sen trắng quay về!

19. BÁC SĨ NẠO THAI HIỆN THỂ VÀ TUƠNG LAI BÁO - ĐỊA NGỤC THÔI LIỆT CẦM HÌNH 10 VẠN NĂM

Khi tôi sống trong cái thành phố này, trên báo chí thường đăng tin một vài thiếu nữ sau khi phá thai bị hôn mê trong nhà, cần xe cứu hộ đưa đi bệnh viện trị liệu. Hoặc giết chết đứa nhỏ mới sinh ra mà bỏ đi, có kẻ không giết mà trực tiếp từ 20, 30 tầng lầu quăng đi, đúng là không hiểu nổi nữa. Nguyên nhân là do phong khí trong đương kim xã hội không tốt, các nơi đều là những quảng cáo có ý thức bất lương; dù là quảng cáo bán đồng hồ, cũng cần nhiều người con gái mặc áo hở ngực, còn nói là không cần thiên trường địa cửu, chỉ cần đã từng có nhau. Còn các loại áo lót, giảm béo v.v... quảng cáo thật lố lăng. Nào là những hình ảnh nam nữ vui vẻ ô nhiễm ý thức con người và các loại quảng cáo trong phim thật là quá nhiều,

lại thêm vào giới báo chí không ngừng đăng tải đời tư dâm loạn của các ngôi sao thần tượng, lạm phát tình dục, ngoại tình, làm quan niệm đạo đức xuống cấp, dẫn đến sự ngộ nhận của thanh thiếu niên rằng phải như vậy mới là đỉnh điểm của thời đại, cho đến tri thức của thanh thiếu niên về giới tính không đủ, cứ mặc nhiên quan hệ bừa bãi, thật ra là sự đọa lạc của linh tánh.

Chính vì bị ảnh hưởng của giới báo chí càng làm cho tình hình phá thai ngày càng nghiêm trọng, càng dẫn đến phát sinh nhiều vấn đề xã hội, chỉ là mọi người không biết mà xem trọng thôi. Có biết rằng tại Nhật Bản có ít nhất 2000 cái chùa miếu chuyên môn dùng để cung dưỡng hồn trẻ vậy, mới biết rõ con số phá thai của Nhật Bản thật kinh người. Còn có Đài Loan cho đến năm 1997 tính đoán mỗi năm số phá thai lên đến 30 vạn lần, năm 1999 số phá thai là 40 vạn, năm 2000 số phá thai là 50 vạn, những con số này là chỉ đại khái nói ra thôi, còn con số thật thì không công khai.

Tại nước Mỹ bang Minnesota có nghiên cứu như sau: Số lượng thiếu nữ phá thai trong nửa năm tự sát so với số thiếu nữ chưa phá thai là 10 lần. Những nghiên cứu khác cũng chỉ ra, các thiếu nữ nhiều lần phá thai trong nửa năm có tính nguy hiểm về việc tự sát và thần kinh rối loạn rất cao.

Nếu chúng ta thử xem quả báo của việc sát sanh trong kinh Phật nói đến thì thật là rất nhiều vậy. Trước tiên xem “Kinh Ưu Bà Tắc Giới” nói: “Nhất thiết chúng sanh, nhân vì sát sanh, hiện tại phải chịu ác sắc, ác lực, ác danh, đoản mệnh, tài vật hao tổn, quyền thuộc phân ly, hiền thánh mất trách, người không tin dùng, người khác tạo tội, mình bị nạn oan là danh quả báo ác nghiệp hiện tại. Sau khi xả thân, sẽ đọa địa ngục, chịu nhiều khổ não đói khát lâu dài, ác sắc, ác lực, ác

danh đấng sự, là danh quả báo của ác nghiệp đời sau. Nếu được thân người, sẽ chịu ác sắc đoản mệnh bản cùng, là do nhân duyên người ác, làm tất cả ngũ cốc hoa quả đều giảm thiểu, là do một người ảnh hưởng tất cả.”

Lại xem Phật có nói trong “Kinh Phạm Võng”: “Nhất thiết nam tử là cha ta, nhất thiết nữ tử là mẹ ta, ta đời đời kiếp kiếp bất tòng chi thọ sanh.”

Phật nói: “Phật tử nếu tự mình giết, dạy người giết, phương tiện tán thán việc giết, nhìn giết tùy hỷ, cho đến mạng giết, nhân giết, duyên giết, pháp giết, nghiệp giết, cho đến nhất thiết có mạng sống không được giết, là Bồ Tát nên khởi thường trụ từ bi tâm, hiếu thuận tâm, phương tiện cứu hộ nhất thiết chúng sanh, mà kẻ tâm ý muốn sát sanh, là phạm tội Bồ Tát ba la di.”

Phật trong rất nhiều kinh điển cũng đã từng nói rõ quả báo địa ngục của việc sát sanh.

Hiện tại đi đến địa ngục thỉnh vấn Phán Quan, bác sĩ giúp người ta phá thai có quả báo ra sao?

Mong cầu Phật lực gia bị! Ngồi hoa sen trắng xuất phát!

A Di Đà Phật! A Ngọc hương Phán Quan hợp chương tác lễ!

“Hôm nay muốn thỉnh vấn Phán Quan những bác sĩ giúp người phá thai bị quả báo ra sao?”

Phán Quan nói: “Bác sĩ phá thai ở 70 năm trước chỉ cần vào địa ngục kêu la 1000 năm, lá kiếm địa ngục 1000 năm, chu tâm địa ngục 1000 năm, hàn băng địa ngục 1000 năm, bắn mắt địa ngục 1000 năm; cần phải đợi tất cả hồn trẻ bị tổn thương đầu sanh nhân gian thành công thì mới được thoát li địa ngục. Phải xem linh tánh hồi phục ra sao mới quyết định

lúc nào chuyển sanh nhân gian. Sau khi chuyển sanh nhân gian bị đoản mệnh nhiều bệnh. Một số thường bị tê liệt vai, cổ, tay chân, bị thần kinh, đầu đau, eo lưng đau nhức, chứng động kinh, mãn tính viêm mũi, các loại bệnh phụ khoa, vợ chồng không thể quan hệ, ung thư vú, ung thư tử cung, chứng tiểu đêm v.v... trong một lúc không thể nói rõ toàn bộ bệnh trạng được. Nói chung là bác sĩ phá thai làm đứ​a trẻ đau khổ như thế nào thì khi chuyển sanh làm người sẽ mượn các loại bệnh tật chịu đựng lại những đau khổ đó, thuốc thang nhân dân không thể trị hết được, trừ phi nghiệp lực này bị tiêu trừ hết, bệnh sẽ hết dần, đây là quả báo của bác sĩ giúp người phá thai ở 70 năm trước.

Như hiện nay, quả báo của những bác sĩ giúp người phá thai là lúc còn sống bị giảm toàn bộ phước thọ, vận gia đình, vận sự nghiệp, tài vận toàn bộ bị tiêu trừ hết. Trước tiên xuất hiện đau đầu, eo lưng đau nhức, vai tay đau nhức, thọ chung vào địa ngục thôi liệt thọ báo 10 vạn năm, sau đó được đưa đi các địa ngục đ​ề cập lúc nầy thọ phạt. Hiện tại, bác sĩ giúp người phá thai mỗi ngày con số lưu lượng sát sanh rất lớn, dẫn đến số lượng sinh mạng lớn; không những thế, công cụ hiện tại dùng để phá thai làm tổn hại rất lớn đến hồn trẻ và để lại di chứng nhiều, do đó các bác sĩ phá thai đã gieo xuống ác nghiệp rất nặng.

Thật ra, số lượng người cha mẹ sau khi phá thai bị hồn trẻ oán hận trả thù gây chướng ngại rất nhiều; lúc trước con có thấy những đứ​a hồn trẻ cầm lệnh bài màu vàng, bọn chúng đều là đi tìm cha mẹ báo oán, tức là vấn đề chướng ngại tâm linh. Cho đến mức độ phát sinh tai họa thì rất rộng, nhẹ thì bám vào thân thể trường kỳ bệnh tật uống thuốc, nặng thì

nguy hiểm đến tính mạng v.v..., thật ra có rất nhiều đứa trẻ là do tổ tiên của mình đầu sanh đến.

A Ngọc con hiện tại đi tham quan địa ngục thôi liệt xem! Sau khi quay về tường tận viết ra để cảnh giác người đời!

Vâng ạ! Cảm ân Phán Quan! Lập tức tới thôi liệt địa ngục.

Tôi phát giác mỗi cái địa ngục có đặc điểm này, còn chưa vào cửa thì đã nghe tiếng kêu rên la lớn đau khổ muốn điếc tai, đó là đặc điểm vĩnh viễn bất biến của địa ngục. Bởi vậy nói địa ngục là nơi thống khổ nhất thì không bao giờ sai, nên đừng bao giờ tới địa ngục. Lúc này tôi nhìn thấy có một số tội hồn bị rất nhiều dạ xoa đuổi chúng vào trong một cái động sắt màu đỏ hình tròn rất là tanh hôi, mỗi người một cái động sắt. Cái động sắt đó rất nhỏ, như thế đẩy mạnh vào, hồn nữ quay đầu chạy, nhưng không có ích gì; dạ xoa rất hung dữ thay! Lớn tiếng quát mắng rồi dùng cây chĩa đầu nhọn đâm vào hồn nữ nhét mạnh vào động sắt, hồn nữ cả người chảy máu, tay chân đứt đoạn, sau cùng toàn bộ cũng bị nhét vào hết; rồi dạ xoa dùng quạt, quạt vào động sắt, hồn nữ hình như không sao, toàn bộ hồi phục rồi. Lúc này dạ xoa lại cầm lên cái móc hình dao nhọn móc hồn nữ ra, nữ hồn đau quá kêu la, thực tế không thể ra được. Dạ xoa lại lấy kéo cắt hồn nữ từng miếng từng miếng ra, máu chảy đầy đất; đợi đến khi mỗi cái bộ phận đều ra ngoài rồi, dạ xoa lại dùng máy hút, hút tất cả bộ phận lại rồi hồi phục tiếp tục hành phạt. Ah! Thật quá thâm, không muốn xem nữa, thật là đau khổ quá! A Di Đà Phật! Ngàn vạn lần đừng làm việc hại người, so với để em bé còn khổ hơn trăm ngàn lần!

Đã vát vả Phán Quan rồi, A Ngọc xin cáo từ! Ngồi hoa sen trắng về thôi.

20. “ÂM LUẬT” VỚI PHỤ NỮ TRINH TIẾT VÀ HÀNH VI TÍNH DỤC TRƯỚC HÔN NHÂN

A Di Đà Phật! A Ngọc hướng Phán Quan hợp chương hành lễ!

Hôm nay A Ngọc xin thỉnh vấn Phán Quan, cách nhìn của địa phủ với phụ nữ trinh tiết và hành vi tính dục trước hôn nhân ra sao?

Phán Quan nói: “Phụ nữ nên chú trọng tam tông tứ đức. Cái đức này là chỉ trinh tiết. Nếu như phụ nữ sau khi gặp phải hoàn cảnh mất chồng hay li hôn, ôm lòng nhất định thủ tiết cả đời cho đến lúc chết, địa phủ sẽ ghi một thiện công trong sổ sanh tử; nếu tại dương gian không có tội lỗi lớn nào, sau khi chết sẽ được lên cõi trời hoặc được thiện báo nữ chuyển thân nam v.v... Nếu như không giữ trinh tiết thì lúc sống bị giảm phước thọ, làm gương xấu cho đời sau, nhưng phụ nữ hiện tại còn gì là giữ trinh tiết nữa!

Hiện tại xã hội nghiêm trọng khuyến khích giáo dục nhân quả khác xa giáo dục đạo đức thời cổ xưa, thời xưa phụ nữ cần phải giữ tam tông tứ đức, phụ nữ cần chú trọng phụ đức, phụ ngôn, phụ công, phụ dung. Người nữ lúc trước từ đi đường, nghi biểu, thanh điệu nói năng đều phải cẩn trọng, mà người nữ thời nay thì đã khác xa rồi. Nữ giới hôm nay đại đa số đều ra xã hội làm việc, bọn họ đều có học lịch cao và hiệu suất làm việc cao, có người làm việc tốt hơn cả nam giới, đã không còn như thời xưa không có tài thì có đức. Do đó phụ nữ hiện tại rất nhiều không có được sự giáo dục tư tưởng của cái đức này nên bị thời đại khoa học phát đạt, tivi, mạng internet, báo chí làm ô nhiễm mà xem nhẹ trinh tiết.

Thân là phụ nữ nhất định phải kiểm điểm, khi thế giới tình cảm của mình bắt đầu thay đổi thì phải cảnh giác, không được làm những việc sai lầm, nếu không sẽ mất đi trinh tiết mà phạm tà dâm; phạm tà dâm tạo ra vô lượng vô biên địa ngục đau khổ ác nhân, ở đây mong nguyện tất cả phụ nữ trong thiên hạ có thể giữ gìn trinh tiết.

Cho đến hành vi tính dục trước hôn nhân nghiêm trọng phá hoại ánh sáng linh tánh của chúng ta. Mỗi người lúc được sinh ra đều là thời kỳ đồng trinh, tự thân linh tánh đều là trong sáng, chỉ có điều mức độ trong sáng của mỗi người không giống nhau. Sau đó sẽ tùy theo sự ô nhiễm của nhân gian mà sự trong sáng này sẽ từ từ giảm xuống, thậm chí trở thành đen tối, khi đen tối rồi thì sẽ xảy ra tai nạn, đương nhiên có một số người nhờ vào tu hành mà có thể từ linh tánh đen tối hồi phục lại trong sáng.

Thật ra kết hôn là để nhân loại chúng ta có cơ hội nối dòng nối dõi. Hành vi tính dục của nhân luân là để nối dòng mà thực hành, bình thường không thể quá độ, nếu không sẽ làm giảm phước báo thọ mạng. Theo âm luật mà nói, con người phải nghiêm giữ quy ước hành vi tình dục trước hôn nhân để giữ gìn đức hạnh của mình, nhất định phải sau khi kết hôn mới quan hệ. Nếu trước khi kết hôn mà quan hệ là phạm tà dâm, cho dù sao này kết hôn với người đó cũng là vi phạm, sẽ tổn giảm phước báo thọ mạng. Nếu như trước hôn nhân mà quan hệ với nhiều người cũng bị giảm phước thọ, đồng thời gieo nhân địa ngục, còn cụ thể hình phạt thì tùy theo mỗi trường hợp mà định luận.

Khi chúng ta quan hệ lần thứ nhất trước hôn nhân thì là lúc mất đi thân đồng tử, sự trong sáng của linh tánh dần dần ảm đạm; sự ảm đạm này làm cho nhiều mặt khác của chúng ta

thấp xuống, bao gồm phước báo, tài vận, thọ mạng đều bị tiêu trừ, do đó mọi người nên chú ý vấn đề này, không được vì một chút tình ái xung động của bản thân, muốn làm thì làm, mà lãng phí thân người quý báo được đầu sanh nhân gian, có rất nhiều việc cần phải nhờ vào lúc trẻ thực hiện.

Tinh lực tinh thần của chúng ta cần dùng để làm những việc có ý nghĩa, mà không nên để tiêu hao vào trong tình ái chấp trước, không những không có ý nghĩa mà còn bị đọa địa ngục nữa.”

“Được rồi! A Ngọc hôm nay đến đây là đủ; quay về thôi, lần sau gặp lại.”

“A Di Đà Phật! Cảm ân Phán Quan chỉ dạy!”

A Ngọc kính lạy cảm ân! Ngồi hoa sen trắng quay về!

21. “ÂM LUẬT” VỚI Ý NGHĨA SÉT ĐÁNH CHẾT NGƯỜI DƯƠNG

A Di Đà Phật! A Ngọc kính chào Phán Quan!

Hôm nay xin thỉnh vấn Phán Quan: “Thời xưa phạm tà dâm bị sét đánh chết, tại sao lại như vậy? Mà không phải dùng phương pháp khác để báo ứng, như sanh bệnh nặng?”

Phán Quan nói: “Thời xưa bị sét đánh chết do phạm tà dâm gồm có hai nguyên nhân. Một là: Minh phủ sử dụng phương thức sét đánh để trừng phạt chúng sanh tà dâm, để mượn điều này làm cho chúng sanh dương gian biết tà dâm sẽ dẫn đến kết quả không được chết tốt, là một loại phương thức trừng phạt có thể nhìn thấy được, làm cho hữu tình chúng sanh có thể cảnh giác lẫn nhau. Hai là: Bản thân kẻ phạm tà dâm tự thân dâm niệm quá nặng, không biết hối cải, tạo ra tà dâm và các

loại nghiệp ác khác chiêu cảm sét đánh; thọ chung vào địa ngục chịu vạ kiếp địa ngục khổ, không có ngày ra.

Lôi thần thật ra là một vị chánh thần của thiên giới, ông ta chuyên môn phụ trách lúc mưa xuống hay khi thời tiết không tốt đánh sét điện, cho đến sét điện đánh bao nhiêu lần đều có quy định. Nếu như bị sét đánh chết thì tuyệt không phải ngẫu nhiên, nhất định là Lôi thần nhận được văn kiện của âm phủ trong ngày nào giờ nào, địa chỉ nào, nhà nào, người nào sẽ bị lộ thiên sét đánh chết. Thường thì trước khi đánh chết, lôi thần sẽ đánh tiếng sét trước rồi mới bắt ra ngoài đánh sét điện giết chết. Vì sao phải bắt tội hồn ra ngoài lộ thiên đánh chết? Nhân vì sét điện sẽ tạo ra lửa cháy, không thể thương tổn người vô tội, do đó đa số trường hợp là bắt ra ngoài rồi mới tiến hành trừng phạt.

Thời xưa, rất nhiều án lệ bị sét đánh đều là loại trừng phạt này. Lúc xưa, người phạm tà dâm không nhiều như hiện tại, thời xưa một lần đánh sét có thể chấn động được rất nhiều chúng sanh tu tâm dưỡng tính, mà lòng người hiện tại đã không còn thuần lương như người xưa rồi.

Vạ ác dâm đứng đầu, bách thiện hiếu vi tiên. Kẻ tà dâm ngoài tự thân phước thọ bị tổn giảm, còn nghiêm trọng phá hoại phong khí xã hội, hại người hại mình, cũng thuộc vào loại hành vi bất hiếu, cổ kim trong ngoài đã có biết bao nhiêu anh hùng hảo hán đoạn mất tiền đồ cũng chỉ vì tà dâm.

Tà dâm sẽ làm người đọa lạc, mê mất tâm tánh, kẻ trầm mê thậm chí tử vong. Minh phủ âm luật pháp tắc rất thiện đãi kẻ hiếu thuận, mà nghiêm trừng kẻ phạm tà dâm. Ở đây phụng khuyến mọi người nghiêm trì nhân nghĩa lễ trí tín, hành thiện

tích đức cho nhiều, giữ gìn linh tánh của mình luôn trong sáng, đừng tạo nhân ác địa ngục.”

A Ngọc cảm ân Phán Quan! Ngồi hoa sen trắng quay về!

22. CỨU LẠI THỂ NGUYÊN DƯƠNG CỦA CHÚNG SANH - QUAN ĐIỂM QUYỀN UY CỦA MINH PHỦ ĐỐI VỚI VẬT PHẨM SẮC TÌNH TẠI NHÂN GIAN XỬ LÝ RA SAO

Cảm ân Phật lực gia bị! Ngồi hoa sen trắng xuất phát.

A Di Đà Phật! A Ngọc hướng Phán Quan tác lễ!

Hôm nay muốn hỏi Phán Quan: “Xử lý vật phẩm sắc tình cùng hủy diệt các vật phẩm này, công đức ra sao?”

Phán Quan nói: “Vật phẩm sắc tình nhất định phải hủy diệt, loại vật phẩm này không thể để lại nhân gian, nhất định phải triệt để diệt tuyệt, chỉ cần có những vật phẩm này thì linh tánh tiên thiên của con người sẽ bị ô nhiễm, mà những ô nhiễm này trực tiếp hay mau chóng hủy diệt sự quang minh của linh tánh tiên thiên.

Mỗi người ra đời đều đem theo nguyên dương tiên thiên chí thuần chí dương, là trong sáng vậy. Nếu như sự trong sáng đó bị âm đạm và mất đi thì sinh mạng cũng đi đến điểm cuối cùng rồi. Có người nghĩ rằng xem thử thôi, chỉ cần không hành động thì xem như một loại tri thức vậy, giáo dục giới tính, thật ra quan niệm này là sai rồi.

Vật phẩm sắc tình một lần cũng không được xem, cho dù xem một lần cũng bị ô nhiễm ánh sáng của linh tánh, đồng

thời gieo hạt giống sắc tình vào trong tâm rồi, sau này có cơ hội gặp phải thì khó lòng khống chế được tâm tính dao động.

Sắc tình vật phẩm nếu để cho thanh thiếu niên thuần dương thể xem rồi, tâm tính của bọn chúng nhất định dao động, chỉ có điều mức độ dao động của mỗi người không giống nhau. Đặc biệt là thời đại máy vi tính kỹ thuật cao hiện tại, trang web sắc tình thật không biết sợ gì mà hoành hành, có loại tâm tính một khi phát tác không thể khống chế nổi, dẫn đến thủ dâm v.v..., nguyên dương chí thuần lập tức mất đi. Cho dù không hoàn toàn mất đi hết cũng âm thầm mất đi một ít, dần dần cũng dẫn đến phạm tà dâm.

Sắc tình vật phẩm nghiêm trọng phá hoại đạo đức trình tiết của con người, làm chúng sanh mất hết liêm sỉ, đạo đức bại hoại, hiện đời tôn phước thọ, làm nhục tổ tiên, đoạn tuyệt đời sau, càng tạo ác báo địa ngục, tương lai vào trong địa ngục chịu đau khổ cực lớn.

Phần trước đã có nói rõ quả báo địa ngục vô lượng vô biên đau khổ vì phạm tội tà dâm, thật là không có ngày ra, rất nhiều người nhà tan cửa nát cũng vì tà dâm dẫn đến. Vật phẩm sắc tình chính là tên đầu sỏ dẫn đến phạm tà dâm, nó độc hại nhân tâm, diệt thiên lý, loạn nhân luân, còn độc hơn thuốc độc tại nhân gian, độc hại tuệ mạng linh tánh của người. Thuốc độc có thể hủy diệt sinh mệnh một người, còn vật phẩm sắc tình hủy diệt thể thuần chân nguyên dương, sớm hơn kết thúc sinh mạng, vào địa ngục thọ vô lượng vô biên hình phạt. Dù cho không dễ gì mà ra khỏi được địa ngục cũng còn rất nhiều quả báo tà dâm phải tiếp tục đền trả. Ví như: bị mắc nhiều loại bệnh liên quan đến phạm tà dâm, còn đủ loại đau khổ về mặt tâm linh không thể nói hết được.

Nếu như có tiền, chúng sinh nên mua những vật phẩm này đi thiêu hủy, nếu là nhà xuất bản và tiệm sách thì không được phát hành hoặc bán những vật phẩm sắc tình, nếu là đạo diễn hoặc diễn viên thì không được quay hay đóng phim sắc tình, nếu là tác gia, họa gia hay người làm sách đều không được viết sách hay vẽ tranh sắc tình. Nếu là chủ công ty hoặc thủ lĩnh một vài khu vực hay là vua, gồm những người có sức ảnh hưởng lớn, đều phải ngăn cấm sự tồn tại của vật phẩm sắc tình, khi biết có vật phẩm sắc tình thì phải lập tức triệt để thiêu hủy. Nếu không có tiền lại không có những điều kiện như trên, thì nên tùy hoàn cảnh nhân duyên tận lực khuyên nói những người liên quan tiêu hủy vật phẩm sắc tình.

Nếu có bất kỳ chúng sinh nào tìm đủ mọi cách phá hủy vật phẩm sắc tình, hiện đời sẽ được tăng phước tăng thọ, được người cung kính, tiền tài đầy đủ, trí tuệ tăng trưởng. Nếu là người tu hành, tâm nguyện như pháp cầu ra khỏi thế gian, sẽ được như nguyện, từng bước từng bước tiến bộ, trong số sanh tử thiện ác ghi lại một đại thiện công đức, nhờ vào đại thiện công đức này có thể miễn trừ ác nhân địa ngục đã gieo lúc trước, còn cụ thể thì phải nhờ Phật Bồ Tát cùng nhân viên cao cấp ở minh phủ phán xử.

A Ngọc! Hôm nay đến đây là đủ, mau về viết ra cho mọi người đọc.”

“Dạ vâng, A Ngọc cảm ân Phán Quan.”

Ngồi hoa sen trắng quay về!

23. CON ƠI ĐỪNG KHÓC - PHÁN QUAN GIẢI THÍCH TƯỜNG TẬN PHƯƠNG PHÁP BÙ ĐÁP TỘI PHÁ THAI

A Di Đà Phật! A Ngọc đánh lễ Phán Quan!

Hôm nay xin thỉnh vấn Phán Quan: “Phương pháp bù đắp tội phá thai và chư vị xem vấn đề bù đắp này ra sao?”

Phán Quan nói: “Bất kỳ nguyên nhân nào dẫn đến cha mẹ phá thai ở dương gian, chỉ cần phá thai thành công, tức là sát nghiệp đã thành, địa ngục sổ sinh tử sẽ ghi lại năm nào tháng nào giết một đứa trẻ nhỏ, thọ chung sẽ vào địa ngục minh phủ đại diện thọ xét trị tội. Còn nếu như do hồn trẻ không đủ phước báo đầu sanh nhân gian thì đôi cha mẹ này khỏi phải vào địa ngục thọ phạt, nhưng phải sám hối nghiệp lực tự thân, phước báo mỏng cạn, không có cách nào đem đứa trẻ dẫn đến nhân gian. Sám hối hồi hướng hy vọng hồn trẻ sớm ngày siêu thăng đầu sanh thiện đạo. Tất cả đều có nhân quả liên đới quan hệ, hồn trẻ có thể nhập thai đều do ngàn vạn nhân quả thiện ác nghiệp lực trong đời quá khứ thành tựu. Còn như giữa đường yếu mạng là do định nghiệp của âm luật khó lòng thay đổi được, việc này là do hồn trẻ và cha mẹ đã phạm nhiều sát nghiệp, trộm cắp, tà dâm trong quá khứ mà dẫn đến.

Phá thai làm hồn trẻ rất đau khổ, đại đa số là nếu hồn trẻ chịu bao nhiêu đau khổ thì sau này cha mẹ phải chịu lại bấy nhiêu đau khổ. Còn hai nhân tố đưa đến thời gian phạt tăng gấp đôi: Nếu thời gian cách xa quá thì tăng gấp đôi, thời gian tính từ lúc phá thai. Nếu như cha mẹ không tin nhân quả nghiệp báo tuần hoàn, một mực không sám hối, xem như không chuyện gì xảy ra mà hồn trẻ thì tại địa ngục “Thành Thác Oan Khóc” đau khổ rơi lệ, thọ khổ oán hận, lúc đó cái

khổ của hồn trẻ một mực kéo dài, oán hận thì ngày càng sâu dày. Có tình huống vì cha mẹ tại dương gian phước báo lớn, tạm thời còn chưa lập tức thọ báo, phải đợi bọn họ hưởng hết phước báo thì mới thọ báo, có khi phải đợi đến kiếp sau mới thọ báo, tình huống này thì thời gian tương đối dài. Nhưng âm luật nhân quả của địa phủ thì vĩnh viễn không do thời gian thời đại, gương mặt thay đổi mà sai loạn. Không phải không báo, chỉ là thời gian chưa đến, nhân quả định luật tơ hào không sai, nhân quả nghiệp lực về thời gian toàn bộ sẽ hồi báo lại cho người cha mẹ phá thai. Do đó chỉ cần có phá thai qua thì nhất định phải khởi tâm chân thật mà sám hối, đối mặt, giải quyết vấn đề này, nếu không sẽ bị hồn trẻ đòi nợ trả báo, cũng khó thoát được âm luật vô tình.

Thứ hai là gặp phải hồn trẻ đặc biệt cố chấp phải gia tăng gấp đôi thời gian thọ phạt. Cha mẹ tại dương gian sau khi phá thai, đặc biệt là người mẹ sẽ bị tội nặng hơn, vì người mẹ là người quyết định sau cùng có phá thai không. Có rất nhiều người mẹ tại dương gian đến giây phút cuối cùng lại không muốn phá thai, người mẹ này lại tích lũy được công đức thiện công cứu một mạng. Nhưng đối với hồn trẻ đặc biệt cố chấp thì đa số đầu thai để đòi nợ, lại không may gặp phải số mệnh bị phá thai, ác duyên này càng kết càng dày. Khi đầu thai đến thì oán hận đã rất nặng rồi, nay lại thêm vào oán hận bị phá thai, ác duyên càng ngày càng nhiều thì khi thọ báo sẽ tăng gấp đôi.

Cho đến phương pháp bù đắp tội phá thai có hai cái: Một là nhờ vào nội lực tức là tâm niệm chân thành sám hối để hóa giải, hai là nhờ vào ngoại lực tích phước hành thiện để từ từ giảm đi sự oán hận của hồn trẻ, chỉ có hai cách này để bù đắp. Mỗi một trường hợp cần thời gian dài ngắn khác nhau không

thể nói trước được. Đương nhiên là phá thai càng nhiều thì thời gian càng dài, nhân vì mỗi lần phá thai đều là kết ác duyên với hồn trẻ. Còn mức độ ác duyên sâu cạn thì phải xem nghiệp lực kiếp quá khứ của bản thân cha mẹ và hồn trẻ này. Nếu là thiện duyên thì còn tốt, nó đến báo ân, tự nhiên ngày sau phiền phức sẽ giảm thấp nhưng do phá thai mà làm hồn trẻ sản sinh đau khổ, nên vốn là thiện duyên chuyển hóa thành ác duyên. Còn nếu là ác duyên mà đến thì sẽ vì hành vi phá thai mà trên tuyệt còn thêm sưng, oán hận càng nhiều hơn. Mỗi lần phá thai thì hồn trẻ sẽ chịu đau khổ cực lớn, còn mức độ bao nhiêu thì tùy trường hợp, căn bản là tùy theo thai nhi lớn hay nhỏ, càng lớn càng đau khổ, oán hận càng mạnh.

Nghiệp lực phá thai sản sinh qua nhiều phương diện. Những hồn trẻ bị phá thai trước mắt đa số là do phạm tà dâm dẫn đến, đó là vấn đề nghiêm trọng sở tại. Nghiệp lực phá thai liên quan tới những người: cha mẹ, bác sĩ, người khuyên người ta phá thai thành công, đều phải chịu quả báo địa ngục. Nếu như phá thai một đứa trẻ, thì cần phải xem tâm oán hận và tâm chấp trước của hồn trẻ này có sâu nặng không, nhưng bất luận sâu hay cạn thì ác duyên đã kết thành. “Cởi dây cần phải có người cột dây”, bất luận phá thai do nguyên nhân nào, phụ mẫu dương gian nhất định phải sinh tâm đại sám hối, mỗi ngày sau khi phá thai phải ôm lòng chí thành hướng về đứa trẻ cầu tha thứ, qua việc làm này có thể giảm bớt oán hận của hồn trẻ. Hồn trẻ vì là hồn nên chúng có tha tâm thông, có thể biết được tâm niệm của cha mẹ tại dương gian, do đó cần phải thật lòng. Nếu như chỉ là việc làm hình thức, không thật lòng sám hối, thì cũng vô ích mà thôi, nhất định phải lấy tâm chí thành, đủ chân thành và khẩn thiết mỗi ngày thực hiện. Lúc ban đầu sẽ có rất nhiều cảm giác không thoải mái, thường bị đau đầu,

đau ngực, đau tay chân, eo lưng đau nhức, tâm hồn thường khản trương không nói hết được, tùy theo mỗi người. Có số ít người cha mẹ phải chịu một số bệnh tật, thân thể đặc biệt đau đớn tùy vào nghiệp lực của hồn trẻ. Như trên đã nói, trên căn bản mỗi người cha mẹ đều sẽ sản sinh cảm giác đau đớn, có người bị toàn bộ các chứng đau như trên nói, có bộ phận người cha mẹ nghiệp lực phá thai không nặng lắm, tức là không cố ý phá thai, là nhân vì thai nhi tự thân phước báo không đủ đầu sanh nhân gian mà dẫn đến phá thai, loại cha mẹ này sẽ dễ chịu hơn, nhưng cũng cần sám hối, để hồn trẻ sớm ngày siêu thăng. Nhân vì hồn trẻ trong địa ngục, bọn chúng sau khi bị phá thai thì phải sống trong “Thành Thác Oan Khóc”, bị ai phẫn nộ mà đọa Diêm Vương sớm ngày xét xử phát lệnh bài địa ngục màu vàng. Khi được lệnh bài này, bọn họ có thể đến nhân gian báo thù, đến lúc đó cha mẹ tại nhân gian vận số nhất định sẽ toàn bộ xuống cấp, công việc, sự nghiệp, sức khỏe, quan hệ nhân sự v.v... toàn bộ xuất hiện các loại chướng ngại.

Tại vì nhân gian mỗi ngày có quá nhiều người cha mẹ phá thai, dẫn đến dương gian xuất hiện rất nhiều chứng bệnh, ví dụ: bệnh đau nửa đầu không trị được, bệnh phụ khoa đeo bám mãi, bệnh đường sinh dục, tinh thần suy sụp v.v... loại bệnh này nhất định phải nhờ vào sức sám hối chân thành, hành thiện tích đức mới giải quyết được, nếu không thì chỉ là lãng phí tiền bạc thời gian và thuốc thang thế gian, còn có thể cả đời không giải quyết được, phải kéo dài đến kiếp sau tiếp tục đền trả nghiệp lực chưa xong. Việc này phải bù đắp trên tâm niệm, khởi tâm động niệm của con người rất quan trọng vậy. Một ý niệm của con người đủ để xuyên suốt không gian và thời gian, thành tựu việc thiện ác. Nhớ rằng sau khi phá thai

phải thật lòng sám hối, chứ không phải tốn tiền mời người khác giúp mình niệm kinh sám hối. Tại dương gian có rất nhiều nơi bán tế hồn trẻ, thật ra phần lớn không có công hiệu, chỉ làm lãng phí tiền bạc.

Người cha mẹ phá thai một mặt mỗi ngày phải chí thành hướng về hồn trẻ cầu sám hối, mặt khác phải tự niệm “Kinh Địa Tạng” hay kinh điển Phật giáo nào khác cũng được, nếu năng lực cho phép có thể phóng sinh hồi hướng hồn trẻ. Phá thai là hành vi sát sanh, tụ tập ác nghiệp, chiêu cảm đau khổ, mỗi người mẹ sau khi phá thai trong lòng nhất định sản sinh một loại vô minh cắn rứt. Loại cắn rứt này do nghiệp lực của việc phá thai dẫn đến, cần phải cố gắng sám hối trong lòng, cầu cho hồn trẻ tha thứ mà giải quyết thanh trừ. Có một vài người mẹ nói là không có, thật ra không phải là không có, chỉ vì tập khí phiền não của bọn họ quá thô nặng mà che mờ đi cảm giác. Phóng sanh tức là cứu mạng, có thể chiêu cảm may mắn. Khi phóng sanh, những sinh mạng được phóng sanh là vui mừng và cảm ân vậy, lại có thể kết thiện duyên, nên phóng sanh hồi hướng cho hồn trẻ sớm ngày ly khổ đắc lạc, siêu thăng tịnh thổ.

Địa phủ cũng rất xem trọng phương pháp bù đắp tội phá thai. Dương gian trước mắt đã đi đến thời đại tà dâm mê loạn rồi, mà tà dâm đem lại hậu quả - phá thai đã biến thành chuyện ăn cơm thường ngày của người trẻ tuổi. Cũng vì tà khí của tà dâm, oán khí của phá thai tràn ngập nhân gian, nghiêm trọng ảnh hưởng sự quân bình của tự nhiên giới, tất sẽ chiêu cảm thiên tai nhân họa giáng lâm.

Âm phủ minh vương phán lệnh, tất cả những chúng sinh dương gian thật lòng sám hối xử lý việc phá thai, phát nguyện từ đây tự mình vĩnh viễn đoạn trừ hành vi phá thai, còn đem

tin tức này nói cho người khác biết, ngăn cản người phá thai, lấy công chuộc tội, âm phủ sẽ ghi mỗi người một đại thiện công trong sổ sanh tử, còn miễn trừ hình phạt nghiệp báo địa ngục của tội phá thai, chi tiết cụ thể thì còn tùy vào mỗi trường hợp mà định luận.”

“Được rồi! A Ngọc, hôm nay đến đây là đủ, mau về viết sách đi!”

A Di Đà Phật! A Ngọc đánh lễ cảm ân Phán Quan rồi!
Ngồi hoa sen trắng về thôi!

24. CON ƠI, MẸ YÊU CON MÀ! - PHÁN QUAN LỜI NẶNG TÂM MỀM, CHỈ DẠY THIÊN HẠ TẤT CẢ NGƯỜI MẸ!

Cảm ân Phật lực gia bị! Ngồi hoa sen trắng xuất phát!

A Di Đà Phật! A Ngọc hướng về Phán Quan hợp chương hành lễ!

Phán Quan nói: “A Ngọc! Con đã một khoảng thời gian không có đến đây rồi!”

“Đúng vậy, Phán Quan! A ngọc xấu hổ, gần đây việc phạm bận rộn. Phải học Phán Quan ngày đêm vì chúng sanh phục vụ, sau này sẽ đến nhiều hơn vậy.”

A Ngọc hôm nay muốn thỉnh vấn Phán Quan mấy vấn đề liên quan đến hồn trẻ bị phá thai.

“Xin hỏi Phán Quan, công đức người mẹ dương gian phá thai niệm kinh và phóng sanh, thì hồn trẻ tại Thành Thác Oan Khóc có nhận được không? Niệm kinh nào tốt nhất? Phải niệm bao nhiêu lần mới có hiệu quả? Hồn trẻ sau khi nhận

được rồi sẽ đi về đâu? Người dương có nên đặt bài vị hồn trẻ, thấp nhang, cho nghe kinh trong nhà hay tại Phật đường không? Làm như vậy có ích lợi gì chăng? Hồn trẻ trong Thành Thác Oan Khóc có lớn lên không? Bọn chúng duy trì sự sống bằng cách nào?”

Phán Quan trả lời nói: “Có thể nhận được. Chúng tôi sẽ căn cứ vào tất cả việc thiện đã làm bởi cha mẹ dương gian và quyến thuộc chỉ định hồi hướng để phân chia cho hồn trẻ, ví như: phóng sanh, niệm kinh, cúng Phật, bố thí, xây cầu, đắp đường v.v... Nếu như công đức lớn, phân chia cho hồn trẻ tương đối khá một chút; còn công đức nhỏ thì phân chia cho hồn trẻ cũng ít đi một chút. Công đức của mỗi việc thiện là lớn hay nhỏ liên quan đến điểm xuất phát của người hành thiện. Người hành thiện lúc hành thiện là vì giúp đỡ chúng sanh thoát khổ được vui, cứu khổ cứu nạn, tuyệt không có tư hào ý niệm cần đổi phương hồi báo cho mình, sau khi hành thiện tâm không chướng ngại, công đức không cầu tự được, mà còn có thể đạt được công đức vô lượng vô biên. Nếu dùng công đức vô lượng vô biên này hồi hướng cho hồn trẻ tại Thành Thác Oan Khóc, hồn trẻ bị phá thai trong 49 ngày tất có thể siêu thăng thiện thú. Nói đến sự phân chia công đức, nếu có 7 phần công đức thì người hành thiện tại dương gian được 6 phần, địa phủ hồn trẻ được 1 phần.”

“Cho chí niệm kinh thì niệm “Kinh Địa Tạng” là thích hợp cho việc siêu độ vong linh nhất.

Địa Tạng Bồ Tát đại từ đại bi phát nguyện: “Địa ngục không trống, thề không thành Phật.” Địa Tạng Bồ Tát và chúng sanh địa ngục rất có duyên, ít nhất niệm 49 lần. Đây là cách giúp siêu thăng nhanh nhất trong ghi lục của địa phủ chúng tôi, tức là niệm 49 lần “Kinh Địa Tạng”, lại thêm phát

đại nguyện hành thiện thì sẽ mau chóng giúp hồn trẻ siêu thăng rồi, có người mẹ tại dương gian cũng làm như vậy và đã thành công, người mẹ này về sau cũng trở thành một người tu hành thanh tịnh lợi mình lợi người. Sau khi phá thai từ ngày thứ nhất tính, cho đến 49 ngày sau đã được siêu thăng, nhưng người như vậy tại dương gian cực kỳ ít, có thể nói là trong vạn người chỉ có một mà thôi. Trước mắt, những hồn trẻ đến địa phủ gần như không ai nhận lãnh, những người thật lòng sám hối thật quá ít đi! Rất nhiều người cho rằng không nhìn thấy thì không có chuyện gì, thật ra là sai vậy. Những hồn trẻ này mỗi ngày trong Thành Thác Oan Khóc đều sống trong đau khổ. Cha mẹ của chúng một mực không chịu phát tâm hóa giải oan kết này, oán hận này sẽ tùy theo thời gian trải qua mà gia tăng. Khi phước báo của cha mẹ tại dương gian hết rồi, khi nhân duyên hội tụ, hồn trẻ nhất định sẽ tìm đến báo oán. Mà âm luật của địa phủ cũng không tha cho, đến lúc đó thì thật là cam tận khổ lai. Cho đến chịu khổ ra sao thì một lời khó nói hết, từ đầu đến chân đủ loại bệnh đều có thể phát sinh, thậm chí tan nhà nát cửa v.v...”

“Mỗi một hồn trẻ cần lượng công đức cũng không giống nhau, vì ân oán của mỗi án khác nhau, tự nhiên thời gian hóa giải cũng có khác. Nếu như đến báo ân thì sẽ đỡ hơn, nhưng cũng sẽ vì phá thai mà sản sinh oán hận mới, do đó mà nói ân ân oán oán đeo bám mãi. Bọn chúng lúc nào cũng sẽ đang tạo ra ân ân oán oán mới, nếu là báo oán thì lại như trên tuyệt thêm sương, khổ không thể nói.”

“Sau khi hồn trẻ nhận được công đức, sẽ tùy theo nghiệp lực của tự thân mà siêu thoát khỏi địa ngục Thành Thác Oan Khóc, tình huống siêu thăng đại khái chia làm 3 loại: Thứ nhất, phước báo nhiều và mượn cơ hội công đức này siêu

thăng Tây Phương Tịnh Thổ, nhưng loại hồn trẻ được siêu thăng tịnh thổ này cực kỳ ít. Thứ hai, được siêu thăng cõi trời làm thiên nhân. Thứ ba, siêu thăng cõi người. Bất luận là siêu thăng Tây Phương Tịnh Thổ, cõi trời hay nhân gian đều sẽ căn cứ vào phước báo tự thân hồn trẻ mà có phân biệt cao thấp. Tây Phương Tịnh Thổ có 9 phẩm hoa sen khác biệt, cõi trời có dục giới, sắc giới, vô sắc giới khác biệt, cõi người có phú quý bần tiện khác biệt. Hồn trẻ sau khi nhận được công đức rồi đi về đâu là phải xem cha mẹ phá thai tại dương gian công đức nhiều hay ít, có đủ công đức để chia cho hồn trẻ siêu thăng không. Hồn trẻ càng sớm siêu thăng dương gian, tai nạn của cha mẹ phá thai sẽ sớm được giải quyết. Nguyên dương gian tất cả cha mẹ từng phá thai mau chóng phát tâm sám hối ác nghiệp, hành thiện tích đức cho nhiều, siêu độ cốt nhục tội nghiệp của mình trong Thành Thác Oan Khóc.”

“Nói đến vấn đề an bài vị cho hồn trẻ, dương gian phụ mẫu không cần để trong nhà, như thế sẽ kéo dài sự siêu thăng của hồn trẻ, thậm chí làm cho vong khác nhập vào bài vị. Cho đến Phật đường an bài vị, thấp nhang, nghe kinh, làm như vậy thì cũng có hiệu quả; nhưng Phật đường cần phải thanh tịnh như lí như pháp, mới có được công hiệu siêu thăng. Hiện nay dương gian có rất nhiều Phật đường tự xưng có cao tăng, pháp sư trấn giữ, chuyên môn siêu độ hồn trẻ v.v... nhưng xem kỹ thì cũng chỉ là những kẻ lừa gạt kiếm tiền, chỉ làm người bị lãng phí tiền bạc, lãng phí thời gian và tinh thần tinh lực, thậm chí chiêu cảm yêu ma nhập thân. Nhân vì hồn trẻ bị phá thai rất oán hận cha mẹ chúng, tự mình kết tự mình giải, thay vì đem tiền cho người sám hối giúp, không bằng tự mình thật lòng sám hối thì có công hiệu mau hơn nhiều.”

“Khi hồn trẻ bị phá thai đến Thành Thác Oan Khóc, đa số sẽ hiện hình đứa trẻ 6 tháng tuổi tại dương gian, sau đó sẽ giữ nguyên hình như vậy cho đến lúc đầu thai hay siêu thăng. Hồn trẻ tại Thành Thác Oan Khóc sống nhờ vào xúc thực. Nếu dương gian cha mẹ có bái tế hồn trẻ, hồn trẻ sẽ hút tinh hoa của đồ ăn; nhưng đáng tiếc là những hồn trẻ bị bỏ rơi này không cách nào được bái tế, sống cùng với chúng chỉ là đau khổ, vì thế bọn chúng đau khổ khóc to mỗi ngày. Sự oán hận của hồn trẻ sẽ không ngừng âm thầm tiêu hao phước đức của cha mẹ chúng, đợi đến khi cha mẹ dương gian chết rồi thì lại tiếp tục một đoạn ân oán đeo bám nữa. Do đó phụng khuyến tất cả chúng sinh dương gian không nên phá thai. Phàm là người phá thai, nhất định phải hành thiện tích đức, rộng tạo thiện công, lấy công chuộc tội. Nếu lấy tin tức này nói cho người khác để kẻ có tội thật lòng hối ngộ thì minh phủ sẽ giảm nhẹ tội lỗi của người truyền bá.”

A Ngọc hợp chường cảm ân Phán Quan! Ngồi hoa sen trắng về thôi!

25. NƠI ĐẾN CỦA KẼ ĐỒNG TÍNH LUYẾN ÁI - LIÊN TƯỞNG ĐẠI ĐỊA NGỤC

Cảm ân Phật Bồ Tát từ bi cứu độ! Phật Bồ Tát niệm niệm cũng đều vì chúng sanh. Nhân gian đã qua 24 giờ rồi, A Ngọc ngồi hoa sen trắng lại đến địa ngục lần nữa. Địa Tạng Bồ Tát còn đang cứu độ chúng sanh trong địa ngục, thì ra pháp hội nhân quả hôm qua còn chưa tan vậy!

Quá vui mừng gặp được Địa Tạng Bồ Tát, A Ngọc thay hư không pháp giới tất cả chúng sanh đánh lễ Địa Tạng Bồ Tát! Phật quang của Bồ Tát tràn đầy hư không, thanh tịnh vô cùng,

mát mẻ vô cùng, từ bi vô cùng. Làm tôi nghĩ đến “Kinh Hoa Nghiêm” Phật nói: “Thế gian vô ngại thanh tịnh từ, nên phóng đại quang minh bình đẳng phổ chiếu; trần ngập hư không thanh tịnh từ, cứu hộ chúng sanh không nơi nào không đến; pháp duyên thanh tịnh từ, nên chứng ư như như chân thật pháp; vô duyên thanh tịnh từ, nên nhập ư Bồ Tát ly sanh tính; nhiều ích thanh tịnh từ, nên tùy hữu sở tác đều làm hoan hỷ. Không mệt mỏi thanh tịnh bi, nên thay tất cả chúng sanh chịu khổ mà không mệt; thọ sanh nơi khó thanh tịnh bi, nên vì độ chúng sanh; thiện thú thọ sanh thanh tịnh bi, mà thị hiện vô thường; vì tà định chúng sanh thanh tịnh bi, nên lịch kiếp bất xả hoằng nguyện. Tu Bồ Tát hạnh tương tục không dứt, để đại bi tâm nhiếp thủ chúng sanh.”

Địa tạng Bồ Tát đúng là vô duyên đại từ, đồng thể đại bi, Bồ Tát trong thanh tịnh từ bi Phật quang có vô lượng pháp âm. A Ngọc cũng muốn học tập Địa Tạng Bồ Tát đại từ bi tâm vì chúng sanh phục vụ. Nhân được thanh tịnh từ bi quang của Địa Tạng Bồ Tát gia trì làm cho địa ngục trở nên mát mẻ.

A Ngọc muốn nói rõ với đại chúng là địa ngục rất rộng lớn mà còn chia làm nhiều loại. Trước mắt những địa ngục tà dâm mà tôi đã tham quan. Gọi “Tà Dâm Địa Ngục” là chỉ tên gọi nói chung, là một trong cái đại địa ngục lớn. Phía dưới tà dâm địa ngục là 18 cái địa ngục nhỏ, trong 18 cái địa ngục nhỏ có phạm tội tà dâm tính chất không giống nhau và thọ tội báo không giống nhau. Có người một đời chỉ phạm qua tội phi thời (tức là mỏng một, 15, sáu ngày chay, ngày Phật Bồ Tát đản sanh và ngày chư thiên thần tuần thị nhân gian thiện ác, ban ngày, ngày vui của người thân, ngày đám giỗ hay lúc nam nữ song phương thân thể có bệnh hành dâm), phi địa (tất cả nơi rời khỏi trung tâm giường ngủ của vợ chồng, cho dù là nam

đứng trên đất còn nữ nằm trên giường cũng là vi phạm, nói chi đến những nơi khác), phi khí (trừ sản đạo của người nữ, những bộ phận khác đều là vi phạm), thì phải bị thọ báo nuốt viên sắt. Thật ra trong mỗi địa ngục đều thọ hình phạt rất đau khổ vậy.

A Ngọc hướng Phán Quan hành lễ! Hôm nay muốn thỉnh giáo Phán Quan vấn đề liên quan đến đồng tính luyện ái. Phán Quan nói: “Đồng tính luyện ái cũng là phạm tội tà dâm, thọ chung vào tà dâm địa ngục, liên tưởng địa ngục thọ phạt 500 năm. Nếu còn phạm những tội tà dâm khác thì phải đến những địa ngục tà dâm khác thọ báo.”

Lúc này, Phán Quan lập tức dẫn tôi đến liên tưởng địa ngục, nam nữ tội hồn ở đây đều chịu chung quả báo như nhau. Tôi nhìn thấy thời gian thọ hình người cây của hồn nam nữ đều khác nhau, trong đó có một nam hồn tôi quen biết, không phải là BLX sao? Vì anh ta là một ca sĩ rất nổi tiếng, lúc sống mở qua rất nhiều đại nhạc hội, có rất nhiều fan hâm mộ. Lúc đó nhìn thấy anh ta đang suy nghĩ việc gì, có một cây hình người chạy đến, sau khi thấy rồi thì anh ta vui vẻ nắm tay với cái cây này, ôm hôn thân mật. Cái cây lập tức dùng dây càn cột anh ta lại và dùng cành cây đánh vào đầu. Khi anh ta bị đánh đến cả đầu đầy máu, chết ngất đi thì lá cây thổi một cái làm anh ta từ từ hồi phục, lúc này cây hình người đã đi mất.

Xem đến đây, tôi thỉnh vấn Phán Quan, có phải sau khi cây chạy đi rồi thì hình phạt xem như đã kết thúc? Phán Quan nói: “Không phải! Vì đồng tính luyện ái là một loại sai lầm trên tư duy. Lúc này con nhìn thấy những hồn đó, toàn là sau khi suy nghĩ chiêu cảm cây hình người chạy đến. Có người nghĩ chậm một chút, chứng tỏ loại ái dục này khá nhẹ; nghĩ mau một chút là nặng hơn.”

Xin hỏi Phán Quan: “Có phải tội hôn khi không suy nghĩ thì khỏi phải thọ báo không?”

Phán Quan nói: “Nếu như khi bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới nữa thì có thể thoát khỏi địa ngục, tất cả nhất thiết nghiệp báo đều do điên đảo vọng tưởng mà ra. Ngoài ra có một bộ phận kẻ đồng tính có nghiệp địa ngục khá nhẹ, ví như thân hiện tại là nam nhưng trong nhiều kiếp trước hẳn là thân nữ, nay chuyển thân nam, trong tiềm thức của hẳn chứa đựng tư duy của nữ tính không chuyển qua được, do đó hẳn không thích người nữ mà lại thích nam giới. Tương phản là người nữ cũng vậy, đây chính là nguyên nhân mà đồng tính luyến ái tại nhân gian phạm tà dâm.

Loại người đồng tính này nếu không phạm những tội tà dâm khác như chỉ là cần một người bạn dưới danh vợ chồng để sống chung thì hình phạt chỉ là vào địa ngục liên tưởng thọ báo 50 năm. Nếu như sau khi thọ phạt 50 năm mà các hạt giống tà dâm đồng tính bị tiêu trừ hết thì được thoát ly; nếu như vẫn không thanh trừ được thì cần phải gia tăng 30 năm thọ phạt nữa.”

Ở bên cạnh liên tưởng địa ngục có một địa ngục lớn, trong đó cái gì cũng không có. Tôi cảm thấy rất kỳ lạ, tại sao trong địa ngục nào cũng tràn ngập chúng sanh thọ khổ, không hề có một ngục nào không có người, vì thế mà hỏi Phán Quan tại sao như vậy. Phán Quan nói: “Hiện tại nhân gian có một vài chúng sanh đang nghiên cứu một loại thuốc kích dục, loại thuốc này đang trong thời kỳ nghiên cứu, sau khi thành công sẽ đưa ra thị trường bán. Cái địa ngục này là dành cho toàn bộ những người tham gia công tác tương lai đến thọ hình phạt.”

Lại xin hỏi Phán Quan: “Vậy ý niệm phạm tà dâm cũng là phạm giới phải không?”

Phán Quan nói: “Đúng vậy! Mỗi lần động niệm tư duy đã động đến chân khí của thân người, chánh khí đã bị tổn hại rồi!”

Hôm nay học được nhiều điều bổ ích, A Ngọc cảm ân Phán Quan rồi!

Đảnh lễ Phán Quan! Ngồi hoa sen trắng về thôi.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

*Nam mô đấng đấng đầu
Trăm thiện hiệu đấng trước*

